ശ്രീനി പട്ടത്താനം

കേരളത്തിലെ മഹാക്ഷേത്രങ്ങളും ദിവ്യാത്ഭുത രഹസ്യങ്ങളും

കേരളത്തിലെ
മഹാക്ഷേത്രങ്ങളും
ദിവ്യാത്ഭുത രഹസ്യങ്ങളും

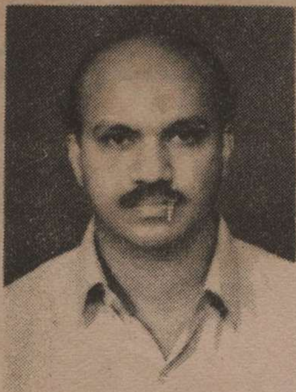

ശ്രീനി പട്ടത്താനം

1974 മുതൽ പ്രമുഖ ആനുകാലികങ്ങളിൽ എഴുതിവരുന്നു. 1978 ൽ രണരേഖ എന്ന സാഹിത്യ സാംസ്കാരിക മാസിക ആരംഭിച്ചു. 1979-80 ൽ തീരഭൂമി ദിനപത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപസമിതി അംഗമായിരുന്നു. 1981 ൽ രണരേഖ യുക്തിവാദ മാസികയായി പുന:പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുതുടങ്ങി. 1988 ൽ യുക്തി രാജ്യം എന്ന പേരിൽ ഒരു സ്വതന്ത്ര ചിന്താമാസിക ആരംഭിച്ചു. ഇപ്പോൾ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ. 1985 ൽ ഇന്ത്യൻ യുക്തിവാദിസംഘത്തിന്റെ സംസ്ഥാന ജനറൽസെക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹം 97 വരെ ആ സ്ഥാനത്ത് തുടർന്നു.

കേരളത്തിലെ മനുഷ്യദൈവങ്ങൾ, അമൃതാനന്ദമയി ദിവ്യമാതാവോ?, ശബരിമല അയ്യപ്പൻ- സങ്കല്പവും യാഥാർത്ഥ്യവും, കേരളത്തിലെ മനുഷ്യദൈവങ്ങൾ...... കുറേക്കൂടി എന്നിവയാണ് ഇതരകൃതികൾ

വിമലയാണ് ഭാര്യ. ഒരു ആൺകുട്ടി.

വിലാസം. ആരാമം,പട്ടത്താനം, കൊല്ലം.4

കേരളത്തിലെ മഹാക്ഷേത്രങ്ങളും ദിവ്യാത്ഭുത രഹസ്യങ്ങളും

(ലേഖനങ്ങൾ)

ശ്രീനി പട്ടത്താനം

സൈന്ധവ ബുക്സ്
പുന്തലത്താഴം
കൊല്ലം. 691004

വില: 60.00

Malayalam

KERALATHILE
MAHAKSHETHRANGALUM
DIVYALBHUTHA RAHASYANGALUM
(Essays)

SREENI PATTATHANAM

Edited by
P.R. Saji Kumar

Cover Design:
Levi Ravi Kumar, Kollam - 5.

Revised Edition March 1997

Printed at
S.T. Reddiar & Sons (QLN) Pvt. Ltd., Kollam.

Type Setting:
S:T.R., Kollam.

Price Rs. 60.00

Copy right reserved

Published by
SAINDHAVA BOOKS
Punthalathazham, Kollam - 691 004, Kerala.

ഉള്ളടക്കം

	പേജ്.
അവതാരിക	7
1 പോലീസുകാർ കൊളുത്തുന്ന മകരവിളക്ക്	10
2 കാമപുരത്തെ കൽവിളക്ക് ദിവ്യസഞ്ചാരം നടത്തുന്നില്ല	25
3 ഗുരുവായൂരപ്പൻ കൃഷ്ണാവതാരമല്ല	30
4 ഓച്ചിറ പരബ്രഹ്മക്ഷേത്രം ബുദ്ധവിഹാര കേന്ദ്രമായിരുന്നു	34
5 സുബ്രഹ്മണ്യക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ശൂലംകുത്തലും അഗ്നിക്കാവടിയും	38
6 ചോറ്റാനിക്കരയിലെ പ്രേതബാധ	47
7 മണ്ണാറശ്ശാലയിലെ മനുഷ്യദൈവവും സർപ്പദൈവങ്ങളും	56
8 മലയാലപ്പുഴയിലെ മാടനും ശിവലിംഗവും	65
9 നാരായണഗുരു ദൈവാവതാരമോ?	68
10 ചെങ്ങന്നൂർ ഭഗവതിയുടെ ആർത്തവം	72
11 ഗണപതി പാൽകുടിച്ചതെങ്ങനെ?	75
12 ചെട്ടിക്കുളങ്ങരയിലെ കുത്തിയോട്ടം	81
13 ആറ്റുകാൽ പൊങ്കാലയും അത്ഭുതകഥയും	87
14 കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ തെറിപ്പാട്ട്	89
15 പൊങ്കാലവിളയാട്ടവും കരകംതുള്ളലും	93

അവതാരിക

-കെ.ജി.അജിത്കുമാർ-

കേരളത്തിൽ ക്ഷേത്രങ്ങൾ കുറവല്ല. അവയുടെ എണ്ണം അനുദിനം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. അതിനാൽ കേരളത്തിലെ മൊത്തം ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ കണക്കു കൃത്യമായി പറയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഈ വിഷയത്തിൽ പഠനം നടത്തിയവർ പറയുന്നു. ശാസ്ത്രം പുരോഗമിക്കുന്തോറും മനുഷ്യൻ കൂടുതൽ ഇരുളിലേക്കു പോകുന്നുവെന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം.

കേരളത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെയും ഭരണ നിയന്ത്രണം ഗവൺമെന്റിലാണ്. അവയ്ക്കു വേണ്ടി പ്രത്യേകം ബോർഡുകളും വകുപ്പും രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സർക്കാർ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കു പുറമേ സ്വകാര്യവ്യക്തികൾ, കുടുംബങ്ങൾ, കരക്കാർ, സമുദായങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ അമ്പലങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തെ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാം പുറമേയാണ് അനാഥമായി കിടക്കുന്ന അവകാശികൾ ഇല്ലാത്ത ക്ഷേത്രങ്ങളും കാവുകളും. ദശലക്ഷകണക്കിനു രൂപ നിത്യവരുമാനമുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ നിത്യപൂജക്കുള്ള വകപോലും കിട്ടാത്ത ദേവാലയങ്ങളും ചുരുക്കമല്ല. ഇത്തരത്തിൽ വരുമാനത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലിന് കാരണം ഒട്ടനവധിയാണ്. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ സാമ്പത്തികനില ഉയർത്തുന്നതിന് ബന്ധപ്പെട്ടവർ ബോധപൂർവം ചില കഥകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള കഥകളിൽ ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങൾ ഉണ്ടാവും. ഇതു ഭക്തജനങ്ങളെ വശീകരിക്കുന്നതിനുള്ള എളുപ്പമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. അതോടെ വിശ്വാസികളുടെ നിലയ്ക്കാത്ത പ്രവാഹം തുടരുകയായി. ഒരിക്കൽ ഭക്തജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് സമ്പത്തിന്റെ വിളനിലമായി.

ഇത്തരത്തിൽ ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങൾ നടക്കുന്നതു ഹൈന്ദവ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല. ഇതര മതവിഭാഗത്തിൽപെട്ടവരുടെ ആരാധനാലയങ്ങളിലും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്

എന്നതും രസകരമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങൾ നിലനില്ക്കുന്ന കേരളത്തിലെ ഏതാനും ഹൈന്ദവ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോയി അവയുടെ രഹസ്യങ്ങൾ പൊതുജനമധ്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള ശ്രമമാണ് ശ്രീനി പട്ടത്താനം നടത്തുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്വേഷണങ്ങൾ ഒരു പരിധിവരെ വിജയിക്കുന്നുമുണ്ട്.

കേരളത്തിലെ അറിയപ്പെടുന്ന യുക്തിവാദിയാണ് ശ്രീനി പട്ടത്താനം. രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടു നീളുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുക്തിവാദപ്രവർത്തനങ്ങൾ. ദൈവ സങ്കല്പത്തിന്റെ പേരിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന പല വിശ്വാസങ്ങളേയും തകർക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിൽ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ അതിനു തെളിവു നല്കുന്നു. കൂടാതെ ദിവ്യാത്ഭുത രഹസ്യങ്ങളുടെ ഉള്ളുകള്ളി പൊളിക്കാൻ ഡെമോൻസ്ട്രേഷൻസ് സംഘടിപ്പിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു.. ഇതിനകം നാലു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവായ ശ്രീനിയുടെ ഏറെ പ്രശ്സ്തമായ പുസ്തകമാണ് രണ്ടാം പതിപ്പായി പുറത്തിറങ്ങുന്ന കേരളത്തിലെ മഹാക്ഷേത്രങ്ങളും 'ദിവ്യാത്ഭുത രഹസ്യങ്ങളും'

വരുമാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ശബരിമല ശ്രീധർമ്മ ശാസ്താക്ഷേത്രം മുന്നിൽ നില്ക്കുന്നു. ഒന്നര കോടിയിലധികം ഭക്തജനങ്ങൾ ദർശനം നടത്തിയതായി അവകാശം ഉന്നയിക്കുന്നു. വ്യവസായാടിസ്ഥാനത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒന്നു കൂടിയാണ് ശബരിമല ശാസ്താക്ഷേത്രം എന്നു പറയാതിരിക്കാൻ വയ്യ. ശബരിമലയിലെ മകരജ്യോതിസ് ലോക പ്രശസ്തമാണ്. വിദേശരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ പോലും ഈ അത്ഭുതം പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രീലങ്കയിൽ നിന്ന് ഈ മണ്ഡല മകരവിളക്കു കാലത്ത് രണ്ടായിരത്തോളം അയ്യപ്പഭക്തർ വന്നു പോയി എന്നറിയുമ്പോൾ ശബരിമല ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പ്രശസ്തി ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു.

മകര സംക്രാന്തി ദിനത്തിൽ സന്ധ്യയ്ക്ക് പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ഉദിച്ചുയരുന്ന ദിവ്യനക്ഷത്രം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഏതാനും സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കർപ്പൂരം കത്തിക്കുന്നതാണൊന്ന് ശ്രീനി പറയുന്നു. അതിന് നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്ന പൊലീസ് മേധാവികളുടെ പേർ ഉൾപ്പെടെയാണ് അദ്ദേഹം ലേഖനം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഏറെ കഷ്ടതകളും യാതനകളും സഹിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഈ സ്ഥലത്ത് എത്തപ്പെട്ടത്.

തുടർന്നുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ചെങ്ങന്നൂർ ഭഗവതിയുടെ വിഗ്രഹത്തിൽ

പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ആർത്തവ്, ബുദ്ധവിഹാര കേന്ദ്രമായിരുന്ന ഓച്ചിറ പരബ്രഹ്മം, കൃഷ്ണാവതാരമല്ലാത്ത ഗുരുവായൂരപ്പൻ, കാമപുരത്തെ സഞ്ചരിക്കുന്ന കൽവിളക്ക്, മഹാഗണപതി പാൽകുടിച്ചകഥ...... എന്നിങ്ങനെ പതിനഞ്ചു വിഷയത്തിൽ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം.

ശ്രീനിയുടെ ഉദ്യമം ശ്ലാഘനീയമാണ്. ഈശ്വര സങ്കല്പത്തിന്റെ മറവിൽ മനുഷ്യരെ ചൂഷണം ചെയ്തു പള്ള വീർപ്പിച്ചു സുഖലോലുപതയിൽ കഴിയുന്ന ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥം ശക്തമായ പ്രഹരമായിരിക്കും.

നമ്മുടെ ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചു മരിച്ച വ്യക്തിയാണ് നാരായണ ഗുരു. ഇന്ന് കേരളത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണിഞ്ഞു വരുന്നു. നിത്യപൂജയും ദീപാരാധനയും അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി നടത്തുന്നുണ്ട്. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചു വിജയിച്ച അദ്ദേഹത്തിനു ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഏറെ ബാലിശമാണ്. അതുവഴി പൊതുജനങ്ങളെ വിഢിയാക്കുന്നു. ഈ ശാസ്ത്രയുഗം ഇത്ര വഴി പിഴയ്ക്കുന്നോ ? അങ്ങനെ വന്നാൽ നാളെ ഇവിടെ പുതിയ ദൈവാവതാരങ്ങൾകൂടി ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റെന്നു വരാം. മഹാത്മാഗാന്ധിക്കും ജവഹർലാൽനെഹ്രുവിനും മന്നത്തു പത്മനാഭനും അയ്യൻകാളിക്കും ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാകാനുള്ള സാദ്ധ്യത തള്ളിക്കളയാനാകില്ല.

ശ്രീനിപട്ടത്താനത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾക്ക് അഭിനന്ദനങ്ങൾ

പോലീസുകാർ കൊളുത്തുന്ന മകരവിളക്ക്

1

മകരസംക്രമദിനം സന്ധ്യയ്ക്ക് ശബരിമലയിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ വടക്കുകിഴക്കായി ആകാശത്തിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ദിവ്യജ്യോതിസ്സിനെയാണ് മകരവിളക്കെന്നു പറയുന്നത്.

മത്സ്യമാംസാദികൾ വർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടും മദ്യപാനം ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും കാലത്തും വൈകിട്ടും കുളിച്ച് ക്ഷേത്രദർശനം നടത്തിക്കൊണ്ടും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടും ഋതുവായ സ്ത്രീകളെയും പ്രസവിച്ച സ്ത്രീകളെയും വീട്ടിൽ നിന്നൊഴിവാക്കി താമസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ചുരുക്കം പറഞ്ഞാൽ ശരീരവും മനസ്സും ശുദ്ധിയാക്കിക്കൊണ്ട് ശബരിമലയിൽ നിന്ന് ദർശിക്കുന്ന ഒരാളിനേ മകരവിളക്ക് കാണുവാൻ കഴിയുകയുള്ളുവെന്നാണ് പഴയ വിശ്വാസം. മറിച്ച് വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ പാലിക്കാത്തവർക്കും സംശയാലുക്കൾക്കും മൂഢന്മാർക്കും മകരവിളക്ക് ദർശിക്കാനുള്ള സന്ദർഭം ലഭിക്കുകയില്ലെന്നുമാണ് പഴമക്കാർ പറയുന്നത്.

മകരവിളക്കിനെക്കുറിച്ച് ദ വ്യമാ ൊരു കഥയുണ്ട്. അയ്യപ്പൻ ജനിച്ചത് മകരസംക്രമവേളയിലായതിനാൽ മകരസംക്രമ ദിവസം ദീപാരാധനനേരം അയ്യപ്പന്റെ സാക്ഷാൽ ഇരിപ്പിടമായ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ദേവതകളും ഋഷികളും ചേർന്ന് പൂജയും ദീപാരാധനയും നടത്തുന്നതാണ് ശബരിമലയിൽ നിന്നു കാണുന്ന ദിവ്യജ്യോതിസ്സ് എന്നാണ് ഐതിഹ്യം.

എന്നാൽ മകരജ്യോതിസ്സ് ഒരു ദിവ്യജ്യോതിസ്സല്ല. കാരണം പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ദേവസ്വത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കർപ്പൂരവിളക്കു കൊളുത്തി ശബരിമലയിലേയ്ക്ക് കാണിക്കുന്നത് തൊട്ടടുത്തു നിന്നു കണ്ട ഒരാളാണ് ഞാൻ. മുൻ വർഷങ്ങളിൽ എന്റെ പല സുഹൃത്തുക്കളും ഇതിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ വിവരം ചുവടെ ചേർക്കാം.

മകരവിളക്ക് മുൻവർഷങ്ങളിൽ

1973 ൽ കൊല്ലം ആയൂർ സ്വദേശിയായ കെ.പി. സ്വാമിയും രാമദേവനുമടക്കം ഇരുപത്തിനാലുപേർ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ചെല്ലുകയും പടക്കവും അമിട്ടും പൊട്ടിക്കുകയുമുണ്ടായി. ശബരിമലയിൽ നിന്നവർ ഇതുകാണുകയും അന്നത്തെ

ദേവസ്വംബോർഡ് പ്രസിഡന്റായിരുന്ന ബി.മാധവൻനായർ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ചെന്ന് ദിവ്യസന്നിധി കളങ്കപ്പെടുത്തിയ സാമൂഹ്യദ്രോഹികളെ പോലീസ് പിടികൂടണമെന്ന് പ്രസ്താവന നടത്തുകയുമുണ്ടായി. ഇതിനെ തുടർന്ന് പൊലീസ് സ്വാമിയേയും സംഘത്തെയും അറസ്റ്റുചെയ്യുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ കേസ് ചാർജ്ജു ചെയ്യാൻ വകുപ്പില്ലാത്തതിനാൽ അവരെ വിട്ടയയ്ക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതിനുശേഷം 1974 ൽ എം.ആർ.എസ് നാഥന്റെ നേതൃത്വത്തിലും 1980 ൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് നിന്ന് ധനുവച്ചപുരം സുകുമാരന്റെയും തൃശൂരിൽ നിന്നും ടി. എൻ. ഭദ്രന്റെയും നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഒരു സംഘം പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ചെല്ലുകയുണ്ടായി. കേരളാ ഇലക്ട്രിസിറ്റിബോർഡിലെ ഡ്രൈവറായ ഗോപിയാണ് മകരവിളക്ക് കൊളുത്തിക്കാണിക്കുന്നതെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുകയും 1980 ഡിസംബർ 10ാം തീയതിയിലെ കേരളകൗമുദിയിലൂടെ ഈ വിവരം അവർ വെളിപ്പെടുത്തുകയുമുണ്ടായി. 1981 ൽ വീണ്ടും തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് എം.പി. ശ്രീധരന്റെയും ധനുവച്ചപുരം സുകുമാരന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ 50 പേരും തൃശൂരിൽ നിന്നും ഉണ്ണി കാക്കനാടിന്റെയും എ.വി. ജോസിന്റെയും ടി.എൻ.ഭദ്രന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ 59 പേരും. ആലപ്പുഴ, എറണാകുളം, ചാലക്കുടി, ഗുരുവായൂർ എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഇരുപത്തഞ്ചുപേരും അടങ്ങിയ ഒരു സംഘം പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ പോയിരുന്നു. ആവർഷം ദേവസ്വം പ്രതിനിധികളും ഫോറസ്റ്റധികൃതരും ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മകരവിളക്ക് കൊളുത്തിക്കാണിക്കുന്നതിനു സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഗോപി തന്നെയാണ് ആ വർഷവും കൊളുത്തിക്കാണിച്ചത്. ഈ ജനവഞ്ചന നിർത്തണമെന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അവർ കേട്ടിരുന്നില്ല. അവസാനം പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ചെന്നവർ മത്താപ്പൂ, എലിവാണം തുടങ്ങിയ വെടിമരുന്നു പ്രയോഗങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. ഈ വിവരം ശബരിമലയിൽ നിന്നു കണ്ട പ്രമുഖ പത്രങ്ങൾ (കേരളകൗമുദി, മാതൃഭൂമി, മനോരമ, ദീപിക) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. 1982 ലും ഒരു സംഘം യുക്തിവാദികൾ പോയിരുന്നു. 1983 ൽ പോയ യുക്തിവാദികളെ പോലീസ് മൃഗീയമായി തല്ലിച്ചതച്ചശേഷം മകരവിളക്കു കൊളുത്തിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിനെക്കുറിച്ച് 1983 ൽ ഫെബ്രുവരി,മാർച്ചുമാസം'രണാരേഖ'യുടെ ലക്കങ്ങളിൽ കല്ലിയൂർ പ്രസന്നരാജ് എഴുതിയ റിപ്പോർട്ട് ശ്രദ്ധേയമാണ്. 1984 ലും 1985 ലും ഈ ഗ്രന്ഥകാരനുണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ ഇതിനോടൊപ്പം ചേർക്കുന്നു.

1984 ലെ മകരജ്യോതിസ്

1983 ൽ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ പോയ പ്രതാപനും ഞാനും കൊല്ലം കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ നിന്നു കക്കി പമ്പ ബസ്സിൽ

പൊന്നമ്പലമേട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. മൂഴിയാറിൽ ചെന്നപ്പോൾ മൂഴിയാറുമുതൽ പമ്പയ്ക്കുള്ള റോഡ് റിപ്പയറിലായതിനാൽ ബസ് പമ്പയ്ക്കുള്ള ബോർഡാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും മൂഴിയാറുവരെയുള്ളുവെന്നറിയിച്ചു. വീണ്ടും ഞങ്ങൾ നിരാശരായി. എന്നാൽ അവിടുത്തെ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ അന്ന് ജോലി ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന പൊലീസ് കോൺസ്റ്റബിൾ ബാവായെ സ്റ്റേഷനിൽ കയറി കണ്ടു. ഞങ്ങൾ പരിചയക്കാരായിരുന്നു. കാരണം ഞാനന്നു പൊലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ പൊലീസുകാരനായി ജോലി നോക്കുകയായിരുന്നു. ബാവ ഉടനേ എന്നോടു പറഞ്ഞു.

"നീയെന്തു മണ്ടനാ, ഇന്നലെ വൈകിട്ടു വന്നിരുന്നെങ്കിൽ നമ്മുടെതന്നെ എത്ര വണ്ടികളുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടുന്നുതന്നെ എത്രയെണ്ണം പോയെന്നറിയാമോ?" ഞാൻ പറഞ്ഞു" സാരമില്ല. ഇനിയേതെങ്കിലും വണ്ടി ഇവിടെ വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒന്നു കയറ്റിവിട്ടാൽ മതി."

"ശരി. ഞാനേറ്റു" ബാവ പറഞ്ഞു.

ഞങ്ങൾ കാന്റീനിൽ കയറി കാപ്പി കുടിച്ചു. ഇറങ്ങിവന്നപ്പോൾ അടിവാരത്തിൽ നിന്നും ഒരു വണ്ടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടു. അതൊരു ലോറിയായിരുന്നു. താമസിയാതെ അതു മുകളിൽ വന്നു. സ്റ്റേഷന്റെ വാതിലിൽ വന്നപ്പോൾ എന്റെ പൊലീസ് സുഹൃത്ത് കൈകാട്ടി. ലോറി സഡൻ ബ്രേക്കിട്ടു നിന്നു.

"പമ്പയ്ക്ക് പോകുകയാണോ?"

"ആണ് സാർ" ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു.

"ദാ, ഇവരെക്കൂടി കയറ്റിക്കോ. നമ്മുടെ ആൾക്കാരാ".

അങ്ങനെ ഞങ്ങളും ആ ലോറിയിൽ കയറി യാത്രയായി.

ഏകദേശം പത്തുപതിനഞ്ചു കിലോമീറ്റർ ഓടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രധാന റോഡ്വിട്ടു ലോറി വലത്തോട്ടു തിരിഞ്ഞു ഓടുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കൊരു സംശയം തോന്നി. പമ്പയ്ക്കാണോ ഇതു പോകുന്നത്? ഞാൻ ചോദിച്ചു.

"അല്ല ഞങ്ങൾ ഈറ കയറ്റാൻ പോകയാണ്" എന്നിട്ടവർ ഒരു സ്ഥലത്തിന്റെ പേർ പറഞ്ഞു.

"എങ്കിൽ ഞങ്ങളെ ഇവിടെ ഇറക്കൂ".

വണ്ടി നിറുത്തി

ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങി.

ലോറി പോയി.

ചുറ്റും കാട്. ഇടയ്ക്ക് ചില കിളികളുടെ ചിലയ്ക്കൽ. ഞങ്ങൾക്ക് എങ്ങോട്ടു പോകണമെന്നറിയില്ല. ഇനി എന്തു ചെയ്യും?

ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്തായാലും നമുക്ക് മുന്നോട്ടുതന്നെ പോകാം.

ഞങ്ങൾ നടന്നു.

മണിക്കൂറിൽ നാലഞ്ചു കിലോമീറ്റർ കടന്നു പോകത്തക്ക വേഗതയിലായിരുന്നു ഞങ്ങൾ നടന്നു കൊണ്ടിരുന്നത്. 6 മണിക്കു മുമ്പ് അവിടെ ചെല്ലണമല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ വിഫലശ്രമമായിപ്പോകില്ലെ

മണിക്കൂറുകൾ നടന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പമ്പയ്ക്കടുത്തു വച്ച് ഒരു പുല്ലുവെട്ടുകാരൻ പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ വളരെ വേഗം പോകാമെങ്കിൽ പമ്പയിൽ നിന്നും കൊച്ചുപമ്പവഴി ആനത്തോട്ടിലേയ്ക്ക് പോകുന്ന ബസുണ്ട്. അതിൽ കൊച്ചു പമ്പയിൽ ഇറങ്ങാം. വളരെയധികം നടന്നു കഴിഞ്ഞ ഞങ്ങൾക്ക് അതൊരാശ്വാസം പകർന്നു. ഞങ്ങൾ വീണ്ടും നടക്കാൻ തുടങ്ങി.

പമ്പ പോസ്റ്റാഫീസിന്റെ മുൻവശത്തുവെച്ച് ഞങ്ങൾക്കു ബസ് കിട്ടി. അരമണിക്കൂറിനകം തന്നെ ഞങ്ങൾ കൊച്ചു പമ്പയിൽ എത്തി. കൊച്ചു പമ്പയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ജീപ്പുകൾ ഓരോന്നായി പൊന്നമ്പലമേട്ടിലേയ്ക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏകദേശം നാലു കിലോമീറ്റർ നടന്നപ്പോൾ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ മകരജ്യോതി കൊളുത്തിക്കാണിക്കുന്ന ഉയർന്ന കുന്നിന്റെ അടിവാരത്തെത്തി. രണ്ടു മൂന്നു കുന്നുകളിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന കുന്നിലാണ് ജ്യോതി കൊളുത്തിക്കാണിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അവിടെ പത്തിരുപത് ജീപ്പ് കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഏതാനും ചുവടുകൾ വെച്ചാൽ ജീപ്പു പാതവിട്ട് കുന്നിലേയ്ക്ക് കയറാം. ഞങ്ങളുടെ മുമ്പെ അഞ്ചാറുപേർ നടന്നു പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ മുമ്പിലേയ്ക്ക് ഒരു ജീപ്പ് ഓടിവന്ന് സഡൻ ബ്രേക്കിട്ട് നിന്നു. പെട്ടെന്നൊരു സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ചാടിയിറങ്ങി വന്നു.

'എവ്ടെപ്പോന്ന്ടാ?'

തലമുടി വളർത്തിയ സുമുഖനായൊരു ചെറുപ്പക്കാരൻ അതിലുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ എന്തോ മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഉടൻ സബ്ഇൻസ്പെക്ടർ അവന്റെ വളർന്ന തലമുടിയിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് തറയിലേയ്ക്കിടിച്ചിരുത്തി.

" യ്യോ.....ഞങ്ങള് സത്യാന്വേഷികളാ, സത്യാന്വേഷികളാ...." ചെറുപ്പക്കാരൻ പറഞ്ഞു.

" ന്റെ തന്തയെങ്ങനെയാ ഒണ്ടായതെന്നു ആദ്യം പോയി അന്വേഷിച്ചിട്ടു വാ. പിന്നിങ്ങോട്ട് വന്നാമതി."

അവരെ അവിടെ ജീപ്പ് പാതയുടെ അരികിലേയ്ക്ക് മാറ്റിയിരുത്തി.

" ഒറ്റയൊരെണ്ണം ഇവ്ടുന്നനങ്ങിപ്പോകരുത്". ഇൻസ്പെക്ടർ അലറി.

ഇതുകണ്ട ഞങ്ങൾ ഒന്നു ഞെട്ടി. കഴിഞ്ഞ വർഷം പ്രതാപന്റെ കഴുത്തിനു

കുത്തിപ്പിടിച്ച സബ്ഇൻസ്പെക്ടർ കൂടെ നില്ക്കുന്നു! പ്രതാപൻ ആകെ തളർന്നു.

ഞാൻ പറഞ്ഞു, സാരമില്ല.

ഞങ്ങൾ രണ്ടും കല്പിച്ച് വീണ്ടും മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. അപ്പോൾ സ്റ്റാർട്ടുചെയ്ത ജീപ്പ് വീണ്ടും സഡൻ ബ്രേക്കിട്ട് ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ കുതിച്ചു വന്നു നിന്നു.

ഞാൻ പോലീസുകാരനാണെങ്കിലും ഇവർക്കാർക്കും എന്നെ പരിചയമില്ല. ഞാൻ സർവീസിൽ കയറിയിട്ട് അന്ന് കുറെ നാളുകൾ മാത്രമേ ആയിരുന്നുള്ളു. പിന്നൊട്ടും ഞാൻ അമാന്തിച്ചില്ല. ഇവിടെ രക്ഷപ്പെടുകയാണ് വേണ്ടത്. സൈന്യത്തിൽ മേൽ ഓഫീസ്സറെ കാണുമ്പോൾ ചെയ്യേണ്ട ആചാരം ഞാനങ്ങു ചെയ്തു.

ഓരൊറ്റ സല്യൂട്ട്.

ഉടൻ ആ സബ്ഇൻസ്പെക്ടർ പറഞ്ഞു

ങേ! പോലീസുകാരൻ.

" സർ...... പോലീസുകാരൻ!"

ഉടൻ ഇടതുവശത്തു നിന്നും മറ്റൊരു സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ചാടിയിറങ്ങി. പെട്ടെന്ന് എനിക്കു ആളിനെ മനസ്സിലായി.

എസ്.ഐ. സത്യരാജൻ! കുണ്ടറ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനലെ സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ. അദ്ദേഹത്തിനും വെച്ചുകൊടുത്തു ഞാനൊരു സല്യൂട്ട്.

" ങാ...... പൊലീസുകാരനാണോ?"

"അതേ"

" ഇയാളോ?" പ്രതാപനെ ചൂണ്ടി ചോദിച്ചു.

"കൂടെ വന്നതാ"

"തന്റെ പേരെന്താ?"

"ശ്രീനിയെന്നാ."

"താൻ എവിടുത്തെ പൊലീസുകാരനാ?" ഇപ്പോൾ സ്വരം മാറ്റി.

"സർ! ഞാൻ.......കൊല്ലം എ.ആർ.ക്യാമ്പിലെ"

" ഞാനിങ്ങനെയൊരു പൊലീസുകാരനെ കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ."

" ഉണ്ട് സാർ. എന്റെ നമ്പർ 3497 എന്നാ........"

" ങാം."

" ശരി...... ഇവരെ മുകളിലേയ്ക്കു കയറ്റി വിട്ടേരെ. ഇവര് നമ്മുടെ ആൾക്കാരാ"

ജീപ്പുടൻ ഇളകി. അപ്പോൾ ആദ്യം കണ്ട എസ്.ഐ പറഞ്ഞു " നിങ്ങൾ ആ ബാഗ് എല്ലാം ഇവിടെ നമ്മുടെ വണ്ടിയിൽ വെച്ചിട്ടുപോ. അതെല്ലാം കൊണ്ട് മുകളിലോട്ടു പോകാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാ"

ഞങ്ങൾ നടക്കാൻ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ എസ്.ഐ. സത്യരാജൻ പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾ മുകളിലോട്ടു ചെല്ലുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുവേണം. അവിടെ ഡി.വൈ.എസ്.പി അദ്ദേഹമൊക്കെ ഇരുപ്പുണ്ട്."

ഞാൻ തലകുലുക്കി.

ജീപ്പ് മുന്നോട്ടു കുതിച്ചു.

ഞങ്ങൾ മുമ്പോട്ടു നടന്നു.

കുന്നുകയറാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ കൊല്ലം എ.ആർ.ക്യാമ്പിലെ ടെമ്പോയിൽ പരിചിതനായ ഡ്രൈവർ അംബുജാക്ഷൻപിള്ള. അദ്ദേഹം ചിരിച്ചു. പിന്നെ താമസിച്ചില്ല . ഞങ്ങളുടെ ബാഗ് വണ്ടിക്കുള്ളിലേയ്ക്ക് വാങ്ങിവെച്ചു. എന്നിട്ടു ഞാനും പ്രതാപനും മുകളിലോട്ടു കയറി.

മുകളിലോട്ട് ഒറ്റയടിപ്പാതയിലൂടെ ജ്യോതി കൊളുത്തുന്ന ഭാഗത്തേയ്ക്ക് നടന്നപ്പോൾ മുകളിൽ ഒരുപറ്റം പൊലീസുകാർ നില്ക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. മുകളിലോട്ട് നടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ പൊലീസുകാരുടെ ഇടയിൽ കസേരയിൽ കണ്ണാടിവെച്ച കറുത്ത തടിച്ച ഒരാൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്ക് കണ്ടയുടനെ ആളിനെ മനസ്സിലായി. കൊല്ലം ക്രൈം ഡിറ്റാച്ച്മെന്റ് ഡി.വൈ.എസ്.പി. പി. ഗോപാലകൃഷ്ണപിള്ള. (ഇപ്പോൾ റിട്ടയർ ചെയ്തു) പൊലീസുകാരിൽ മൂന്നുപേർ തോക്കുധാരികളായിരുന്നു. ചില സിവിൽ വേഷധാരികളും അതോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ബയനാക്കുലർ ഉപയോഗിച്ച് ശബരിമലയിലേയ്ക്കു മാറി മാറി നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ദേവസ്വം ബോർഡ് പ്രതിനിധികളും ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഫോറസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായിരുനു അവർ.

ജ്യോതി കത്തിച്ചു കാണിക്കുന്ന ഭാഗത്തിനു വലതുമാറി എതിർ വശത്തായി കുറേ മരങ്ങൾ നില്പുണ്ട്. അതിനു തൊട്ടടുത്തുള്ള സാമാന്യം ചെറുതല്ലാത്ത പാറയിൽ വെട്ടിയ വെള്ളമുള്ള ഒരു കുളമുണ്ട്. കൊളുത്തുന്ന ഭാഗത്ത് പത്തടിയോളം പൊക്കമുള്ള ഒരു വൃക്ഷമുണ്ട്. അതിന്റെ ചുവട്ടിനു തൊട്ടടുത്തുവച്ചാണ് ജ്യോതി കൊളുത്തിക്കാണിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ മറുവശം ആകാശത്തേയ്ക്കുള്ള ദൂരംപോലെ അഗാധമായ ഗർത്തമാണ്. ഈ ഭാഗം ശബരിമലയിലേയ്ക്കു തള്ളി നില്ക്കുന്ന ഒരു പാറയാണ്. ഇവിടെ നിന്നു നോക്കിയാൽ ശബരിമല കാണാവുന്നതാണ്. ഒരു കൂട്ടം നക്ഷത്രങ്ങൾ പോലെ കുറെ വെളിച്ചം മാത്രമായി. അവിടെ വയ്ക്കുന്ന നേർച്ചവെടിയുടെ പ്രകാശം കണ്ട് ഒരു മിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞാണ് അതിന്റെ ശബ്ദം നാം കേൾക്കുന്നത്. അത്രയും ദൂരമുണ്ട്. ഈ പാറയിൽ ഒരിടത്ത് പൊടിയൻ ചന്ദ്രൻ, സ്വാമിദാസൻ എന്നും ഒരു ശൂലത്തിന്റെ രൂപവും ഒരു നക്ഷത്രവും കൊത്തിവച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഞാൻ നാലുമണിയോടുകൂടിയാണ് അവിടെ ചെന്നത്. നാലു മണിമുതൽ

ഞാൻ അവിടെ നടക്കുന്ന ഒരോ കാര്യങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഒരടിയോളം വ്യാസവും മുക്കാൽ അടിയോളം പൊക്കവുമുള്ള ഒരു കരിപുരണ്ട പഴയ അലുമിനിയം ചരുവത്തിൽ ഉമിയിട്ടതിനു ശേഷം കുറെ കർപ്പൂരം തട്ടിയിട്ടു. ആ പാത്രം അവിടെ മാറ്റിവെച്ചിരുന്നു. തൊട്ടടുത്ത് രണ്ടു ഫോറസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നനഞ്ഞ ചാക്കുമായി അവിടെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

നേരം ആറരമണിയോടടുത്തപ്പോൾ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ഒരുത്സവത്തിനെന്ന പോലെ ആൾക്കാർ തടിച്ചുകൂടി. 90 വയസ്സോളം പ്രായമുള്ള ഒരു വൃദ്ധയും രണ്ട് സ്ത്രീകളും രണ്ട് പെൺകുട്ടികളും രണ്ട് ആൺകുട്ടികളും ഹിന്ദുസ്ഥാൻ പേപ്പർ മില്ലിലെ ചില ജോലിക്കാരും കുറേ പൊന്നമ്പലമേട് നിവാസികളും കൂടി ചേർന്നതായിരുന്നു ആ ആൾക്കൂട്ടം.

ഞാൻ ഡി.വൈ.എസ്.പി യുടെ അടുത്തായിരുന്നു നിന്നിരുന്നത്. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിലിരുന്ന ട്രാൻസിസ്റ്റർ ശബരിമലയിലെ ദിവ്യജ്യോതിയെക്കുറിച്ചുളള ദൃക്സാക്ഷിവിവരണം തുടങ്ങിയിരുന്നു.

ഇതാ മകരജ്യോതി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ പോകുന്നു...... ഇതാ മകരജ്യോതി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ പോകുന്നു. ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം...... അങ്ങനെ കമന്ററി തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

എല്ലാപേരും ജ്യോതി കൊളുത്തുന്നത് കാണുമ്പോൾ ആകാംക്ഷാഭരിതരായി നില്ക്കവേ ഡി.വൈ.എസ്.പി പോലീസുകാരോടു ചോദിച്ചു തിരുവാഭരണം ചാർത്തി നട അടച്ചു കഴിഞ്ഞു തുറക്കുമ്പോഴെന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്?

പോലീസുകാരൻ "സാർ" എന്നു -മൂളി.

ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം റേഡിയോ കമന്ററി കേട്ടു. തിരുവാഭരണം ചാർത്തിക്കഴിഞ്ഞു. നടയിതാ തുറക്കുന്നു. ഇതാ ആ അത്ഭുത ശക്തി വിളിച്ചോതുന്ന ജ്യോതി ഇതാ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.......

ഇതു കേട്ടയുടൻ ഡി.വൈ.എസ്.പി പറഞ്ഞു.

കൊള്ളുത്തിക്കോ

കൊളുത്തിക്കോ

പിന്നൊരു നിമിഷം താമസിച്ചില്ല. നേരത്തെ തയ്യാറാക്കി വെച്ചിരുന്ന അലുമിനിയം ചരുവത്തിലേയ്ക്ക് ഒരു ഫോറസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തീപ്പെട്ടികൊള്ളി ഉരച്ചു വെച്ചു. തീ പാത്രത്തിൽ നിന്നും ഒരു കുടം പോലെ ഉയർന്നു. തൽക്ഷണം ഒരു ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡ് ജീവനക്കാരൻ അതെടുത്തു തലയ്ക്കു മുകളിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു. ഒരു നിമിഷം അങ്ങനെ നിന്നശേഷം പാത്രം താഴ്ത്തിവെച്ചു. അപ്പോൾ മറ്റു രണ്ടു ഫോറസ്റ്റുകാർ മുൻകൂട്ടി നനച്ചുവെച്ചിരുന്ന രണ്ടായി മടക്കിയ ചാക്കുകഷണം ചരുവത്തിനു മുകളിലേയ്ക്ക് തീ അണായത്തക്കവിധം

പാടെ ശക്തിയായി ഇട്ടു.

രണ്ടാമത് വീണ്ടും ആദ്യം ചെയ്തപോലെ പാത്രം കത്തിച്ചുയർത്തിയപ്പോൾ ഡി.വൈ.എസ്.പി പറഞ്ഞു.

ഇങ്ങനെ ഉയർത്തിയാൽ അവിടെ നില്ക്കുന്നവര് കാണാത്തില്ല.

അല്പം ചരിച്ചുകൊട്.

അങ്ങനെ ചരിച്ചാണ് പിന്നീട് രണ്ടു തവണ കാണിച്ചത്. ആ വർഷം രണ്ടു ജ്യോതിയേ കണ്ടുള്ളുവെന്ന് പത്രങ്ങൾ പറയുന്നു. കാരണമിതാണ്.

അതോടുകൂടി ആ വർഷത്തെ ദിവ്യജ്യോതി കൊളുത്തൽ തീരുകയും ഞങ്ങൾ ബാഗ് വെച്ച ക്യാമ്പിലെ ടെമ്പോയിൽ കയറി പമ്പവരെ വരുകയും ചെയ്തു. അടുത്തവർഷം (1985) ഒന്നുംകൂടി പരിശോധിക്കുന്നതിനായി ഞാൻ പൊന്നമ്പലമേട്ടിലേയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ടു. എന്റെകൂടെ ഒരു പൊലീസ് സുഹൃത്ത് രാജേന്ദ്രബാബുകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു.

പഴയതുപോലെ കക്കി പമ്പ ബസിൽ ഞങ്ങൾ പമ്പാ ഡാമിലെത്തി. അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ ക്യാമ്പിലെ ഡ്രൈവർ സോമൻ പമ്പാകാന്റീനടുത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഏകദേശം പതിനഞ്ചു കിലോമീറ്റര് യാത്രചെയ്യാനുള്ളതുകൊണ്ട് സോമൻ പറഞ്ഞു. ഇവിടെ നിന്നും ഓഫീസ്സേഴ്സ് പോകുന്ന ജീപ്പുണ്ട്. അതിൽ വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പോകാം " എങ്കിൽ ഉപകാരമായി" ഞാൻ പറഞ്ഞു.

സോമനോടു ഞാൻ ചോദിച്ചു.

ആരാണ് ചാർജ്ജ്

ഡി.വൈ.എസ്.പി അദ്ദേഹമാണ്. ടി.ബി യിലുണ്ട്.

എങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ പോകുകയാണ്.

ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഞങ്ങൾ നേരെ ടി.ബി യിലേയ്ക്ക് ചെന്നു. അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ ഡി.വൈ.എസ്.പി ഗോപാലകൃഷ്ണപിള്ള അവിടെ ഒരു വട്ടമേശയുടെ മുന്നിൽ മറ്റൊരാളുമായി ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളെ കണ്ടയുടനെ ഒരു കൊലപ്പുള്ളിയെ നോക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം നോക്കി. ഉടനേ തന്നെ പഴയതുപോലെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനെ സല്യൂട്ട് ചെയ്തു. ഒപ്പം രാജേന്ദ്രബാബുവും.

"പോലീസുകാരാണോ?"

"അതെ"

"ഡ്യൂട്ടിക്ക് വന്നതാണോ?"

"അല്ല"

"പിന്നെന്തിനുവന്നു."

" എന്തിനു വന്നു എന്ന് ഡി.വൈ.എസ്.പി അലറുവാൻ തുടങ്ങി. അലർച്ച കേട്ട് മറ്റൊരു മേശയ്ക്കു ചുറ്റും ചീട്ടുകളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രണ്ട് കെ.എ.പി സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർമാരും തിരുവനന്തപുരം മോട്ടോർ വെഹിക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ കുര്യാക്കോസും കഴിഞ്ഞ വർഷം വാനിലുണ്ടായിരുന്ന സബ് ഇൻസ്പെക്ടറും പുലിക്കുട്ടികളെപോലെ ഓടി വന്നു.

ഡി.വൈ.എസ്.പി ചോദ്യം ആവർത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

"നിന്റെ പേരെന്താ?"

ശ്രീനി"

"എവിടെയാ സ്ഥലം "

പട്ടത്താനം"

" നിന്റെ പേരെന്താ " സുഹൃത്തിനോടു ചോദിച്ചു.

രാജേന്ദ്രബാബു. സ്ഥലം ആശ്രാമം.

" നിങ്ങളെന്തിനിവിടെ വന്നു? "

മകര ജ്യോതിസ് കൊളുത്തുന്നത് കാണാൻ വന്നു എന്നു തോന്നിക്കും വിധം ചിരിച്ച് ഞാൻ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി.

അപ്പോൾ വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചു

" നിങ്ങളെന്തിനിവിടെ വന്നു?"

അവസാനം ഞാൻ പറഞ്ഞു.

" പൊന്നമ്പലമേട് കാണുവാൻ വന്നതാണ്"

" സ്ഥലം കാണുവാൻ നിനക്കൊക്കെ ഇന്നേ സമയം കിട്ടിയുള്ളോ?"

ഞാൻ പറഞ്ഞു

" അതേ ഇന്നാകുമ്പോൾ നമ്മുടെയൊക്കെ ആൾക്കാരുണ്ടല്ലോ. മറ്റൊരു ദിവസമാകുമ്പോൾ അതുണ്ടാകില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ്".

ഓ ഇവൻ യുക്തിവാദി സംഘക്കാരനാ.

"നിങ്ങളെന്തിനിവിടെ വന്നു? നിന്റെയൊക്കെ ഉദ്ദേശമെന്താ?"

" ഇവന്മാര് സാധാരണക്കാരല്ല. ഇവനൊക്കെ ഇന്ദിരാഗാന്ധിയെ കൊന്നവരിൽപ്പെട്ടവരാണ്. അത്രത്തോളം നമ്മുടെ സൈന്യം ഇന്ന് അധ:പതിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ വിഭാഗത്തിൽപെട്ടവരും നമ്മുടെ സൈന്യത്തിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്.

ബാഗിലെന്തൊക്കെയുണ്ട്..... റാ. എല്ലാം പെറുക്കിയിട്.

ഞങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേർക്കുംകൂടി ഒരു കിറ്റായിരുന്നു,

പെട്ടെന്ന് സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ കുര്യാക്കോസ് ബാഗിൽ നിന്നും എല്ലാ സാധനങ്ങളും പെറുക്കിയിട്ടു.

ക്യാമറയുണ്ടോന്നു നോക്കൂ

ഇല്ല സാർ കുര്യക്കോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു.

അപ്രതീക്ഷിതമായി ഒരു തുണ്ടു പേപ്പറും ഒരു ഡോട്ട് പെന്നും അതിൽ കണ്ടു.

ഓഹോ! പൊന്നമ്പലമേട് കാണാൻ വന്നവര് പേപ്പറും പേനയും എന്തിനു കൊണ്ടുവന്നു? ഓ മകരജ്യോതി കൊളുത്തുവാൻ ആരെല്ലാം വന്നെന്നു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യാനായിരിക്കും. ഉള്ള സത്യം പറ. നീയൊക്കെ എന്തിനു വന്നു?

പോലീസിന്റെ സർവ ഭീകരനിറവും അപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

ഡി.വൈ.എസ്.പി പറഞ്ഞു

ശരി, ഒരു വ്യവസ്ഥ. ഒന്നുകിൽ നിങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോകണം. അല്ല സന്ധ്യവരെ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവിടെച്ചെന്നു സസ്പെൻഷൻ ഒപ്പിട്ടുവാങ്ങി പണികളഞ്ഞ് പൊയ്ക്കോണം. എന്തു പറയുന്നു.

ഉടൻ എനിക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി. നിന്നാൽ കാണുവാൻ അനുവദിക്കുകയുമില്ല. മർദ്ദനമേൽക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു.

തിരിച്ചു പൊയ്ക്കൊള്ളാം

ഡി.വൈ.എസ്.പി ഉടൻ സി.ഐ യോടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

ഇവന്മാരെ വന്ന വണ്ടീത്തന്നെ കൊണ്ടുപോയി വിട്ടേയ്ക്ക്

ഉടനെ എസ്.ഐ. ജീപ്പുമായി വന്നു സി.ഐ. കുര്യാക്കോസ് ഞങ്ങളോടു ജീപ്പിൽ കയറുവാൻ പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ ജീപ്പിനുള്ളിലേയ്ക്കു കയറി സി.ഐ. ജീപ്പിന്റെ മുൻഭാഗത്ത് ഇരുന്നു. പമ്പ കാൻറീൻ ലക്ഷ്യമാക്കി ജീപ്പ് ഒഴുകിവന്നു നിന്നു. കാന്റീൻ ജീവനക്കാരും പമ്പ കോളനിവാസികളും അവിടെ നില്പുണ്ടായിരുന്നു.

ഞങ്ങളെ ജീപ്പിൽ നിന്നും ഇറക്കി വിട്ടശേഷം ബസ്സിൽ കയറുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. താമസിയാതെ വിട്ട ബസിന്റെ പുക കണ്ടതിനു ശേഷമാണ് അവർ അവിടെ നിന്നും തിരിച്ചു പോയത്.

1985 ലെ ജ്യോതി

1985 ൽ മകരജ്യോതി കൊളുത്തിയതെങ്ങനെയെന്ന് ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി ഒരഭിജ്ഞവൃത്തത്തിൽ നിന്നും മകരജ്യോതിസ്സ് കൊളുത്തിപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ളു റിപ്പോർട്ട് എനിക്കും ലഭിച്ചു.

ഈ വർഷം പൊന്നമ്പല മേട്ടിലേയ്ക്കുള്ള എല്ലാവരുടെയും പ്രവേശനം കർശനമായി തടഞ്ഞു.(ഞാനായിരിക്കും കാരണമെന്ന് ഊഹിക്കുന്നു.

അന്നുച്ചയ്ക്കായിരുന്നുവല്ലോ എന്നെ പറഞ്ഞു വിട്ടത്. പോലീസ് മാത്രമേ ഈ വർഷം സംബന്ധിച്ചിരുന്നുള്ളു. മറ്റ് ഫോറസ്റ്റ് ജീവനക്കാരെയും ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡ് ജീവനക്കാരെയും കോളനി നിവാസികളെയും മറ്റും മുൻ വർഷത്തെപ്പോലെ പങ്കെടുപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ഫോറസ്റ്റുകാരും പൊലീസുകാരും തമ്മിൽ ഇടയുകയുണ്ടായി. ഫോറസ്റ്റുകാരുടെ അധികാരപരിധിയിൽ കയറിയതിന് ഫോറസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വേണ്ട നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമെന്ന് പൊലീസിനോടു പറയുകയുണ്ടായി,. ഫോറസ്റ്റ് ഓഫീസറും പമ്പ ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡ് എഞ്ചിനീയർ ശ്രീധരൻനായരും കാണുവാൻ അനുവദിക്കാതെ പൊലീസ് തിരിച്ചുവിട്ടവരിൽപെടുന്നു. മുൻവർഷങ്ങളിൽ ഫോറസ്റ്റുകാരുടേയും ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡ് ജീവനക്കാരുടെയും സഹായത്തോടെയാണ് മകരജ്യോതിസ് കൊളുത്തിപ്പോന്നിട്ടുള്ളത്. കൊളുത്തുമ്പോൾ ദേവസ്വംബോർഡ് നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രം.

കെ.എ.പി ബറ്റാലിയനിൽപെട്ട 20 പൊലീസുകാരും 6 ജീപ്പു ഡ്രൈവർമാരും ഒരു സി.ഐ, ഒരു എസ്.ഐ, രണ്ട് കെ.എ.പി സി.ഐ.മാർ, ഒരു ഡി.വൈ.എസ്.പി, ദേവസ്വം ബോർഡിലെ ഒരു എഞ്ചിനിയർ, മറ്റൊരു ജീവനക്കാരൻ ഇത്രയും പേരാണ് മകരജ്യോതിസ് കൊളുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞ വർഷം സംബന്ധിച്ചിരുന്നത്.

മകരവിളക്കിന്റെ പൊള്ളത്തരങ്ങളാണ് നാം കണ്ടു കഴിഞ്ഞത്. ഇനിയും ഇതു ദിവ്യജ്യോതിസാണെന്ന് കരുതുന്നവർ അന്നേ ദിവസം പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ പോകാമെങ്കിൽ യാഥാർത്ഥ്യം നേരിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

മകരവിളക്കിന്റെ പൂർവചരിത്രം

ജനുവരി 14 ന് വൈകിട്ട് 6.45 നാണ് മിക്കവാറും പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ മകരജ്യോതിസ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

മകരം ഒന്ന് പൊന്നമ്പലമേട് പരിസരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന തമിഴ് സംസാരിക്കുന്ന മലപ്പണ്ടാര സമുദായക്കാരുടെ ആണ്ടു പിറവി ദിവസമാണ്. അന്നേ ദിവസം വൈകിട്ട് പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ അവർ പൂജനടത്തുകയും തെള്ളിപ്പൊടി ഇട്ടു കത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ തെള്ളിപ്പൊടി ജ്വാല കണ്ടിട്ടാണ് ശബരിമലയിലെ അയ്യപ്പൻമാർ അതു ദിവ്യജ്യോതിസായി വിശ്വസിച്ചു തുടങ്ങിയത്. ദേവസ്വം അധികാരികൾ ഇതിന് പിന്നീട് ദിവ്യ പരിവേഷം നൽകി. പൊന്നമ്പലമേട് മനുഷ്യന് ചെന്നെത്താൻ കഴിയാത്ത സ്ഥലമാണെന്നും അവിടെ അയ്യപ്പന്റെ ദേവന്മാർ ആരതി നടത്തുന്നതാണെന്നും ഇവർ അന്ധവിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഏകദേശം 50 വർഷം മുമ്പ് ആരംഭിച്ച ഈ ചടങ്ങ് തുടർന്ന് വരവെ കക്കി പമ്പാ അണക്കെട്ട് കെട്ടുന്നതിന് സർക്കാർ ഉത്തരവായി. ഇതിനെത്തുടർന്ന്

കൊല്ലം റിസർവ് ക്യാമ്പിലെ പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ചെല്ലുകയും മലയരന്മാർ, മലപ്പണ്ടാരങ്ങൾ, മലക്കുറവന്മാർ, മലപ്പുലയന്മാർ തുടങ്ങിയ ഗിരിജനങ്ങളെ അവിടെ നിന്നും ആട്ടിയോടിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇതിനെത്തുടർന്ന് ദിവ്യജ്യോതിസ് ആ വർഷം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല. ദേവസ്വംബോർഡ് വളർത്തിയെടുത്ത ദിവ്യപരിവേഷംമൂലം ഉണ്ടായ സാമ്പത്തികം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നു മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ ദിവ്യജ്യോതിസ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ചെല്ലുകയും നേരത്തെ തെള്ളിപ്പൊടി കത്തിച്ചു കാണിച്ചിരുന്ന തമിഴ് സംസാരിക്കുന്ന മലപ്പണ്ടാരം തലൈവരെ കണ്ടുപിടിക്കുകയും തെള്ളിപ്പൊടി കത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാട് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. തെള്ളിപ്പൊടി കത്തിച്ചു കാണിക്കുന്നതിന് തലൈവർക്ക് ദേവസ്വംബോർഡ് ഒരു പറ നെല്ല് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

കാലക്രമേണ ഈ സമ്പ്രദായം മാറ്റുകയും തലൈവരെ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തു. പകരം കർപ്പൂര പാത്രത്തിൽ തീ കൊളുത്തിക്കാണിക്കുന്ന രീതിക്ക് അവർ ജന്മം കൊടുത്തു. ദേവസ്വംബോർഡ് ഇതിന് നേതൃത്വം കൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിലും ഫോറസ്റ്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഇലക്ട്രിസിറ്റിബോർഡ് ജീവനക്കാരും പൊലീസും ചേർന്നു നടത്തുന്ന ചടങ്ങായി വീണ്ടും ആരംഭിച്ചു.

1990 ൽ യുക്തിവാദി സംഘം പതിനായിരം യുക്തിവാദികളുടെ പൊന്നമ്പലമേട് മാർച്ച് സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പൊന്നമ്പലമേട് മാർച്ചിന്റെ ജനറൽ ക്യാപ്റ്റൻ സനലും, ക്യാപ്റ്റൻ ഈ ലേഖകനുമായിരുന്നു. മാർച്ച് അന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത് പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടു വസ്തുതയായിരുന്നു. മനുഷ്യനൊ ശാസ്ത്രത്തിനൊ ഇതുവരെ തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരത്ഭുത പ്രതിഭാസമാണു മകരജ്യോതിസ് എന്ന ദേവസ്വത്തിന്റെ നുണപ്രചരണം അവർ പിൻവലിക്കുകയോ ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികൾ തുറന്നു പറയുകയോ ചെയ്യണം, അല്ലെങ്കിൽ പതിനായിരം യുക്തിവാദികൾ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ചെന്നു മകരജ്യോതിസ് കത്തിക്കുന്നത് തടയുമെന്നായിരുന്നു. അങ്ങനെ സമരത്തിന്റെ മൂന്നാം ഘട്ടത്തിൽ അന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുമന്ന സഖാവ് നായനാരും യുക്തിവാദി സംഘം നേതൃത്വവുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണത്തിൽ അദ്ദേഹം മകരജ്യോതിസ് ദിവ്യജ്യോതിസ്സല്ലെന്നും അതു ഭട്ടതിരിപ്പാട് (ദേവസ്വം പ്രസിഡന്റ്) നടത്തുന്ന ഒരു പണിയാണെന്നും തുറന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇതിനെത്തുടർന്നു മാർച്ചിന്റെ ആവശ്യം ഓഴിവാകുകയും ഇക്കാര്യം പൊതുജനങ്ങളെ സംഘം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ദേവസ്വം ബോർഡ് ഇനി ഇതൊരു അത്ഭുത ജ്യോതിസ്സാണെന്നു

പ്രഖ്യാപിച്ചാൽ കേരളത്തിലേയും ഇതര സംസ്ഥാനങ്ങളിലേയും പ്രബുദ്ധരായ ജനം അവരെ കൂകി വിളിച്ചുകൊണ്ടു ബഹിഷ്കരിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും സംശയമില്ല.

യുക്തിവാദികൾ മകരജ്യോതിസ് കത്തിച്ചു കാണിക്കുന്നതിനു എതിരല്ല. വിശ്വാസികൾക്ക് വിശ്വസിക്കുവാനും അവിശ്വാസിക്കു അവിശ്വസിക്കുവാനും സ്വാതന്ത്ര്യം വേണമെന്ന അഭിപ്രായക്കാരാണ് യുക്തിവാദികൾ എന്നാൽ അതു മനുഷ്യനോ ശാസ്ത്രത്തിനൊ ഇതുവരെ തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അത്ഭുത പ്രതിഭാസമാണൊന്ന് പറയുന്നിടത്തെ യുക്തിവാദികൾക്കെതിർപ്പുള്ളു. കാരണം 1974 മുതൽ ഈ തട്ടിപ്പിന് യുക്തിവാദികൾ സാക്ഷികളാണ്.

പരുന്തുപറക്കൽ

ശബരിമലയിലെ മറ്റൊരു അത്ഭുതമാണ് പരുന്തു പറക്കൽ.

തിരുവാഭരണ ഘോഷയാത്ര ആരംഭിക്കുമ്പോൾ പന്തളത്തും പേട്ട തുള്ളലിന് എരുമേലിയിലും ഈ പരുന്തുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

പരുന്തിന്റെ ദിവ്യകഥയെക്കുറിച്ച് ശ്രീഭൂതനാഥ സർവസ്വം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കുറുമള്ളൂർ നാരായണപിള്ള പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

അമ്പലപ്പുഴ ശ്രീകൃഷ്ണ സ്വാമി തന്റെ നാട്ടിൽ നിന്നു പോകുന്ന ഭക്തജനങ്ങളുടെ യാത്രയിൽ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിനെന്ന വണ്ണം എരുമേലിയിൽ പേട്ട സമയത്തും പമ്പയിൽ സദ്യസമയത്തും ഗരുഡാരൂഢനായി എഴുന്നള്ളുന്നു എന്നുള്ളത് സുദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്, മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളിലും പടിഞ്ഞാറു നിന്നു ലക്ഷ്യം തെറ്റാതെ ഒരു പരുന്ത് വന്ന് അമ്പലപ്പുഴ യോഗക്കാർക്ക് ദൃശ്യമാകത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ സങ്കേതത്തിന് മുകളിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്രകാരം കണ്ടേ മതിയാകൂ എന്ന് ആ ദേശക്കാർക്ക് നിർബന്ധമുള്ളതും ഇന്നും അങ്ങനെ തന്നെ സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും സത്യമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പ്രത്യക്ഷമായിക്കണ്ടു വരുന്ന ഇപ്രകാരമുള്ള ചില സംഭവങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും അമ്പലപ്പുഴക്കാർക്ക് ശബരിമലയിലുള്ള പ്രാധാന്യങ്ങൾക്ക് നിദാനങ്ങളാകുന്നു.

ഈ കഥകളിൽ എത്രമാത്രം സത്യമുണ്ടെന്നു നോക്കാം. തിരുവാഭരണ യാത്ര പന്തളത്തു നിന്നും ആരംഭിക്കുമ്പോൾ പരുന്ത് ദൃശ്യമാകുമെന്നു പറയുന്നത് നുണയാണൊന്നു ശിവപ്രസാദ് വല്യത്ത് നടത്തിയ അന്വേഷണം തെളിയിക്കുന്നു.

ഞാൻ തിരുവാഭരണഘോഷയാത്ര പുറപ്പെടുന്ന ശാസ്താ ക്ഷേത്രത്തിലെത്തിയപ്പോൾ പന്ത്രണ്ടു മണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തിരുവാഭരണം യാത്രയാവുന്നതിന്റെ മുന്നോടിയായി നടയടച്ചു. പുരുഷാരം ഘോഷയാത്ര കാണാൻ

പാകത്തിൽ കോൺക്രീറ്റ് കൊട്ടാരങ്ങളുടെ മതിലിനു മുകളിലും കയ്യ ലകളിലും തടിച്ചു കൂടിയിരിക്കുന്നു. അമ്പലത്തിനു വടക്കു വശത്ത് കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറുള്ള നീണ്ട പന്തലിന് സമീപം അഞ്ചാറ് അപരിചിതരായ യുവാക്കളോടൊപ്പം ഞാനും നിന്നു എല്ലാ കണ്ണുകളും ആകാശത്തിലേയ്ക്ക്, വിഷ്ണു ഭഗവാനെഴുന്നെള്ളുന്ന കൃഷ്ണപ്പരുന്തിനെക്കണ്ടു. ജന്മസായൂജ്യമടയാനുള്ള ത്വര.

അതാ പരുന്ത് അമ്പലത്തിന് വളരെ തെക്കുമാറി കഷ്ടിച്ചു കാണാവുന്നത്ര മാത്രം ദൂരത്തിൽ പറക്കുന്ന പരുന്തുകൾ (അതോ കാക്കകളോ) അവ പരുന്തുകളാണൊന്നറിയാൻ യാതൊരു നിർവാഹവുമില്ലായിരുന്നു. അത്ര ദൂരത്തിലായിരുന്നു അവ പറന്നു കൊണ്ടിരുന്നത്, സമയം പന്ത്രണ്ടു മുപ്പത്തി അഞ്ചായപ്പോൾ കൂട്ട ശരണംവിളി ഉയർന്നു. ദേവസ്വം അധികാരികൾ ഉച്ചഭാഷിണിയിലൂടെയും സാമാന്യഭക്തർ തങ്ങൾക്കാവുന്നത്ര ഉച്ചത്തിലും ശരണം വിളിച്ചു. അമ്പലത്തിന്റെ മുകളിലേയ്ക്ക് ഒരു പരുന്ത് പറന്നടുക്കുന്നു. തിരുവാഭാരണം എടുക്കാൻ കേവലം മിനുട്ടുകൾ മാത്രം. കൃഷ്ണപരുന്താണ്. എന്റെ അടുത്തു നിന്ന ഒരു മധ്യവയസ്കൻ ഭാര്യയ്ക്ക് വിശദീകരിക്കുന്നത് കേൾക്കാമായിരുന്നു. ശരണം വിളികൾ അന്തരീക്ഷത്തെ മുഖരിതമാക്കിയപ്പോൾ അമ്പലത്തിന്റെ ഒത്തമുകളിലെത്തി അതു താണുപറന്നു.

ഉച്ചഭാഷിണിയിലെ ശരണം വിളി നിന്നു ഒപ്പം ഭക്തജനവും നിറുത്തി. കാരണം അമ്പലമുകളിലൂടെ സഞ്ചാരം നടത്തിയത് ഒരു വലിയ വാവലായിരുന്നു.

പന്തളത്തെ പരുന്തിന്റെ കഥ ഇതാണെങ്കിൽ പമ്പയിലെ പരുന്തിന്റെ കഥ മറ്റൊന്നാണ്.

നീണ്ട വർഷങ്ങൾ പമ്പയിലും കക്കി പമ്പയിലും പൊന്നമ്പലമേട്ടിലും ചീഫ് ഫോറസ്റ്ററായി ജോലി നോക്കി റിട്ടയർ ചെയ്ത കൊല്ലം കടവൂർ നിവാസിയായ കെ.എൻ. നടരാജൻ ഈ ലേഖകനോടു പറയുകയുണ്ടായി വനമായാൽ പക്ഷികൾ കാണും. ശബരിമലയിൽ എല്ലാ പക്ഷികളും ഉണ്ട്. ഈ പക്ഷികൾ എല്ലായ്പോഴും ഇവിടെ ഉണ്ട്താനും. ശബരിമലയിൽ പരുന്തിനെ മിക്കവാറും എപ്പോഴും കാണാവുന്നതാണ്. അതുപോലെ പൊന്നമ്പലമേട്ടിലെ വിശേഷ സമയങ്ങളിൽ പരുന്തിനെ കണ്ടുവെന്നു പറയുന്നത് വെറും തെറ്റിദ്ധാരണയാണ്. പലരും പലപ്പോഴും കണ്ടുവെന്നു പറയുന്നത് പരുന്തല്ല. വേഴാമ്പൽ എന്ന പക്ഷിയാണ്. ഇവിടെ എപ്പോഴും ഉയരത്തിൽ പറന്നു കാണുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ് വേഴാമ്പൽ. അതിൽ പൊട്ടൻ വേഴാമ്പലുമുണ്ട്. ഈ പക്ഷിക്കുള്ള പ്രത്യേകത ഇതിന്റെ അസ്ഥികളിൽ പരുന്തിനെപോലെ മജ്ജകാണുകയില്ലെന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ പക്ഷിക്ക് ഉയരത്തിൽ പറക്കാൻ കഴിയുന്നത്. കാഴ്ചയിൽ പരുന്തിനെപോലെയിരിക്കും. എവർഗ്രീൻ വനങ്ങളിൽ ഈ പക്ഷികളെ എപ്പോഴും

കാണാവുന്നതാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ പരുന്തു പറക്കൽ തെറ്റിദ്ധാരണാജനകമാണ്.

ദിവ്യനക്ഷത്രം

ദിവ്യജ്യോതിസ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിന്റെ തൊട്ടു മുകളിലായിട്ടാണ് ദിവ്യനക്ഷത്രം ഉദിച്ചു കാണുന്നത്. ഇതു എല്ലാ ജ്യോതിദിവസവും കാണുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന് ദിവ്യ പരിവേഷം ഉണ്ടായത്.

ദിവ്യനക്ഷത്രം യഥാർഥത്തിൽ ദിവ്യജ്യോതിസ്സിന് തൊട്ടു മുകളിലായിട്ടല്ല കാണുന്നത്. 1984 ൽ ഈ ലേഖകൻ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഈ നക്ഷത്രം ആകാശത്തിലായിരുന്നു. അന്നു ഈ നക്ഷത്രം മാത്രമല്ല തെളിഞ്ഞു നിന്നിരുന്നത്. മറ്റു പല നക്ഷത്രങ്ങളും നക്ഷത്രക്കൂട്ടങ്ങളും ആകാശത്തുണ്ടായിരുന്നു. ജ്യോതി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ ശബരിമലയിൽ നിന്നു നോക്കിയാൽ ഈ നക്ഷത്രം മാത്രമേ കാണാൻ കഴിയു. ശബരിമല പൊന്നമ്പല മേട് നക്ഷത്രം എന്നിവ ഒരേ രേഖയിൽ വരുന്നത് കൊണ്ടാണു ജ്യോതി ദിവസം നക്ഷത്രത്തെ കാണുന്നത്. ഇതു ഭൂമിയുടെ ഋതുചംക്രമണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നടക്കുന്ന പ്രാപഞ്ചിക സത്യമാണ്.

കാമപുരത്തെ കൽവിളക്ക് ദിവ്യസഞ്ചാരം നടത്തുന്നില്ല

2

കുട്ടനാട്ടിലെ കരുമാടി ഗ്രാമത്തിലാണ് കാമപുരം ക്ഷേത്രം. തിരുവിതാംകൂർ ദേവസ്വം ബോർഡിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിലുള്ള ഈ ക്ഷേത്രത്തിനു മുന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കൽവിളക്ക് സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കരുതപ്പെടുന്നു.

അതി പുരാതനമെന്നു വിശ്വസിക്കാവുന്ന ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ നാലഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് ഒരു സ്വർണ്ണ കൊടിമരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ടിപ്പുവിന്റെ പടയോട്ടക്കാലത്ത് ക്ഷേത്രം കൊള്ളയടിക്കപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ക്ഷേത്ര ഭരണാധികാരികൾ കൊടിമരം പിഴുത് സമീപത്തുള്ള വയലിലെ ചെളിയിൽ ഒളിപ്പിച്ചു. പകരമായി യക്ഷിയമ്പല നടയിൽ നിന്നും കൽവിളക്ക് ഇളക്കി സ്ഥാപിച്ചു. വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും കൊടിമരം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനോ കൽവിളക്ക് യക്ഷിയമ്പലത്തിൽ തിരിച്ചു പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനോ കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ വന്നപ്പോഴാണ് കൽവിളക്ക് സ്വയം യഥാസ്ഥാനത്തു മടങ്ങിപ്പോകാൻ തീരുമാനിച്ചത്.

ക്ഷേത്ര നടയിൽ നിന്നും കൽവിളക്ക് സാവകാശത്തിൽ യക്ഷിയമ്പലത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നുള്ള വിശ്വാസം നൂറ്റാണ്ടുകളായി നില നില്ക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇനിയും എത്ര നൂറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞാലും യക്ഷിയമ്പലത്തിനു സമീപം കൽവിളക്ക് എത്തില്ലെന്നുള്ളത് നേര് തന്നെ.

കൽ വിളക്കിന്റെ താഴത്തെ ചതുരാകൃതിയിലുള്ള തട്ടിനുണ്ടാകുന്ന ആകൃതിമാറ്റവും അതുപോലെ മറ്റൊരു വിശ്വാസമാണ്. തട്ടിന്റെ കിഴക്കുവശം സൂര്യ നമസ്ക്കാരം ചെയ്യുന്ന പൂണൂൽധാരിയായ ബ്രാഹ്മണന്റെ രൂപം കൊത്തിയിട്ടുണ്ട്. സൂര്യന്റെ ഉത്തരായണ ദക്ഷിണായന സഞ്ചാരമനുസരിച്ചുണ്ടാകുന്ന രൂപവും അത് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ശിലയും മാറുമത്രെ. ഉത്തരായന കാലത്ത് ബ്രാഹ്മണ രൂപം ഇടത്തോട്ട് മുഖവും ശരീരവുമെല്ലാമൊക്കെ സൂര്യനഭിമുഖമായി തിരിക്കും. ഒപ്പം വിവിധ കഷ്ണങ്ങൾ ചേർന്ന കൽതട്ടിന്റെ ചതുരാകൃതി ബ്രാഹ്മണ രൂപത്തിന്റെ ചലനത്തിനനുസരിച്ചു മാറും. ബ്രാഹ്മണ രൂപം നേരെ കിഴക്കു സൂര്യനെ നോക്കി നില്ക്കുകയും കൽതട്ട് നല്ല ചതുരാകൃതിയിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ദക്ഷിണായന കാലത്ത് ഇത് വലത്തോട്ടും

അമ്പലപ്പുഴ ശ്രീകൃഷ്ണ സ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും തകഴിയിലേയ്ക്ക് പോകുന്ന റോഡിൽ നാലുകിലോമീറ്റർ കഴിയുമ്പോൾ കരുമാടിയിൽ ചെല്ലാം. കരുമാടിയിൽ നിന്നും ഒരു ഫർലോങ്ങ് ചെല്ലുമ്പോൾ കാമപുരം ക്ഷേത്രം. റോഡിൽ നിന്നും ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ പച്ച നിറത്തിലുള്ള കല്പടവുകൾ തകർന്ന കുളം. കുളത്തിനു പടിഞ്ഞാറു വശം കാമപുരം ക്ഷേത്രം. അതു കാമപുരത്തിന്റെ തെക്കു വശം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.. ഇരു ക്ഷേത്രത്തിന്റെയും ഇടയിലൂടെ കരുമാടി റോഡിൽ നിന്നും പല്ലനയാറിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു ഫർലോങ് നീളമുള്ള ദലൈലാമാറോഡ്. ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ കാലത്തു ദലൈലാമ ഇവിടെ വരികയും പല്ലനയാറിന്റെ തീരത്തു റോഡും വസ്തുവും വാങ്ങുകയും പല്ലനയാറ്റിൽ നിന്നും കിട്ടിയ ആനകുത്തി പിളർന്നെന്നു പറയുന്ന ശ്രീ ബുദ്ധന്റെ പകുതി പ്രതിമ കണ്ണാടി പതിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രീകോവിലിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ശ്രീകോവിലിന് അല്പം കിഴക്ക് വശത്താണ് കാമപുരം ക്ഷേത്രം. കാമപുരത്തിന്റെ തെക്കുവശം കുട്ടനാടൻ പാടശേഖരം.

ദ്വാപരയുഗത്തിലാണ് ഈ ക്ഷേത്രമുണ്ടായതെന്നും ഖാണ്ഡവ വനദഹനത്തിനു ശേഷം ശ്രീകൃഷ്ണനും അർജ്ജുനനും ചേർന്നാണ് ഈ ക്ഷേത്രം സ്ഥാപിച്ചതെന്നും പരിസരവാസിയും വിശ്വാസിയുമായ പെരുമ്പുളിക്കൽ പി.കെ. നാരായണപണിക്കർ പറയുന്നു. ഖാണ്ഡവദഹനത്തിനു ശേഷം ഈ പ്രദേശമാകെ കരിയായി അതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ കരിചേർന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. കരുമാടി കരൂർ കരിപ്പുഴ കരിവനം അറുപത്തിനാലുകരി ഇവ ഉദാഹരണമാണെന്നു പണിക്കർ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ 74 കാരൻ പുന്നശേരി മഠം ഈശ്വരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടു പറയുന്നത് ക്ഷേത്രത്തിനു മൂവായിരം വർഷത്തെ പഴക്കമുണ്ടെന്നാണ്. 1002 ൽ ക്ഷേത്രം പുനഃപ്രതിഷ്ഠ നടന്നിട്ടുണ്ടാകണമെന്നും കൽവിളക്ക് എന്നു സ്ഥാപിച്ചതിനെപ്പറ്റി തനിക്കു ഊഹമില്ലെന്നും 58 വർഷം മേൽശാന്തിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ കൽവിളക്കു തെക്കോട്ടു സഞ്ചരിച്ചുവെന്ന കാര്യത്തിൽ രണ്ടഭിപ്രായമില്ലെന്നു നമ്പൂതിരിയും പണിക്കരും പറഞ്ഞു. ക്ഷേത്ര വികസന സമിതി പ്രസിഡന്റ് രാജപ്പൻപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായവും ഇതുതന്നെ.

ഇതുപോലെ ഇവിടെ ജിയോളജിക്കൽ സർവേക്കാർ വന്നു പരിശോധന നടത്തുകയും അടയാളക്കല്ലുകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും അതിനുശേഷവും കൽവിളക്കു സഞ്ചരിച്ചുവെന്നുമാണ് ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപം താമസിക്കുന്ന റിട്ടയേർഡ് അദ്ധ്യാപകനും കണ്ണാടിവെച്ചാൽ മാത്രം കാണാവുന്നയാളും ഭാര്യയ്ക്കും ഭാര്യാബന്ധുക്കൾക്കും ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ ജോലിയുള്ളതുമായ ചക്രപാണി വാര്യരുടെ അഭിപ്രായം.

എന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തിയ പ്രമുഖ സാഹിത്യകാരനായ പവനൻ ഇതു സ്വയം നീങ്ങിയതല്ലെന്നും ആരോ തള്ളി നീക്കുന്നതാണെന്നും പറയുകയുണ്ടായി.

ജിയോളജിക്കൽ സർവേ വകുപ്പിൽ നിന്നും ഉദ്യോഗസ്ഥർ വന്നു അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തി കല്ലിട്ടുവെന്ന അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കാനാവില്ലെന്നാണ് നാട്ടിലെ പ്രധാന യുക്തിവാദിയായ കരുമാടി വിജയന്റെ അഭിപ്രായം.

മാത്രമല്ല ഇതു സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം വിശദമായ അന്വേഷണം നടത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ആലപ്പുഴ ചന്ദനക്കാവിലുള്ള ജിയോളജിക്കൽ ഓഫീസിലും ഗ്രൗണ്ട് വാട്ടർ ഓഫീസിലും പോയി അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായി. കൽവിളക്ക് മാറുന്നത് സംബന്ധിച്ച് അവർ ഇതുവരെ അവിടെ ഒരന്വേഷണം നടത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതായി വിജയൻ പറഞ്ഞു.

എന്നാൽ ഈ ലേഖകൻ നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽ നിന്നും പുതിയ വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി. അടിവരയിട്ടു പറയുവാൻ കഴിയുന്ന ഒന്നാമത്തെക്കാര്യം ഈ കൽവിളക്ക് സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലായെന്നാണ്. കാരണം ക്ഷേത്രക്കുളം ക്ഷേത്രത്തിനു മുൻവശത്താണ്. ഇന്ന് കൽപടവുകളിൽനിന്നും ക്ഷേത്രമുറ്റത്തേയ്ക്കു കയറിവരാൻ മൂന്നു വാതിലുകൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ക്ഷേത്ര നിർമ്മാണ കാലത്തു ഒരു വാതിൽ ഉണ്ടാകാനാണ് സാദ്ധ്യത. ഈ വാതിലിലൂടെ കുളിച്ചീറനായി ഭഗവാനെ നേരെ നിന്നു കൈവണങ്ങുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് കൽവിളക്ക് ക്ഷേത്രവാതിലിൽ നിന്നും തെക്കോട്ടുമാറ്റി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇന്നും ഈ കാര്യം വ്യക്തമാണ് കുളിക്കടവിൽ നിന്നും ക്ഷേത്രമുറ്റത്തേയ്ക്ക് കയറി വരുന്നവരൊക്കെ ഒരേ രേഖയിലാണ് നിൽക്കുന്നത്. ക്ഷേത്രവുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന സവർണ്ണ മേധാവികൾക്ക് ഇങ്ങനെയൊരു താത്പര്യമുണ്ടായിപ്പോയത് കൊണ്ടായിരിക്കാം ഒരു പക്ഷേ കൽവിളക്ക് ഇങ്ങനെ മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചത്. അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷേത്രനിർമാണ കാലത്ത് സൂത്രശാലികളായ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ഇങ്ങനെയൊരു തോന്നൽ ഉണ്ടായി മനപ്പൂർവം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാകണം. കാരണം പഴയ ക്ഷേത്ര നിർമാണ കാലത്ത് മിക്കവാറും ചില ക്ഷേത്രങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെ ചില സൂത്രപ്പണികളിലൂടെ ചില അത്ഭുതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഇത്തരം അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ നിലനിർത്തിയാലെ ക്ഷേത്രത്തിന് അത്ഭുതമുണ്ടാവുകയുള്ളുവെന്നും വിശ്വാസികളെ ആകർഷിക്കുവാൻ കഴിയുള്ളുവെന്നും അതിലൂടെ പണം വരുത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളുവെന്നും അവർക്കറിയാമെന്നതിനാൽ മനപൂർവം സൃഷ്ടിച്ചതുമാകാം.

ചിലർ മറ്റൊരഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തെക്കോട്ടു അടിയൊഴുക്കുണ്ടെന്നും

അതുമൂലം സംഭവിച്ചതാണ് തെക്കോട്ടുള്ള ഈ മാറ്റമെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതും ശരിയല്ല. തെക്കോട്ട് അടിയൊഴുക്കുണ്ടെങ്കിൽ കൽവിളക്കിനെ മാത്രം ബാധിച്ചാൽ പോരാ. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുൻവശത്തിനെങ്കിലും ഈ മാറ്റം സംഭവിക്കണം. അപ്പോഴതല്ല. ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ് മുൻവശത്തെ കുളത്തിലെ ഒഴുക്ക് വടക്കോട്ടും അവിടെ നിന്നും പടിഞ്ഞാറോട്ടുമാണ്. പടിഞ്ഞാറോട്ടുള്ള ചെറിയ തോട്ടിലേയ്ക്കു കുളത്തിലെ വെള്ളം വടക്കോട്ടു മാറി ഒഴുകുന്നത് നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. ആ തോട് പല്ലനയാറ്റിലേയ്ക്ക് ചെല്ലുന്നതുമാണ്.

കൽവിളക്ക് സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലാ എന്നതിന്റെ പ്രധാനസാക്ഷ്യം ചരിത്രമാണ്. കരുമാടി ഭാഗത്തും പരിസരത്തുമുള്ള എല്ലാ പ്രായത്തിലുമുള്ള അമ്പലം കൊണ്ട് ലാഭമുള്ളവരൊഴിച്ചു ബാക്കി ഭൂരിപക്ഷം പേരും ഒന്നടങ്കം പറയുന്നു ഈ കൽവിളക്കിന് മാറ്റമില്ലെന്ന്, അതുതന്നെയാണ് ഏറ്റവും വലിയ തെളിവ്. 20 വർഷത്തിനു ശേഷമാണ് ഇങ്ങനെയൊരു മാറ്റമുണ്ടായതെന്ന നാരായണപണിക്കരുടെ അഭിപ്രായം പച്ചക്കള്ളമാണ്, കാരണം അതിനും എത്രയോ വർഷങ്ങൾ മുമ്പും കൽവിളക്കിന് മാറ്റമില്ലെന്നതിനു സാക്ഷികളുണ്ട് കാലാകാലങ്ങളിൽ പുത്തനായി കാണുന്നവർക്കാണ് ഈ മാറ്റം തോന്നുന്നത് എന്നാൽ സ്ഥിരമായി കണ്ടവർക്കു മാറിയതായി തോന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷം തുടർച്ചയായി കൽവിളക്കിനെ കണ്ടു കൊണ്ടിരുന്നവരാണ് ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുൻവശത്തെ കിരൺ ടൈപ്പ്റൈറ്റിംഗ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ പെൺകുട്ടികൾ. ഇവർക്ക് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലിരുന്നാൽ കൽവിളക്ക് കാണാം,അവർ പറയുന്നു രണ്ടു വർഷമായി ഇതിനൊരു മാറ്റവും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. അതു നിന്നിടത്തു തന്നെ നിൽക്കുകയാണ്. ഈ ലേഖകൻ 1978 ആഗസ്റ്റ് 14 മുതൽ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും കരുമാടിയിൽ പോയി നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. അന്നേ ഇതു കേൾക്കുന്നതാണ്. അന്നു ഞാൻ കണ്ട അവസ്ഥയിൽ നിന്നും ഈ കൽവിളക്കിന് ഇന്നും ഒരു മാറ്റവുമില്ലെന്നുള്ളതാണ് 1994 നവംബർ 22 ന് പോയി നോക്കുമ്പോഴുള്ള അവസ്ഥ. ജിയോളജിക്കൽ സർവേ നടത്തിയത് കുപ്രചരണമാണ്. കൈനകരിയിലുള്ള വിശ്വാസിയായ മുട്ടേൽ മാധവകൈമൾ ആണ് വിളക്കു സഞ്ചരിക്കുന്നുവോ എന്നറിയാൻ 1984 ൽ ത്രികോണാകൃതിയിൽ രണ്ടു കല്ലുകളിട്ടത്. ഇന്നേയ്ക്കു 10 വർഷം തികഞ്ഞിട്ടും ആ കല്ലുകൾ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ആ ഇട്ട സ്ഥാനത്തു തന്നെ കിടക്കുകയാണെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം കരുമാടിയിൽ തുണ്ടു പറമ്പിൽ ശശി 15 വർഷമായി ഈ കല്ല് കാണുന്നു. ഒരു മാറ്റവുമില്ല കരുമാടിയിൽ പെരുമ്പള്ളിത്തറയിൽ സുകുമാരൻ 20 വർഷമായി ഇതു കണ്ടു വരുന്നു. ഇതിന് ഇതുവരെ ഒരു മാറ്റവുമില്ല കരുമാടിയിൽ കുളഞ്ഞിത്തറ വീട്ടിൽ വിജയൻ 34 വർഷമായി സ്ഥിരമായി കാണുന്നു. ഇതിനൊരു മാറ്റവുമില്ല. 76 വയസ്സുള്ള പരിസരവാസിയായ മങ്കമ്മ

പറയുന്നു 60 വർഷമായി ഇതിനൊരു മാറ്റവുമില്ലെന്നു. കരുമാടിക്കടുത്ത് തകഴിയിൽ താമസിക്കുന്ന നമ്മുടെ പ്രിയങ്കരനായ സാഹിത്യാചാര്യൻ തകഴി ശിവശങ്കരപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായമാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരവസാനത്തെ വിധിയായി കാണാവുന്നത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു എനിക്കു ഇപ്പോൾ 83 വയസ്സായി. എനിക്ക് ഒൻപതു വയസ്സുള്ള കാലം തൊട്ടേ ഇതു കേൾക്കുന്നു. അന്നു ഞാൻ പ്രൈമറി സ്ക്കൂളിൽ പഠിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുന്നിൽ കൂടിയാണ് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നത്.

ഇത്രയും സാക്ഷിമൊഴികളിൽ നിന്ന് കാമപരുത്തു ക്ഷേത്രത്തിലെ കൽവിളക്കിന്റെ കഥ സത്യത്തിനു നിരക്കാത്ത പ്രചരണമാണെന്നു വ്യക്തമാവുകയല്ലേ?

അതുപോലെ തന്നെയാണ് കൽവിളക്കിന്റെ താഴത്തെ തട്ടിന്റെ കഥയും. അതിൽ കൊത്തിയിരിക്കുന്ന പൂണൂലിട്ട ആൾരൂപം ദക്ഷിണപക്ഷത്തേക്കും ഉത്തരപക്ഷത്തേയ്ക്കും തിരിയുമെന്ന പ്രചാരണവും ഇതുപോലെ ഒരു കുപ്രചരണമാണ്. ഇങ്ങനെയൊരു സംഭവവും നടക്കുന്നില്ല. ആദ്യം കാണുന്ന ആളിന് തെക്കുകിഴക്കേ ഭാഗത്തേയ്ക്കു കൽമണ്ഡപം നില്ക്കുന്നതിനാൽ വടക്കോട്ടും ചരിയുമെന്ന് പറയുമ്പോൾ വിശ്വസിച്ചു പോകുന്നു.

എന്നാൽ സ്ഥിരമായിക്കണ്ട ഇക്കൂട്ടർ അതിനെയും നിഷേധിക്കുന്നു. കാരണം ഒരിക്കലും അവർ ഇതു വടക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞതായി കണ്ടിട്ടില്ല. ഈ കൽവിളക്കു സൂര്യൻ ദക്ഷിണായന പക്ഷത്തു ആയിരുന്നപ്പോൾ നിർമ്മിച്ചതാകാനാണ് സാദ്ധ്യത സൂര്യ നമസ്ക്കാരം ചെയ്യുന്ന ബ്രാഹ്മണന്റെ രൂപവും തെക്കു കിഴക്കായി നില്ക്കുന്ന കൽവിളക്കിന്റെ സ്ഥാനവും ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്.

ഗുരുവായൂരപ്പൻ കൃഷ്ണാവതാരമല്ല

3

കേരളത്തിലെ മിക്ക ക്ഷേത്രങ്ങളിലും ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങൾ നടത്തിയാണ് തട്ടിപ്പ് നടത്തുന്നതെങ്കിൽ ഗുരുവായൂരിൽ ദിവ്യാത്ഭുത കഥകളിലൂടെയാണ് തട്ടിപ്പ് നടത്തുന്നത്. അത്തരം അനവധി കഥകളുണ്ടിവിടെ ചില പ്രധാന കഥകൾ സൂചിപ്പിക്കാം.

ദിവ്യവിഗ്രഹം

ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രത്തിലെ വിഗ്രഹം അപൂർവമായ പതഞ്ജല ശിലകൊണ്ടും അഞ്ജനക്കല്ലുകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയതാണ്, തന്മൂലം ഇതു ദിവ്യമായി കണക്കാക്കുന്നു. വൈകുണ്ഡത്തിൽ മഹാവിഷ്ണു പൂജിച്ചിരുന്ന കൃഷ്ണ വിഗ്രഹമാണത്രേ ഉള്ളത്. വിഷ്ണു അത് ബ്രഹ്മാവിന് കൊടുത്തു. ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്നും സുരാപസ്സിനും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും കാശ്യപ പ്രജാപതിക്കും കിട്ടി. കാശ്യപ പ്രജാപതി വാസുദേവർക്കും വാസുദേവൻ ശ്രീകൃഷ്ണനും കൊടുത്തു. ശ്രീ കൃഷ്ണൻ ഇതു ദ്വാരകയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച് ആരാധിച്ചു പോന്നു. ദ്വാരക ആഴിയിലാണ്ടു പോകുന്ന സമയത്ത് ജലോപരി ഒരു വിഗ്രഹം കാണാമെന്നും കലിയുഗത്തിൽ എല്ലാ പേർക്കും ആരാധിച്ചു മുക്തി കിട്ടാൻ സഹായകമാവും വിധം ഉചിതസ്ഥലത്ത് അതെടുത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കണമെന്നും ദേവ ഗുരുവായ ബൃഹസ്പതിയോടു പറയുവാൻ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനു മുമ്പ് ഭഗവാൻ ഉദ്ധവരെ ഏല്പിച്ചു.

(ഗുരുവായൂർ ഭൂലോകവൈകുണ്ഠം പേജ് 2)

ഇതാണ് ഗുരുവായൂർ കൃഷ്ണ വിഗ്രഹത്തിന്റെ കഥ. ഇതുപോലെയാണ് ഗുരുവായൂർ എന്ന സ്ഥലപ്പേര് കിട്ടിയ കഥയും. അതും നമുക്കു നോക്കാം.

ബൃഹസ്പതിയും വായുവുംകൂടി ലോകം മുഴുവൻ ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ച്, ഉചിതമായ ഒരു സ്ഥലം കണ്ടെത്താൻ പരശുരാമന്റെ ക്ഷണം അനുസരിച്ച് അവർ കേരളത്തിൽ വന്ന്; ശിവൻ തപസ്സുചെയ്തിരുന്ന രുദ്രതീർത്ഥത്തിന്റെ സമീപമെത്തി. ബ്രഹസ്പതിയുടെയും വായുവിന്റെയും ആഗമനോദ്ദേശം ഗ്രഹിച്ച് ശിവൻ തീർത്ഥത്തിൽ നിന്ന് മുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന

ഏറ്റവും ഉത്തമമായ സ്ഥലം ഇതുതന്നെ. വളരെ യുഗങ്ങളായി ഞാൻ ഇവിടെയാണ് തപസ്സു ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെത്തന്നെയാണ് പ്രയേതസ്സുകളും തപസ്സു ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെ വച്ചാണ് പ്രയേതസ്സുകൾക്ക് ഞാൻ രുദ്രഗീതം ഉപദേശിച്ചത്. വിഷ്ണു പൂജിച്ചിരുന്ന ഈ വിഷ്ണു വിഗ്രഹം പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ടതിവിടെത്തന്നെയാണെന്ന് അദ്ദേഹം പണ്ടേ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ സസന്തോഷം ഈ സ്ഥലം ഒഴിയുകയും തീർത്ഥത്തിന്റെ മറുകരയായ മമ്മിയൂരിൽ പാർവതിയോടൊത്ത് വാഴുകയും ചെയ്തു കൊള്ളാം. മേലിൽ നിങ്ങളുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെടും. അങ്ങനെ ഗുരുവായൂർ എന്ന പേര് വീണു.

(ഗുരുവായൂർ ഭൂലോകവൈകുണ്ഠം പേജ് 3)

പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു ശേഷം ഗുരുവും വായുവും ദേവശില്പിയായ വിശ്വകർമ്മാവിനെ വിളിച്ച് അമ്പലം പണിയാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. മേടം ഒന്നാം തീയതി, വിഷു ദിവസം ഉദയസൂര്യൻ സ്വകരങ്ങൾകൊണ്ട് ഭഗവൽപാദങ്ങളിൽ അഭിവാദ്യം ചെയ്യത്തക്കവിധം വിശ്വകർമ്മാവ് അമ്പലം പണിയുകയും ചെയ്തു.

വൈകുണ്ഡത്തിൽ മഹാവിഷ്ണു പൂജിച്ചിരുന്ന കൃഷ്ണവിഗ്രഹം സർവചൈതന്യസമ്പൂർണ്ണണമായി ഇവിടെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഗുരുവായൂർ ഭൂലോകവൈകുണ്ഠമാകുന്നു.

(ഗുരുവായൂർ ഭൂലോക വൈകുണ്ഠം പേജ് 4)

ഗുരുവായൂരപ്പന്റെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന ഈ സംഭവങ്ങൾ കെട്ടുകഥകളാണെന്ന് സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ള ഏവർക്കും മനസ്സിലാവുന്നതാണ്. ഗുരുവായൂരപ്പൻ അഥവാ ശ്രീ കൃഷ്ണൻ എന്ന ദൈവം എങ്ങനെയുണ്ടായിയെന്ന് നമുക്കൊന്ന് പരിശോധിക്കാം. ചരിത്രകാരനായ ഇടമറുക് പറയുന്നത് നോക്കുക.

കൃഷ്ണന്റെ കഥ പ്രധാനമായി വിവരിക്കുന്ന കൃതികൾ ഭാഗവതം, വിഷ്ണുപുരാണം, ഹരിവംശം എന്നിവയാണല്ലോ. മഹാഭാരതത്തിലും കൃഷ്ണനെപ്പറ്റി കുറെ വിവരങ്ങളുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം സസൂക്ഷ്മം പഠിച്ച, ദാനിയേൽ എച്ച്.എച്ച്. ഇൻഗാർസ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ പറയുന്നത് ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം മൂന്നു കഥകൾ ചേർന്നതാണ് ആധുനിക കൃഷ്ണകഥ രൂപമെടുത്തതെന്നാണ്. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ കൃഷ്ണകഥ ബി.സി. 300 ന് മുമ്പുള്ളതാണ്. യാദവഗോത്രക്കാരുടെ നേതാവായ കൃഷ്ണനാണത്. അവതാരവും ഗീതോപദേശകനുമായ കൃഷ്ണന്റെ കഥയാണ് മറ്റൊന്ന്. ഗോകുലകൃഷ്ണൻ ഇതു രണ്ടിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തവുമാണത്രേ.

(ക്രിസ്തുവും കൃഷ്ണനും ജീവിച്ചിരുന്നില്ല പേജ് 35,36)

ഇനി ചരിത്രകാരനായ ഡി.സി കൊസാംബി പറയുന്നത് നോക്കാം.

കൃഷ്ണന് ഇൻഡ്യൻ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ബി.സി.നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പോലും

ധാരാളം അനുയായികളുണ്ടായിരുന്നു. ശുംഗന്മാരുടടെ കാലത്തിന്റെ അവസാനമായപ്പോഴേക്കും കൃഷ്ണനെ ഭഗവത് എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധൻ ഈ പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഭിൽസാ (വിദിഷ) യ്ക്ക് സമീപമുള്ള ഒരു സ്തംഭത്തിന്മേൽ ഹെലിയോ ഡോറസ് എന്ന ഗ്രീക്ക് അംബാസിഡർ താൻ കൃഷ്ണഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്നതായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. കൃഷ്ണൻ ആര്യന്മാർക്ക് മുൻപുള്ള ജനതയിൽ നിന്നുയർന്നതാണെന്ന് പാണിനിയുടെ ഒരു പരാമർശത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. (പാണിനി 43:98, വ്യാഖ്യാതാവായ പതഞ്ജലിയുടെ വിവരണത്തിൽ) ഇതിൽ കൃഷ്ണനും അർജ്ജുനനും ക്ഷത്രിയന്മാരായിരുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നു. കൃഷ്ണന് ഗണ്യമായ പഴക്കമുണ്ടെന്നുറപ്പാണ്. മൂർച്ചയുള്ള ഏറു ചക്രം പ്രത്യേക ആയുധമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരേയൊരു ദൈവമാണ് കൃഷ്ണൻ. ഈ പ്രത്യേകായുധം വേദങ്ങൾക്ക് പരിചിതമായിരുന്നില്ല. ബുദ്ധന് എത്രയോ മുമ്പ് തന്നെ ഇതു കാലഹരണപ്പെട്ടു. മിർസാപ്പൂരിലെ ഗുഹാചിത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ് (ചിത്രം 117) ഇവയ്ക്ക് ചരിത്രപരമായ തെളിവായുള്ളത്. അവിടെ കുതിരകളെ പൂട്ടിയ രഥങ്ങളിൽ ആക്രമണകാരികളിലൊരാൾ (ഇവർ ആദിമനിവാസികളായ ശിലായുഗ ചിത്രകാരന്മാരുടെ ശത്രുക്കളായിരുന്നു എന്നതു് വ്യക്തമാണ്) ചക്രമെറിയാൻ ഓങ്ങി നില്ക്കുന്നതായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ സംഭവവും അതിന്റെ ചിത്രീകരണവും ബി.സി. 800 നോടടുപ്പിച്ചായിരുന്നുവെന്ന് ഏതാണ്ട് ഉറപ്പിക്കാം. ആ കാലമായപ്പോഴേയ്ക്കും ഈ കാർവർണ്ണൻ സ്വയം ആദിനിവാസി എന്നതിൽ നിന്ന് മാറി ദേവന്മാരുടെ ഭാഗത്തായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

(മിത്തും യാഥാർത്ഥ്യവും ഡി.ഡി.കൊസാംബി.പേജ് 37)

കൊസാംബിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കൃഷ്ണന്റെ ഉല്പത്തി ആര്യന്മാർ വരുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ദ്രാവിഡരിൽ നിന്നാണെന്നു വ്യക്തമാകുകയാണല്ലോ.

ഈ അഭിപ്രായത്തിന് ഉപോദ്ബലകമാണ് സർദാർ കെ.എം. പണിക്കരുടെ അഭിപ്രായം. യൂറോപ്യൻ പണ്ഡിതന്മാർ, ആര്യന്മാരുടെ കുടിയേറ്റം നടന്നത് ബിസി. 1500 ലാണെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഈ ആര്യന്മാർ സിന്ധുനദീതടം കീഴടക്കി ഗംഗാസമതലത്തിലെത്തുന്നത് ബിസി. ആയിരാമാണ്ടോടുകൂടിയാണ്. അവർ അവിടെ ആധിപത്യം നേടാൻ പിന്നെയും ശതാബ്ദങ്ങൾ വേണ്ടി വന്നു. ഇക്കാലത്ത് അവർ രചിച്ച പല കൃതികളും നമുക്ക് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതിലെങ്ങും തന്നെ കൃഷ്ണനെപ്പറ്റിയോ മഹാഭാരതയുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയോ പറയുന്നില്ല. ബിസി. ആറാം ശതകത്തിലാണ് ബുദ്ധൻ ജനിക്കുന്നത്. അവിടം മുതലിങ്ങോട്ടുള്ള ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ ഏതാണ്ട് വ്യക്തവുമാണ്. അന്നും ഭാഗവതത്തിലും മഹാഭാരതത്തിലും

വിവരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു കൃഷ്ണൻ ജീവിച്ചിരുന്നതായി തെളിവില്ല.

(വള്ളത്തോളിന്റെ ഋഗ്വേദപരിഭാഷയുടെ മുഖവുര)

ഇതിനൊരു തെളിവുകൂടിയാണ് ചരിത്ര ഗവേഷകരായ ബിബി. ലാലിന്റെയും എച്ച്. സങ്കാലിയയുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ

ഭാരതയുദ്ധം നടന്ന സംഭവമാണെന്നും അതുകൊണ്ട് കൃഷ്ണൻ ജീവിച്ചിരുന്നയാളാണെന്നുമാണ് പറയുന്നത്. നമുക്ക് ഭാരത യുദ്ധം നടന്നതെപ്പോഴെന്ന് ഒന്നു പരിശോധിക്കാം. ബി.സി. 1414 ലാണെന്നും ബി.സി 2449 ലാണെന്നും ബിസി 3102 ലാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. പക്ഷേ ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭൂഗർഭഗവേഷണവിഭാഗം ഡയറക്ടറും ഗ്വാളിയോറിലെ ശിവാജി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ തലവനുമായ ബി.ബി.ലാൽ അയോദ്ധ്യയിൽ നടത്തിയ ഖനനത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നത് ബി.സി. 800 നു മുമ്പ് ആ സ്ഥലം മനുഷ്യവാസയോഗ്യമായിരുന്നില്ലെന്നാണ്. അതല്ല, അവിടെയൊരു നഗരം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അത് തെളിയിക്കാൻ ഭൂഗർഭഗവേഷകന്മാരെയും ചരിത്രകാരന്മാരെയും പുരാണ മതവിശ്വാസികളെയും അദ്ദേഹം വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. അതുപോലെ ശ്രദ്ധേയമായ മറ്റൊരു കാര്യം ഭാരതയുദ്ധത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുവെന്നു പറയുന്ന ആയുധങ്ങളും സാമഗ്രികളും ബി.സി. 600 ന് മുമ്പ് നിലവിലുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് പ്രമുഖ ചരിത്രകാരനായ എച്ച്. സങ്കാലിയും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഈ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൃഷ്ണൻ ഒരു ദൈവമല്ലെന്ന് തെളിയുന്നു. കാലാകാലങ്ങളിലുണ്ടായ മനുഷ്യചിന്തയും ഭാവനയും ഏകോപിച്ച ഒരു കഥാപാത്രം എന്നതിനുപരി കൃഷ്ണൻ ആരുമല്ല. ഇക്കാരണം കൊണ്ട് കൃഷ്ണന് ആരുടെയെങ്കിലും ദു:ഖം അകറ്റാനോ പ്രശ്നപരിഹാരങ്ങൾ വരുത്തുവാനോ കഴിയില്ല.*

ഓച്ചിറ പരബ്രഹ്മക്ഷേത്രം ബുദ്ധവിഹാരകേന്ദ്രമായിരുന്നു

4

ദിനംപ്രതി പ്രശ്സ്തി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൊല്ലം ജില്ലയിലെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഓച്ചിറ പരബ്രഹ്മക്ഷേത്രം. കഴിഞ്ഞ ഉത്സവകാലത്ത് പതിനഞ്ച് ലക്ഷം തീർത്ഥാടകർ ഓച്ചിറയിൽ വന്നു പോയിട്ടുണ്ട് എന്നു ഭരണസമിതിയിലെ ഒരംഗം അവകാശപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണക്കുകൂട്ടൽ ശരിയാകാൻ വഴിയുണ്ട്. കാരണം അത്ര പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ പോലും ഇവിടെ വന്നെത്തുന്ന ഭക്തജനങ്ങൾ ആയിരത്തിലധികമാണ്. ഇത്രയധികം ഭക്തർ വന്നുപോകുന്ന മറ്റൊരു ക്ഷേത്രം കൊല്ലം ജില്ലയിൽ വേറെയില്ല.

പരബ്രഹ്മ പ്രതിഷ്ഠയാണ് ഓച്ചിറയിൽ. ഓച്ചിറക്കളിയും പന്ത്രണ്ടു വിളക്കും മുഖ്യ ഉത്സവങ്ങൾ. വൃശ്ചിക മാസത്തിൽ തെക്കു നിന്നു വരുന്ന എല്ലാ അയ്യപ്പഭക്തന്മാരും ഇവിടെ എത്തി വഴിപാട് നടത്തിയ ശേഷമേ ശബരിമലയിലേയ്ക്ക് പോകാറുള്ളു. പിതാവിനെ കണ്ട് അനുഗ്രഹം വാങ്ങി മകനെ കാണുന്നതാണ് മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കുള്ള എളുപ്പവഴിയെന്നു ഭക്തർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രധാന വഴിപാടാണ് തടിയിൽതീർത്ത ശരീരാവയവങ്ങളുടെ സമർപ്പണം. തടികൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച കൈ, കാൽ തുടങ്ങിയ ശരീരാവയവങ്ങളുടെ രൂപം ദേവനു സമർപ്പിച്ചാൽ അംഗവൈകല്യം മാറുമെന്ന് ഭക്തർ വിശ്വസിച്ചു വരുന്നു. ക്ഷേത്ര പൂജാരികളാണ് അംഗവ്യാപാരികൾ. രൂപത്തിന്റെ വലിപ്പമനുസരിച്ച് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന വില നല്കിയാൽ അവ ലഭ്യമാകും. നേർച്ചക്കാരൻ കത്തിച്ചു വച്ച വിളക്കിനു മുന്നിൽ വച്ചാൽ മതിയാകും. എന്നാൽ അംഗരൂപ വില്പന പലപ്പോഴും ഭക്തജനങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാറാണ് പതിവ്. ഭക്തന്മാരുടെ പിന്നാലെ കൂടി നിർബന്ധിച്ച് അവരെക്കൊണ്ട് വാങ്ങിപ്പിക്കുന്ന രീതി നിലനില്ക്കുന്നു.

വിശാലമായ ക്ഷേത്ര മൈതാനത്തിത്ത് രണ്ട് പ്രധാന ആൽത്തറകളിലാണ് ആരാധന നടക്കുന്നത്. ഇവിടെ മേല്ക്കൂരയുള്ള ക്ഷേത്രം പണിയാൻ പാടില്ലെന്ന വിശ്വാസം എങ്ങനെയോ പ്രചാരത്തിൽ ഉണ്ട്. അഥവാ ക്ഷേത്രം പണിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ നാലുവാരിത്തുമ്പിലൂടെയും ഒഴുകി വരുന്ന മഴവെള്ളം നാലു മഹാസമുദ്രത്തിൽ പതിക്കണമെന്നുണ്ട്. മഴവെള്ളം നാലു മഹാസമുദ്രത്തിൽ പതിക്കത്തക്കവിധം ക്ഷേത്രം പണിയാൻ ആവില്ലെന്ന് ഒരു ശിശുവിന് പോലും അറിയാവുന്നതാണ്.

കാവി വസ്ത്രധാരികളായ ധാരാളം ഭക്തജനങ്ങളും ധർമ്മക്കാരും ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഭജനം പാർക്കുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിൽ ഇത്രയധികം ഭജനക്കാർ ഉള്ള മറ്റൊരു ക്ഷേത്രവും കാണാനാവില്ല. അവർ ക്ഷേത്രത്തിലെ അന്തേവാസികളായി ജീവിക്കുന്നു.

ക്ഷേത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിലനില്ക്കുന്ന കഥകൾ അനവധിയാണ്. എന്നാൽ ചരിത്രവുമായി പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാൽ ക്ഷേത്രത്തിനോ കഥകൾക്കോ യാതൊരു അസ്തിത്വവും ഇല്ലെന്നു വ്യക്തമാകും. നൂറ്റാണ്ടുകളായി വാ മൊഴിയിലൂടെ വളർത്തിയെടുത്ത വിശ്വാസം മാത്രമാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്.

ആധുനിക തിരുവിതാംകൂർ സ്ഥാപകനായ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവും കായംകുളം രാജാവും തമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിന്റെ സ്മരണ നിലനിറുത്താൻ ആചരിച്ചു വരുന്നതാണ് ഓച്ചിറക്കളിയുടെ പിന്നിലെ കഥയെന്ന് ചില ചരിത്ര ഗവേഷകരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് ഓച്ചിറക്കളിയുടെ തുടക്കം. കൂടാതെ പഴയ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തിയിൽപെടുന്ന പല പ്രദേശത്തും ഇത്തരത്തിലുള്ള പടനിലങ്ങൾ ഇപ്പോഴും കാണാവുന്നതാണ്. അവിടങ്ങളിലൊക്കെ മർത്താണ്ഡവർമ്മ ഇത്തരത്തിലുള്ള കളികൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നതാണെന്നും എന്നാൽ കാലക്രമേണ അവ നിലച്ചു പോയതാണെന്നും വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓച്ചിറയുടെ സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ കളിക്ക് വൻ പ്രചാരം ലഭിക്കുകയും അവിടങ്ങളിലൊക്കെ ഇത്തരത്തിലുള്ള പടനിലങ്ങൾ രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഭരണിക്കാവ്, വള്ളിക്കുന്നം, പാലമേൽ, നൂറനാട്, പള്ളിക്കൽ എന്നിവയാണ് അത്തരത്തിൽ ഉടലെടുത്ത പടനിലങ്ങൾ.

ഓച്ചിറയുടെ ചരിത്രം കൂടുതൽ പഠന വിധേയമാക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കൂടി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ്

എഡ്യൂക്കേഷൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കേരള ചരിത്ര ഗ്രന്ഥാവലിയിൽ വിഐ.എ.കരിം അതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഓച്ചിറ പരബ്രഹ്മ ക്ഷേത്രത്തിൽ എല്ലാ ഹൈന്ദവർക്കും ജാതി വ്യത്യാസം കൂടാതെ പ്രവേശനം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതര മതവിഭാഗങ്ങളിൽപെട്ടവർക്കും ഈ ക്ഷേത്ര പരിസരങ്ങളിൽ പ്രവേശനം നിഷേധിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ എല്ലാ മതവിഭാഗക്കാരും ഒരുപോലെ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരുന്ന ഈ പ്രദേശം ഒരു പ്രസിദ്ധബുദ്ധമത കേന്ദ്രമായിരുന്നു എന്നാണ് ചരിത്ര പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. മറ്റു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളോ ആഹാരസാധനങ്ങൾ നിവേദ്യങ്ങളായി അർപ്പിക്കുന്ന പതിവോ ഇവിടെ ഇല്ല. അതുപോലെ പൂജാദി കർമ്മങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതു ബ്രാഹ്മണരല്ല, നായർ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട കുറുപ്പന്മാരാണ്. ഇക്കാര്യങ്ങളും മറ്റു ദൃശ്യങ്ങളും ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ പ്രാചീന ബുദ്ധമത സ്വഭാവം തെളിയിക്കുന്നു.

ശബരിമല അയ്യപ്പൻ ഒരു ബുദ്ധവിഗ്രഹമാണെന്നാണല്ലോ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഇന്നും ശബരിമലയിൽ പോകുന്ന ഒരു വിഭാഗം അയ്യപ്പന്മാർ ഓച്ചിറ വഴിയാണ് പോകുന്നത്. പഴയകാലത്തെ ബുദ്ധകേന്ദ്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ പരിണാമമാണ് ഇതെന്ന് നമുക്ക് ഊഹിക്കാം.

ബൗദ്ധന്മാരുടെ കാലും കയ്യും വെട്ടി അരിഞ്ഞു കൊന്നതിന്റെ പ്രതീകങ്ങളായിട്ടാണു കാലും കയ്യും നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്കായുള്ള ഇവിടുത്തെ നേർച്ചയെന്നും മറ്റൊരഭിപ്രായമുണ്ട്. യുക്തിയോട് വളരെ അടുത്ത് നില്ക്കുന്ന അഭിപ്രായമാണത്. ഓച്ചിറയുടെ സമീപപ്രദേശമായ മരുതൂർകുളങ്ങരയിൽ ബുദ്ധമതം വൻതോതിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. ആൽത്തറയിലെ ആരാധനാരീതി ബുദ്ധ പ്രചാരത്തിന്റെ അവശേഷിക്കുന്ന തെളിവാണ്. പിന്നീട് ഇവിടെനിന്നും ബുദ്ധമതം നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.

കേരളത്തിൽ ബ്രാഹ്മണ മേധാവിത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ബുദ്ധക്ഷേത്രങ്ങൾ തച്ചുടയ്ക്കുകയും പകരം ഹൈന്ദവദൈവങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന് നേതൃത്വം കൊടുത്തത് ശങ്കരാചാര്യരാണ്. ഇ.എം.എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട് "കേരള ചരിത്രവും സംസ്കാരവും ഒരു മാർക്സിസ്റ്റുവീക്ഷണം" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ആശയവാദത്തിന്റെ മുഖ്യരൂപമായ ബ്രാഹ്മണമതത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് ബൗദ്ധ ജൈനമതങ്ങൾ ഇവിടെ ഉയർന്നുവന്നു. കൂടാതെ ഇന്ത്യയ്ക്ക് വെളിയിൽ

നിന്നു വന്ന ഇസ്ലാമിന്റെയും ക്രിസ്തീയ മതത്തിന്റെയും സ്വാധീനത്തിനു വിധേയരായി ഹൈന്ദവരിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം (താണാജാതിക്കാർ) മത പരിവർത്തനം ചെയ്തു. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ബ്രാഹ്മണ ബൗദ്ധ മതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സമരം വളരെയേറെ രൂക്ഷമായി. ഇതിന്റെ അലകൾ കേരളമടക്കം തെക്കേ ഇന്ത്യയിലും വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ മുഴുവനും വ്യാപകമായിത്തീർന്നു. ഈ സമരത്തിൽ ബൗദ്ധ ജൈന മതങ്ങളെ മിക്കവാറും പരാജയപ്പെടുത്തി . ബ്രാഹ്മണ മതം വിജയക്കൊടി നാട്ടിയ സംഭവം വർണ്ണ ജാതി വ്യവസ്ഥയുടെ വെന്നിക്കൊടി നാട്ടലായി വേണം കണക്കാക്കാൻ.

ഈ രൂക്ഷ സമരത്തിൽ ഒരു പ്രധാന പങ്ക് കേരളം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബൗദ്ധ ജൈന മതങ്ങളെ തകർത്തു ബ്രാഹ്മണ മതത്തിന്റെ മേധാവിത്വം സ്ഥാപിച്ച സേനാനികളിൽ എടുത്ത് പറയേണ്ട പേരാണ് ശ്രീ ശങ്കരന്റേത്.

ഈ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓച്ചിറ പരബ്രഹ്മക്ഷേത്രം ഒരു ബൗദ്ധ വിഹാര കേന്ദ്രമായിരുന്നുവെന്ന് അനുമാനിക്കാം.

സുബ്രഹ്മണ്യക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ശൂലം കുത്തലും അഗ്നിക്കാവടിയും

5

കേരളത്തിൽ ആയിരക്കണക്കിന് സുബ്രഹ്മണ്യ ക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ട്. ഈ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ള ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങളാണ് കവിളിലും നാവിലും ശൂലം കുത്തിയിറക്കലും അഗ്നിക്കാവടിയും. മുരുകന്റെ ദൈവീകശ്തിയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഇവർ ഇത് ചെയ്യുന്നത്. ആദ്യമായി ശൂലം കുത്തൽ എന്താണെന്ന് നമുക്ക് നോക്കാം.

പ്രാകൃതകാലം മുതൽ ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ആത്മപീഢന മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ വിശ്വാസികൾ ചെയ്തിരുന്ന മോക്ഷമാർഗ്ഗമാണ് ഇന്നും തുടർന്നു വരുന്ന ഈ ശൂലം കുത്തൽ.

ഈ ദിവ്യാത്ഭുതത്തിനു യാതൊരു ദൈവീകശക്തിയും വേണ്ടെന്നുള്ളതാണ് വസ്തുത

മുരുകൻ സിദ്ധിയുള്ളവരെല്ലാം തന്നെ കവിളിലും നാവിലും മാത്രമാണ് ശൂലം കുത്തിയിറക്കുന്നത്. ഇതിനു കാരണം നാവിലും കവിളിലും പൊതുവെ രക്തവാഹിനിക്കുഴലുകൾ കുറവാണ്. ഈ ഭാഗം നോക്കി ശൂലം കുത്തിയിറക്കിയാൽ രക്തപ്രവാഹമുണ്ടാവുകയില്ല. സ്ത്രീകൾ ആഭരണം ധരിക്കുന്നതിനായി കാതിലും മൂക്കിലും സൂചികുത്തുന്നത് ഇതിനുദാഹരണമാണ്,

എന്നാൽ ആട്ടോഹിപ്പ്നോട്ടിക്ക് അവസ്ഥയിൽ എത്തുന്ന ചിലരുണ്ട്. അവർ മായികമൂർച്ചയെ പ്രാപിക്കുന്നതോടെ അവരുടെ അന്നനാളഗ്രന്ഥികൾക്ക് ഉത്തേജനം ഉണ്ടാവുകയും അപ്പോൾ അഡ്രിനാലിൻ എന്ന ദ്രാവകം രക്തവാഹിനിയിൽ പതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി സൂക്ഷ്മനാഡികൾ ചുരുങ്ങുകയും രക്തപ്രവാഹത്തെ തടയുകയും ചെയ്യും.

എന്നാൽ മുറിവ് ഉണങ്ങാൻ ഇവരെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് മുറിവിൽ ഭസ്മം പൂശുകയെന്നതാണ്. കാരണം ഭസ്മം രോഗാണുനാശിനിയാണ്. നായ്പോലും ചാരത്തിലുരുണ്ട് മുറിവുണക്കുന്നത് നാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഭസ്മം ചാരത്തെ അപേക്ഷിച്ച് കുറച്ചുകൂടി മെച്ചപ്പെട്ട ഔഷധമാണ്. ഇവർ ശൂലം കുത്തിയതിനു

ശേഷം ശൂലത്തിൽ നാരങ്ങ കൊരുത്തിടുക പതിവാണ്. നാരങ്ങ കൊരുത്തിടുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രക്തപ്രവാഹം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനാണ്. നാരങ്ങാ നീരിന് രക്തത്തെ കട്ട (Clot) പിടിപ്പിക്കാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട് അതുപോലെ കുത്താൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ശൂലം എപ്പോഴും വെള്ളി ചെമ്പ് തുടങ്ങിയ ലോഹങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ളതുമാത്രമായിരിക്കും. ഈ ലോഹങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ കാരണം അവ തുരുമ്പെടുക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ഇരുമ്പിന് മുറിവിനെ പഴുപ്പിക്കാൻ കഴിയുമല്ലോ?

എന്നാൽ കൂടുതൽ ശാസ്ത്രീയ പഠനം നടത്തിയ ദിവ്യന്മാർ ഇന്നു ചെയ്യുന്നത് കുറേക്കൂടി ഭദ്രമായ രീതിയിലാണ്. ശൂലം കുത്തുന്നതിനു മുമ്പായി ശൂലം സ്റ്റെറിലൈസ് (sterilize) ചെയ്യുക എന്നതാണ് പ്രധാന പരിപാടി. സ്റ്റെറിലൈസ് ചെയ്ത ശേഷം ശൂലം റെക്ടിഫൈഡ് സ്പിരിറ്റിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കും. കുത്താനെടുക്കുമ്പോൾ പഞ്ഞിയിൽ മുക്കിയ സ്പിരിറ്റു കൊണ്ട് വീണ്ടും തുടച്ചശേഷമാണ് കുത്തുക. കുത്തുമ്പോൾ കവിളിലെ മസിൽ വലിച്ച് പെരുവിരലിൽ ഒതുക്കിവച്ചശേഷമാണ് കുത്തുന്നത്. കൂർത്ത മുനയുള്ള ശൂലമോ സൂചിയോ കൊണ്ടാണ് കുത്തുന്നത്. അതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണം പോയിന്റ്സൂചിയാണെങ്കിൽ മുറിവുണ്ടാക്കി തുളച്ചു പോവുകയേയുള്ളു. മാത്രമല്ല കുത്തിയപാടുപോലും കാണുകയില്ല. അതുപോലെ നാവിൽ കുത്തുമ്പോൾ മുകളിൽ നിന്നും കീഴോട്ട് കുത്തിയിറക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. തിരിച്ചാണെങ്കിൽ കൂടുതൽ വേദനയുണ്ടാകും.

കവിളിലും നാവിലും കുത്തിയ ശൂലത്തിന്റെ ഇരു അഗ്രങ്ങളിലും എട്ടുപത്ത് നാരങ്ങ കൊരുത്തിടാവുന്നതാണ്. നാരങ്ങയുടെ ഭാരം താങ്ങുവാൻ ഈ നാവിനും കവിളിനും കഴിയും.

ഈ മാദ്ധ്യമത്തിലൂടെയാണ് ചില സിദ്ധന്മാർ ശരീരമാസകലം നാരങ്ങ കൊരുത്തിടുന്നത്. വെള്ളി നൂൽകമ്പിയാണ് ഇതിനുപയോഗിക്കുന്നത്.

അതുപോലെ ചിലർ കഴുത്തിലൂടെ ശൂലം കുത്തിയിറക്കി കാണിക്കാറുണ്ട്. അതിന്റെ തന്ത്രം യഥാർത്ഥത്തിൽ കഴുത്തിലൂടെയല്ല ശൂലം കുത്തുന്ന തെന്നുള്ളതാണ്. കഴുത്തിലെ തൊലി മുന്നോട്ടുവലിച്ചു നീട്ടിയിട്ട് ശൂലം കുത്തിയിറക്കിയശേഷം തൊലിവിട്ടാൽ കഴുത്തിലൂടെ കുത്തിയിറക്കിയതായി നമുക്ക് തോന്നും അതാണ് അതിന്റെ രഹസ്യം.

മുരുകൻ സന്നിവേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ദിവ്യന്മാരോട് ഒരു കാര്യം ചോദിക്കുകയാണ് നിങ്ങൾ ദിവ്യശക്തികൊണ്ടു തന്നെയാണ് കവിളിലും നാവിലും ശൂലം കുത്തിയിറക്കിയതെങ്കിൽ സ്വന്തം നെഞ്ചിലൂടെയോ ശിരസ്സിലൂടെയോ ഈ ശൂലം കുത്തിയിറക്കാൻ തയ്യാറാണോ?

ഇതുവരെ ഒരു ദിവ്യന്മാരും ചെയ്തു കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഈ ശൂലം

കുത്തലിൽ പൊള്ളത്തരം ഉണ്ടെന്നുള്ളത് വ്യക്തമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഇക്കാര്യം അവർ ചെയ്തു തെളിയിക്കട്ടെ.

ചിറ്റടീശ്വരത്തെ അഗ്നിക്കാവടി

അഗ്നിക്കാവടിയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അതിൽ എടുത്തു പറയാവുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളാണ് കൊല്ലം ചിറ്റടീശ്വരം ക്ഷേത്രവും പെരുങ്കുഴി ശ്രീരാജരാജേശ്വരി ക്ഷേത്രവും പീരുമേടിനടുത്തുള്ള റാണികോവിലും.

അഗ്നിക്കാവടിയെ തീക്കനലാട്ടമെന്നും പറയാറുണ്ട്. തീക്കനലാട്ടമെന്നും അഗ്നിക്കാവടിയാട്ടമെന്നും പറയുന്നത്, തീക്കനലിലൂടെ വെളിച്ചപ്പാടന്മാർ കാവടിയുമേന്തി നഗ്നപാദരായി നടക്കുന്നതിനെയാണ്.

ക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ തീക്കനലിലൂടെ ദിവ്യന്മാർ നടക്കുന്നതോടുകൂടി ഭക്തന്മാർ അത്ഭുതപ്പെടുകയും ക്ഷേത്രത്തിലിരിക്കുന്ന മുരുകൻ ദിവ്യന്റെ ശരീരത്തിൽ സന്നിവേശിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അയാളുടെ പാദം പൊള്ളാതിരിക്കുന്നതെന്നും ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അങ്ങനെ മുരുകശക്തിയിൽ കൂടുതൽ വിശ്വാസം ജനിക്കുന്ന ഇവർ മുരുകന്റെ കാരുണ്യം ലഭിക്കുന്നതിനായി ഈ ക്ഷേത്രങ്ങളിലേയ്ക്ക് പട്ടിണി കിടന്നുകൊണ്ടാണെങ്കിലും ആകെ കൈകളിലുള്ള പണവും പണ്ടങ്ങളും സംഭാവന ചെയ്യുന്നു.

തീക്കനലിലൂടെ കാല് പൊള്ളാതെ നടക്കാനുള്ള ശാസ്ത്രീയ മാർഗ്ഗത്തെ ഭക്തജനങ്ങളിൽനിന്നും ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇവർ ദിവ്യതയുടെ പേരിൽ ഈ തട്ടിപ്പ് നടത്തുന്നത്. അതിനുപരി വീണ്ടും ചില അടവുകൾ ഇവർ സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ ഭക്തന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയെ മുഴുവൻ മുരുകശക്തിയെന്ന വ്യാജശക്തിയിലേക്ക് ആകർഷിച്ചുകൊണ്ട് ആ ഇടവേളയിൽ മറ്റുതന്ത്രങ്ങൾ ഇവർ പ്രയോഗിക്കുന്നു. അത് ഭക്തജനങ്ങൾ ഒട്ടും അറിയുന്നതുമില്ല ഇത്തരം ഇടവേളകൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മളിൽ അത്ഭുതം ജനിപ്പിക്കുന്നത് സാധാരണ മാജിക്കുകാരാണ്. അഥവാ കൺകെട്ടുകാർ. അതിനാൽ അഗ്നിക്കാവടി എന്ന ദിവ്യാത്ഭുതം ഒരു കൺകെട്ടാണെന്നു പറയുന്നതിൽ ആർക്കും സംശയം വേണ്ട.

ദിവ്യന്മാർ തീക്കനലിലൂടെ ഓടുന്നതു രസകരമാണ്.ദിവ്യജലമെന്ന വ്യാജേന തീക്കനലിന്റെ ഇരുതലയ്ക്കലും നല്ല കട്ടിയിൽ കലക്കിയ അരത്തവെള്ളം നിറച്ച കുടങ്ങൾ നിരത്തി വെച്ചിരിക്കും. ഓടാനിറങ്ങുമ്പോൾ പ്രധാന ദിവ്യന്റെ ശിരസ്സിലേയ്ക്ക് പരികർമ്മികൾ ഈ അരത്തവെള്ളം ഒഴിക്കും. ഈ അരത്തവെള്ളം ശരീരത്തിലൂടെ ഒലിക്കവേയാണ് തീക്കനലിലൂടെ ഇവർ ഓടുന്നത്. മറുതലയ്ക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ വീണ്ടും മറുവശത്ത് നിൽക്കുന്ന പരികർമ്മികൾ

അരത്തവെള്ളമെടുത്ത് ഒഴിക്കുകയായി ആപാദചൂഡം വെള്ളവുമായിട്ടാണ് അടുത്ത ഓട്ടം. പ്രധാനദിവ്യനോടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്ത ദിവ്യനോടുന്നത് ആദ്യത്തെ ദിവ്യൻ ഓടിയ, അണഞ്ഞു കിടക്കുന്ന പാദമുദ്രകൾ നോക്കിയാണ്.

ഈ അരത്തവെള്ളം ഇങ്ങനെ ഒഴിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പലതാണ്. പ്രധാനമായും തീക്കനലിലൂടെ ഓടുമ്പോൾ ചൂട് ശരീരത്തിൽ ഏല്ക്കാതിരിക്കുക. കനലിന്റെ തലയ്ക്കൽ വെച്ചൊഴിക്കുന്ന അരത്തവെള്ളം തറയിൽവീണ് താഴുന്ന അവസരത്തിൽ ആ മണ്ണ് ചെളിപോലെയാവുകയും അവ പാദത്തിൽ ഒട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ആ പാദം കനലിലൂടെ നടന്നു പോകുമ്പോൾ ചൂടേല്ക്കാതിരിക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുക, അതുപോലെ പിന്നീട് നടക്കാനുള്ള പരികർമ്മികൾക്ക് കൂടുതലായി അണഞ്ഞപാദങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക തുടങ്ങിയവയാണ്.

ഈ കനലാട്ടം വെറും കബളിപ്പിക്കലാണ്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ദിവ്യന്മാർ ഓടുന്നതുപോലെ ദിവ്യതയില്ലാത്ത ആർക്കും ഓടാവുന്നതാണ്. തീക്കനലിലൂടെ ഓടുകയോ, നടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനും ആർക്കും കഴിയും.

തീയിൽകൂടി നടക്കുന്നതെങ്ങനെ?

തീയിൽകൂടി നടക്കുന്നതിന്റെ ശാസ്ത്രീയ വശം എന്തെന്നു നമുക്കുനോക്കാം. ആദ്യം എരിഞ്ഞു തീരാത്ത കനൽകൊള്ളികൾ എടുത്തു മാറ്റിയശേഷം കനൽതട്ടി നിരപ്പാക്കുക. തട്ടി നിരപ്പാക്കിയ കനലിൽനിന്നും ചാരം മാറ്റിക്കളയുക. ശേഷം ആദ്യപാദം ചവിട്ടുന്നതിനു മുമ്പായി നാം മനസ്സൊന്നു നിയന്ത്രിക്കുക. മനസ്സ് പതറിയാൽ നടത്തയിലുള്ള വേഗതയ്ക്കു താളപ്പിഴയുണ്ടാകും ഇങ്ങനെ വന്നാൽ സമയത്തിനു വ്യത്യാസമുണ്ടാവുകയും പാദം പൊള്ളുകയും ചെയ്യുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. താളപ്പിഴ ഒഴിവാക്കാനാണ് മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത്.

അതിനു ശേഷം വേഗത്തിൽ നടന്നു പോകാൻ തീരുമാനിക്കുക. എന്നിട്ടു നടക്കുക. നടക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടകാര്യം ഒരു സെക്കന്റിനുള്ളിൽ പാദം ചവിട്ടുകയും എടുക്കുകയും വേണമെന്നുള്ളതാണ്. മറിച്ച് ഒരു സെക്കന്റിലധികം നേരം പാദം കനലിലിരുന്നുപോയാൽ പൊള്ളുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. കാരണം ചവിട്ടുന്നതോടെ ആ ഭാഗം അണയുന്നു. തീക്കനൽ അണയുന്നത് അരസെക്കന്റിനുള്ളിൽ നടക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണ്. എന്നാൽ അണഞ്ഞ ഭാഗത്തിലേയ്ക്ക് നമ്മുടെ പാദത്തിൽനിന്നും ഓക്സിജൻ ലഭിക്കുന്നതോടെ

അണാഞ്ഞ ഭാഗം വീണ്ടും കത്തുകയും പാദത്തിലെ ത്വക്ക് അതിനടിയിൽപെട്ട് കരിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് കാലിൽ നിന്നും ഓക്സിജൻ പകരാനുള്ള സമയം അനുവദിക്കരുത്. ഇത് അടുത്ത അരസെക്കന്റിനുള്ളിൽ നടക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. ഇതിനു വിധേയമാകാതിരുന്നാൽ ആർക്കും തീക്കനലിലൂടെ നടക്കാം. അതുകൊണ്ടാണ് വളരെ വേഗത്തിൽ നടക്കുകയോ ഓടുകയോ ചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നത്. എല്ലാ ദിവ്യന്മാരും തീക്കനലിനു മുകളിലൂടെ ഓടുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാണ്.

ശൂലം കുത്തലും അഗ്നിക്കാവടിയാട്ടവും മുരുകന്റെ സിദ്ധികൊണ്ടാണ് നടത്തപ്പെടുന്നതെന്നാണല്ലോ അവർ അവകാശപ്പെടുന്നത് അതുകൊണ്ട് ഈ മുരുകൻ ആരാണൊന്ന് ഒന്നു പരിശോധിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

സുബ്രഹ്മണ്യജനനകാരണം

കശ്യപപ്രജാപതിക്ക് ധനു എന്ന ഭാര്യയിൽ വജ്രാംഗൻ എന്ന ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചു. വജ്രാംഗൻ വരാംഗി എന്ന സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അസുരഭാവം കൈവെടിഞ്ഞ് ജീവിതം കഴിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വജ്രാംഗൻ ബ്രഹ്മാവിനെ തപസ്സു ചെയ്തു. തപസ്സിൽ നിന്നുണർന്നപ്പോൾ വരാംഗിയെ കണ്ടില്ല. വജ്രാംഗൻ വരാംഗിയെ അന്വേഷിച്ച് കാടുകളിൽ അലഞ്ഞു നടന്നു. ഒടുവിൽ ഒരു വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ കരഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന വരാംഗിയെ വജ്രാംഗൻ കണ്ടുമുട്ടി. കണ്ണുനീരിന്റെ കാരണമെന്തെന്ന് വജ്രാംഗൻ ചോദിച്ചു. ഭർത്താവ് സമാധിയിലിരുന്ന ആയിരം വർഷങ്ങളും ഇന്ദ്രൻ വന്നു തന്നെ പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിവരം അവൾ അറിയിച്ചു. ഒരിക്കൽ ഇന്ദ്രൻ വാനരരൂപത്തിൽ വന്നു പൂജാപാത്രങ്ങൾ മുതലായവ എടുത്ത് എറിഞ്ഞു. മറ്റൊരിക്കൽ സിംഹരൂപത്തിൽ വന്ന് അവളെ ഭയപ്പെടുത്തി. സർപ്പരൂപത്തിൽ വന്ന് അവളുടെ കാലുകളിൽ കടിച്ചു. ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാമറിഞ്ഞ് ദുഖിതനായ വജ്രാംഗൻ ഇന്ദ്രൻ ചെയ്ത അനീതികൾക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കാതെ ഇനിയും ജീവിതമില്ലെന്ന് നിശ്ചയിച്ച് തപസ്സ് തുടങ്ങി. ബ്രഹ്മാവ് പ്രത്യക്ഷനായി. അങ്ങു പ്രസാദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എനിക്ക് ഇന്ദ്രനുൾപ്പെടെയുള്ള സകല ദേവന്മാരെയും തോൽപിക്കത്തക്ക പ്രഭാവത്തോടുകൂടി ഒരു പുത്രൻ ജനിക്കണം എന്ന് വജ്രാംഗൻ അപേക്ഷിച്ചു. ബ്രഹ്മാവ് അതനുവദിച്ചു. വരാംഗി ഗർഭിണിയായി. പന്ത്രണ്ട് മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പ്രസവിച്ചു. കുട്ടിക്ക് താരകാസുരൻ എന്ന് പേരിട്ടു.

താരകാസുരൻ ബാല്യത്തിൽ തന്നെ തപസ്സിനു പോയി. പഞ്ചാഗ്നി മദ്ധ്യത്തിൽ ദീർഘകാലം തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചു. ബ്രഹ്മാവ് പ്രത്യക്ഷനായി. എനിക്കു മരണമുണ്ടെങ്കിൽ ഏഴുനാൾ മാത്രം പ്രായമുള്ള കുട്ടിയുടെ കൈകൾ കൊണ്ടായിരിക്കണം എന്ന വരം താരകൻ ചോദിച്ചു. ബ്രഹ്മാവ് അതനുവദിച്ചു.

വരലാഭം കൊണ്ട് അഹങ്കാരിയായിതീർന്ന താരകാസുരൻ ത്രിലോകങ്ങളും ജയിച്ചടക്കി.

താരകാസുരനെ ജയിക്കുന്നതിൽ ദേവന്മാർ യാതൊരു മാർഗ്ഗങ്ങളും കണ്ടില്ല. ദേവന്മാർക്ക് ശിശുക്കൾ ജനിക്കുകയുമില്ല. അതിനും ഒരു കാരണമുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ശിവനും പാർവതിയുംകൂടി ക്രീഢതുടങ്ങി. 100 ദിവ്യവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും സുരതം അവസാനിച്ചില്ല. ലോകം ഇളകി വശായി ദേവകൾ ഭയന്നു. അവർ സുരതം നിർത്തണമെന്നു ശിവനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ശിവൻ അത് സമ്മതിച്ചു. പക്ഷേ സ്ഥാനം വിട്ടിളകിയ രേതസ്സ് എന്തുചെയ്യും. അതിനെ ആരുതാങ്ങുമെന്ന് ദേവകളോട് ചോദിച്ചു. അതിനെ ഭൂമി തന്നെ താങ്ങട്ടെ എന്നവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. രേതസ്സിനെ ഭൂമിയിൽ വിസർജ്ജിച്ചു. ആ രേതസ്സ് കൊണ്ട് കാടുകളും പർവതങ്ങളും നിറഞ്ഞു. ഇനിയുമെന്താണ് വഴി. ഒടുവിൽ ദേവകൾ അഗ്നിയെ വിളിച്ചു അവയെ ഭക്ഷിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. അഗ്നി അതിനെ ഭക്ഷിച്ചു. ദഹിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിന്റെ ചാരം ഒരു വെൺകുന്നായി കൂടിക്കിടന്നു. അതൊരു അമക്കാടായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ പാർവതിക്ക് ദേവകളുടെ സംരംഭം ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. താരകാസുരനെ ഏഴുനാളിനധികം പ്രായമാകാത്ത ഒരു ശിശുവിന് മാത്രമേ വധിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു, ശിവനിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിക്കുമാത്രമേ അതിനുശക്തിയുണ്ടാവുകയുള്ളുവെന്ന് ദേവകൾ മനസ്സിലാക്കി. സതിയുടെ മരണം കൊണ്ട് ശിവൻ ദുഖിതനായി കഴിയുന്ന ഘട്ടമായിരുന്നു ഇത്. ഹിമവൽ പുത്രിയായ പാർവതി ശിവനെ ഭർത്താവായി ലഭിക്കാൻ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാണായാമ നിമഗ്നനായ ശിവനെ ചലിപ്പിക്കുവാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. ഒടുവിൽ ദേവകൾ കാമദേവനെ കാര്യം ഭരമേല്പിച്ചു. കാമന്റെ ശ്രമം ശിവനോട് ഫലിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ശിവൻ കാമനെ നേത്രാഗ്നികൊണ്ട് ചാമ്പലാക്കുകയുംചെയ്തു. പാർവതിയുടെ തപസ്സ് മൂർദ്ധന്യാവസ്ഥയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ശിവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവളുടെ ഇംഗിതം മനസ്സിലാക്കി ശിവൻ അവളെ വിവാഹം കഴിച്ചു.

ശിവന്റെ സ്ഖലിച്ച ശുക്ലം അഗ്നിപാനം ചെയ്തെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. അതിന്റെ ശക്തിയാൽ അഗ്നിയുടെ തേജസ് മങ്ങിപ്പോയി. അഗ്നിദേവകളുടെ അടുക്കൽചെന്നു സങ്കടം പറഞ്ഞു. അവർ ക്ഷണത്തിൽ അഗ്നിയെ ബ്രഹ്മലോകത്തേയ്ക്ക് അയച്ചു. അങ്ങോട്ടു പോകുംവഴി അഗ്നിദേവൻ ഗംഗാദേവിയെ കണ്ടെത്തി. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു അല്ലയോ ഗംഗാദേവീ മഹേശ്വരന്റെ ഈ രേതസ്സ് വഹിക്കാൻ യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. വിട്ടാൽ ലോകമൊക്കെ വെന്തുപോകും. അതിനാൽ ഭവതി ഏറ്റുവാങ്ങുക. ഭവതിക്കു ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു പുത്രൻ ജനിക്കും. (പാർവതിയുടെ ഒരു സഹോദരിയായ കുടിലയെ മുമ്പൊരിക്കൽ ബ്രഹ്മാവ് ശപിച്ച് ഒരു

നദിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കുടിലാനദിയാണ് ശിവരേതസ് അഗ്നിയോട് ഏറ്റുവാങ്ങിയതെന്നു ഒരു കഥ വാമനപുരാണം 57 ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്നു. അഗ്നിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് ഗംഗാനദി എന്റെ വെള്ളത്തിലിട്ടേക്കുക എന്നു മാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞു. അഗ്നി ശിവരേതസിനെ ഗംഗയിലേക്കെറിഞ്ഞശേഷം നടന്നു കളഞ്ഞു. അയ്യായിരം സംവത്സരത്തോളം ശിവരേതസ് അഗ്നിയുടെ കൈവശമിരുന്നതിനാൽ അഗ്നിയുടെ മാംസരക്തമേദസ്സുകളും, തലമുടി, മീശ, രോമം, കണ്ണ് മുതലായവയെല്ലാം സ്വർണ്ണവർണ്ണമായിത്തീർന്നു. തന്നിമിത്തം അഗ്നിക്ക് അന്നുമുതൽ ഹിരണ്യരേതസ്സ് എന്ന പേരു കിട്ടി.

സമയം കടന്നു പോയി. ശിവരേതസ്സ് ഗംഗയ്ക്ക് ഒരു ഭാരമായിത്തീർന്നു . ഗംഗ ബ്രഹ്മാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു വിവരം പറഞ്ഞു. ആ ചുട്ടെരിയുന്ന നദിയെ കണ്ടിട്ട് " ഇത്ര ഗർഭം നിനക്കാരിൽ നിന്നുണ്ടായി " എന്ന് ബ്രഹ്മാവ് ചോദിച്ചു. അവൾ പറഞ്ഞു ശിവന്റെ ശുക്ലം അഗ്നി പാനം ചെയ്തില്ലയോ? അതു വഹിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ആ രേതസ് എന്നിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. അയ്യായിരം വർഷമായി ഞാനിതു വഹിച്ചു പോന്നു. എന്നിട്ടും പ്രസവിക്കുന്നില്ല. അതു കേട്ടിട്ട് ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു. നീ ഉദയ പർവതത്തിലേയ്ക്ക് പോകുക. അവിടെ ഒരു നൂറുകോടി വിസ്താരമുള്ള ശരവണം (അമക്കാട്,ഞാങ്ങണപ്പുല്ല് വളർന്നു നില്ക്കുന്ന വനം) ഉണ്ട്. അവിടെ ഈ രേതസ്സിനെ നീ നിക്ഷേപിച്ചുകൊള്ളുക. 10000 വർഷം കഴിഞ്ഞാൽ ഒരാൺകുട്ടിയാകും ബ്രഹ്മാവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് സ്ത്രീ രൂപിണിയായ ആ പർവതപുത്രി ഉദയാദ്രിയിൽചെന്നു ഗർഭത്തെ മുഖത്തിലൂടെ വെളിയിലേയ്ക്കിട്ടു.

ശിവരേതസ്സ് കൊണ്ട് ആ ശരവണക്കാട്ടിലുള്ള സകലവൃക്ഷങ്ങളും പശു പക്ഷികളുമെല്ലാം സുവർണ്ണമായി ചമഞ്ഞു. 10,000 വർഷം ചെന്നപ്പോൾ ബാലസൂര്യനു തുല്യമായ ശരീരകാന്തിയോടുകൂടി അവിടെ ഒരു ആൺകുട്ടി ഉണ്ടായിവന്നു. ആ ശിശുവാണ് സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

കുട്ടി, ദിവ്യമായ ശരവണത്തിൽ മലർന്നു കിടന്നു കാലിന്റെ പെരുവിരൽ വായിൽവച്ച് മേഘഗർജ്ജനത്തിൽ കരഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ വഴിക്ക് സഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന തേജസ്സികളായ ആറുദിവ്യകൃത്തികമാർ ശരവണത്തിൽ കിടന്നു കരയുന്ന കുട്ടിയെ കണ്ടെത്തി. അവർ ഉള്ളലിഞ്ഞു കുഞ്ഞിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. അഹമഹമികയാ കുട്ടിക്ക് മുലകൊടുക്കാൻ തർക്കിച്ചു. അതു കണ്ടിട്ട് അവൻ ആറു കൃത്തികമാരേയും മാറിമാറി നോക്കിയതുകൊണ്ട് കുട്ടിയ്ക്ക് ആറുമുഖം ഉണ്ടായിവന്നു. കൃത്തികമാർ മുലകൊടുത്തു വളർത്തിയതിനാൽ കുഞ്ഞിന് കാർത്തികേയൻ എന്ന പേരുമുണ്ടായി. ശിശു ജനിച്ച വിവരം ബ്രഹ്മാവ് അഗ്നിയെ അറിയിച്ചു. സന്തുഷ്ടനായ അഗ്നി വേഗമേറിയ ആടിന്റെ പുറത്തു കയറി

വെമ്പലോടെ നടകൊണ്ടു. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ട് ഗംഗ ചോദിച്ചു." അങ്ങ് ഇത്ര ബദ്ധപ്പെട്ട് എങ്ങോട്ടാണ്?" ശരവണത്തിൽ പുത്രനുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അവനെ കാണാൻ പോകയാണെന്നു അഗ്നി പറഞ്ഞു. കുട്ടി ഗംഗയുടേതാണെന്നു ഗംഗ. കുട്ടി അഗ്നിയുടേതാണെന്ന് അഗ്നി. അവർ ഇങ്ങനെ ശിശുവിന്റെ ഉടമസ്ഥതയെച്ചൊല്ലി തർക്കിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മഹാവിഷ്ണു ആ വഴിക്കു വന്നു. വിവരം കേട്ടശേഷം വിഷ്ണു അവരെ തർക്കം തീർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ശിവന്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക് പറഞ്ഞുവിട്ടു.

അവർ ശിവന്റെ അടുക്കൽചെന്നു ഉണ്ണി ആരുടെതാണെന്നു ചോദിച്ചു. അതുകേട്ടിട്ട് തിരുവുള്ളം കുളിർത്ത ശിവൻ " ഭാഗ്യം ഭാഗ്യം"എന്നിങ്ങനെ പാർവതിയോട് അരുളി ചെയ്തു. കുഞ്ഞിനെ കാണാൻ പോകാൻ പാർവതി ശിവനെ നിർബന്ധിച്ചു. കുഞ്ഞിനെ കണ്ടിട്ടുവേണം ആരുടെ പുത്രനാണെന്നു തീരുമാനിക്കാൻ. ശിവനും പാർവതിയും അഗ്നിയും ഗംഗയും കൂടി ശരവണക്കാട്ടിൽ വന്നു. ശരവണത്തിൽ വന്നെത്തിയ അവർ കൃർത്തികമാരുടെ മടിയിൽ കിടക്കുന്ന പിഞ്ചു കുഞ്ഞിനെ കണ്ടു. ശിശു ആരെ നോക്കുന്നുവെന്നറിയട്ടെ. അതിനു ശേഷം വേണം പിതൃത്വം നിശ്ചയിക്കാൻ എന്നു ശിവൻ പറഞ്ഞു. ശിശു അവരുടെ ഇംഗിതം അറിഞ്ഞിട്ട് യോഗബലം കൊണ്ട് കുമാരൻ, വിശാഖൻ, ശാഖൻ, നൈഗമേയൻ എന്നുപേരുള്ള നാലു ശരീരം കൈക്കൊണ്ടു. കുമാരൻ ശങ്കരനെയും, വിശാഖൻ പാർവതിയെയും, ശാഖൻ കുടിലയേയും, നൈഗമേയൻ അഗ്നിയേയും നോക്കി എല്ലാവരും പരമാനന്ദമടഞ്ഞു. ആറുമുഖൻ ശിവന്റെ പുത്രനാണോ എന്നു കൃർത്തികമാർ ചോദിച്ചു. ശിവൻ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇവൻ കാർത്തികേയൻ എന്ന പേരിൽ നിങ്ങളുടെയും കുമാരൻ എന്ന പേരിൽ ഗംഗയുടെയും സ്കന്ദൻ എന്ന പേരിൽ പാർവതിയുടേയും ഗുഹൻ എന്ന പേരിൽ എന്റെയും മഹാസേനൻ എന്ന പേരിൽ അഗ്നിയുടെയും ശരവണൻ എന്ന പേരിൽ ശരവണത്തിൻെറയും പുത്രനായിത്തീരട്ടെ. മഹായോഗിയായ ഇവൻ ഇങ്ങനെയെല്ലാം ലോകത്തിൽ വിളിക്കപ്പെടും. ആറു മുഖമുള്ളതിനാൽ ആറുമുഖനെന്നപേരിൽ വിഖ്യാതനായിത്തീരും.

(മഹാഭാരതം)

മുരുകൻ അഥവാ സുബ്രഹ്മണ്യൻ എന്ന ദൈവം ഉണ്ടായതെങ്ങനെയെന്നു ഈ കഥയിൽ നിന്നും നമുക്ക് വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ കഥയിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് ഈ മുരുകദൈവത്തിന്റെ ജനനമെന്നതും ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. മഹാഭാരത രചയിതാവിന്റെ അതുല്യമായ ഭാവനയിൽനിന്നുമാണ് ഈ കഥയുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ രചയിതാവാണ് ഈ മുരുക ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടി കർത്താവ് എന്നു വരുന്നു. മുരുകദൈവത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത് ഒരു

മനുഷ്യനാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം തെളിഞ്ഞു വരുന്നു.

ഇതുപോലെ സുബ്രഹ്മണ്യനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനവധി ഭാവനാകഥകളുണ്ട്. ഇതിനു ഒന്നു രണ്ട് കഥകൾ കൂടി ഉദാഹരിക്കാം.

ഉദരം മുറിഞ്ഞു വന്നവൻ

സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ അത്യധികമായ തേജസ്സ് കണ്ട് ഇന്ദ്രന് തന്റെ സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമോയെന്നു സംശയമുണ്ടായി. ഉടൻ തന്നെ ഇന്ദ്രൻ സ്കന്ദനുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. ഇന്ദ്രൻ വജ്രായുധമയച്ചു. അതു സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ വലത്തേ പള്ളയ്ക്കു തറച്ചു. വജ്രം കൊണ്ടു മുറിഞ്ഞ സ്ഥലത്തു നിന്നും പൊൻപട്ടയിട്ടു വേലേന്തി ദിവ്യകുണ്ഡലങ്ങൾ ധരിച്ച ഒരു പുരുഷൻ ആവിർഭവിച്ചു. അവനെ വിശാഖൻ എന്നു പേരിട്ടു. അവനെ കണ്ടു ഭയപ്പെട്ട ഇന്ദ്രൻ സുബ്രഹ്മണ്യനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. (മഹാഭാരതം വനപർവം 227ാം അദ്ധ്യായം)

സുബ്രഹ്മണ്യൻ എന്ന ഗ്രഹം

സുബ്രഹ്മണ്യൻ ദേവസേനയെ വിവാഹം കഴിച്ചപ്പോൾ സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ മാതാക്കൾ ആറുപേരും അടുക്കൽവന്ന് പുത്രനെയും പുത്രഭാര്യയേയും അനുഗ്രഹിച്ചു. അതിനു ശേഷം സ്കന്ദൻ മാതാക്കളോടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ എന്റെ അച്ഛനായ ശിവനോട് ഒന്നിച്ചു വർത്തിക്കുക. എനിക്ക് പതിനാറു വയസ്സാകുന്നിടം വരെ ഞാൻ ശിശുക്കളെ കൊല്ലുന്ന ഒരു ഗ്രഹമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതാണ്. ഞാൻ കൊല്ലുന്ന ശിശുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു ആഹാരമായിത്തീരും. ഇത്രയും പറഞ്ഞയുടനെ സ്കന്ദന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും അഗ്നിസമാനമായ ഒരു ഘോരപുരുഷൻ വെളിയിൽ വന്നു. അതിനു രൗദ്രഗ്രഹം എന്ന് പേരു കൊടുത്തു. രൗദ്രഗ്രഹത്തെ സ്കന്ദഅപസ്മാരമെന്നും ശകുനിഗ്രഹമെന്നും പൂതനാഗ്രഹമെന്നും മറ്റും പലരും പല പേരുകൾ വിളിച്ചു. ഈ ഗ്രഹമാണ് ശിശുമരണത്തിനു കാരണമായിത്തീരുന്നതെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

(മഹാഭാരതം വനപർവം 230-ാം അദ്ധ്യായം)

ചോറ്റാനിക്കരയിലെ പ്രേതബാധ

6

ചോറ്റാനിക്കര ക്ഷേത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാന അത്ഭുതമാണ് ബാധ ഉപദ്രവം മാറ്റൽ. ഇതിനു വേണ്ടി അനവധി സ്ത്രീകൾ ഇവിടെ വന്ന് ഭജനം പാർക്കുന്നുണ്ട്.

ബ്രഹ്മശ്രീ പി. എസ്. പുരുഷോത്തമൻ നമ്പൂതിരി എഴുതിയ ചോറ്റാനിക്കര ദേവീ മാഹാത്മ്യവും ക്ഷേത്രോല്പത്തിയും എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ പ്രേതബാധയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത് നോക്കുക.

ബാധോപദ്രവശാന്തികൾക്കും മറ്റുമായി ഇന്നു ധാരാളംപേർ ഇവിടെ വരുന്നു. അങ്ങനെ വരുന്നവർ സരസ്വതീയാമത്തിൽ (രാവിലെ 3 മണിക്ക്) ശരീരശുദ്ധിവരുത്തി ദേവിയെ കണ്ടു വണങ്ങണം. ശീവേലിയിൽ സംബന്ധിച്ച് പ്രദക്ഷിണം നടത്തണം. നിർമ്മാല്യദർശനവും പ്രധാനമാണ്. ഭജനം തുടങ്ങിയാൽ കാലാവധി കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി അതിർത്തിവിട്ടു പുറത്തു പോകുവാൻ പാടില്ല. പ്രാരാബ്ധ ചിന്തകൾ കഴിവതും ഉപേക്ഷിക്കണം. ഭജനക്കാർ പടിഞ്ഞാറേ ഗോപുരം കടന്നു പോകരുതെന്നാണ് സങ്കല്പം. ദേവിയല്ലാതെ മറ്റാരും തുണയ്ക്കുവാനില്ല എന്ന ബോധം എന്നുമുണ്ടായിരിക്കണം. അപസ്മാരം, ചിത്തഭ്രമം,ഭ്രാന്ത്, ദാരിദ്ര്യം തുടങ്ങിയ ദുസ്സാദ്ധ്യമായ വിഷമങ്ങൾ നീക്കി സൗഖ്യം തരുന്നതാണ്. ഇത് ഭക്തിയോടെ അവിടെ ഭജിച്ചിട്ടുള്ള ഏവർക്കും അറിവുള്ള സംഗതിയാണ്.

ഇവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അയ്യപ്പനും കീഴ്ക്കാവിലമ്മയുംകൂടി എല്ലാ ബാധകളെയും ചോറ്റാനിക്കര അമ്മയുടെ ആജ്ഞാനുസരം പിടികൂടി സത്യം ചെയ്യിച്ച് ഒഴിപ്പിച്ചു കളയുന്നു, ചില അദൃശ്യശക്തികളുടെ ആവേശം കൊണ്ട് ഭ്രാന്ത് ഓർമ്മക്കേട്, കൂടുതൽ ഉറക്കം ഉറക്കമില്ലായ്മ, പരസ്പര ബന്ധമില്ലാത്ത വാക്കുകൾ പറയുക, കുളി മുതലായ കാര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുക, വസ്ത്രധാരണം പോലും വേണ്ടെന്നുവെച്ചു നടക്കുക, അനാവശ്യമായി അത്യധികം കോപിക്കുക, അട്ടഹസിക്കുക, അന്യരെ ഉപദ്രവിക്കുക ഇങ്ങനെ പോകുന്നു ബുദ്ധിഭ്രമക്കാരുടെ സ്വഭാവം.

ഭൂതപ്രേതപിശാച് ഗന്ധർവാദികളുടെ ആവേശമാണതിനു കാരണം. ഇവർ ക്ഷേത്രസങ്കേതത്തിലെത്തുമ്പോൾതന്നെ അസുഖത്തിന് ആശ്വാസം ലഭിക്കാറുണ്ട്.

കൂടുതൽ ശക്തിയുള്ള ബാധക്കാർ ഭജനമിരിക്കുകയാണ് പതിവ്. ഭജനം രോഗിയെക്കൊണ്ട് ബന്ധുക്കൾ നടത്തിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അഞ്ച്, ഏഴ്, പതിനൊന്ന് ഇങ്ങനെ ഭജനം പലതരത്തിൽ നടക്കുന്നു. ഇവർ ക്ഷേത്രത്തിലെ നിവേദ്യം മാത്രമേ കഴിക്കാവൂ. പ്രാർത്ഥനുടെ ഗതിക്കനുസരിച്ച് ശാസ്താവ് ബാധാപീഢിതരെ പിടിച്ച് വിസ്തരിക്കും. സാധാരണ ബാധകളെയെല്ലാം തന്റെ മുൻഭാഗത്തെ തൂണുകളിൽ ആണിയടിച്ച് ബന്ധിച്ച് രോഗിയെ പറഞ്ഞയയ്ക്കും. കൂടിയ ബാധയാണെങ്കിൽ ഉച്ചപൂജ കഴിഞ്ഞ് നട തുറക്കുമ്പോൾ ഭദ്രയെ ഏൽപിക്കുന്നു. ബാധയെ തന്റെ മുമ്പിൽവെച്ച് സത്യം ചൊല്ലിച്ച ശേഷം കീഴ്ക്കാവിലമ്മയെ ഏല്പ്പിക്കുന്നു. ഉഗ്രമൂർത്തിയായ കീഴ്ക്കാവിലമ്മ ബാക്കി കാര്യങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തും.

ഇളക്കക്കാരനും(പ്രേതബാധ) ദേവിയും തമ്മിലുള്ള വാദങ്ങൾ അതിശയകരമാണ്. ചോദ്യങ്ങളും ഉത്തരങ്ങളും രോഗിതന്നത്താൻ നടത്തുന്നു. അതായത് രോഗിയുടെ ശരീരത്തിൽ ബാധയോടൊപ്പം അമ്മയും ആവേശിക്കുന്നു. രോഗിയുടെ ശരീരമാകുന്ന യന്ത്രത്തെക്കൊണ്ട് രണ്ടുപേരും സംസാരിക്കുന്നു. അഥവാ സംസാരിപ്പിക്കുന്നു.

"ഒഴിഞ്ഞുപോകണം"

ഇല്ല പോകില്ല

പോയില്ലെങ്കിൽ പറഞ്ഞയയ്ക്കും

ഒരു കൊല്ലത്തെ അവധിയെങ്കിലും തരണം

ഒരവധിയുമില്ല..... ഉം, എന്തുപറയുന്നു

അയ്യോ ഞാൻ പോയ്ക്കൊള്ളാമേ. എന്നെ അടിക്കരുതേ....

ശരി ..... എന്നാൽ സത്യം ചെയ്യു...... ഈ ആണികളെല്ലാം നിനക്കുള്ളതാണ്

അയ്യോ, ഇതു മൂന്നു വേണ്ട...... ഒന്നു മതി.

ഇങ്ങനെയെല്ലാം രോഗി പുലമ്പുന്നു.

ഇതിൽ നിന്ന് ദേവിയുടെയും ബാധയുടെയും സംഭാഷണം തിരിച്ചറിയാൻ വിഷമമില്ല രൂപഭാവങ്ങളും അതിനനുസരിച്ച് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഈ രംഗം കാണുന്ന ബന്ധുക്കളും ഭക്തന്മാരുമെല്ലാം അമ്മേ നാരായണ, ദേവീ നാരായണ എന്ന് ഭക്തിപൂർവം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് അത്ഭുതത്തോടെ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഒടുവിൽ പാലമരത്തെ വലം വച്ചതിനു ശേഷം ആണി ഒരോന്നായി രോഗി സ്വന്തം അവയവങ്ങൾകൊണ്ട് അടിച്ചു കയറ്റും, ചുറ്റികയുടെ സ്ഥാനത്ത് കയ്യോ കാലോ, നെറ്റിയോ ആയിരിക്കും. ഇത് ഇന്നും അവിടെ കാണാവുന്ന ഒരൽഭുതമാണ്!

ചോറ്റാനിക്കരയിലെ ശിവക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുന്നിൽ വൈകിട്ടും അയ്യപ്പക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുന്നിൽ രാവിലെയുമാണ് ഭജനം പാർക്കുന്നത്. ഇതിൽ

സ്ത്രീകളാണ് അധികവും. പ്രേതബാധയെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ വിശ്വാസം പകർന്നു കൊണ്ട് പാവങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയാണ് ഇവർ ചെയ്യുന്നത്. പ്രേതബാധ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു രോഗമാണ്. ഈ രോഗം ശാസ്ത്രീയമായി മാറ്റാവുന്നതാണ്.

പ്രമുഖ മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഡോ.മുരളീകൃഷ്ണ, പ്രേതബാധയുടെ അസ്തിത്വത്തെ ചോദ്യംചെയ്തുകൊണ്ട് പറയുന്നത് നോക്കുക.

ശവശരീരങ്ങളുടെ പോസ്റ്റുമോർട്ടം കുറ്റാന്വേഷണത്തിലെ ഒരു പതിവ് പരിപാടിയാണ്. ശവശരീരങ്ങളെ പ്രേതങ്ങൾ എന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ആദികാലത്ത് ഭൂമിയിൽ പ്രേതങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയതിനു ശേഷം ഒമ്പതു ലക്ഷം വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് ഈശ്വരവിശ്വാസം ഉണ്ടായതെന്നാണ് റഷ്യക്കാരുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ. കഴിഞ്ഞ അനേകവർഷങ്ങളായി മനുഷ്യർ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും പ്രേതത്തെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ നിരന്തരമായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പ്രേതങ്ങളുടെ ഉല്പത്തി വിശ്വാസം ദൈവവിശ്വാസത്തിനും അല്പം മുമ്പ്തന്നെ തുടങ്ങിയിരിക്കാനാണ് സാദ്ധ്യത. സഹവാസികളുടെ പെട്ടെന്നുള്ള മരണം ആദ്യമനുഷ്യനെ നടുക്കുകയും അമ്പരപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കണം. ഓർക്കാപ്പുറത്ത് മരിച്ചവർ നിശ്ചലരായി മാറിയവർ വീണ്ടും തിരിച്ചു വരുമെന്ന വിശ്വാസം എന്നും അവർ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കാനാണ് സാദ്ധ്യത.

പ്രേതങ്ങളുടെ നിലനില്പിനുള്ള ഉറച്ച് തെളിവായി എന്നും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്നത് ചില വ്യക്തികൾക്കുണ്ടായ പ്രേതദർശനാനുഭവങ്ങളാണല്ലോ. കണ്ടവരെല്ലാംതന്നെ പ്രേതങ്ങളെ വ്യക്തമായ ബാഹ്യരൂപഘടനയിലും വേഷ സംവിധാനത്തിലുമാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. നഗ്നരൂപികളായ പ്രേതങ്ങളെ ആരും കണ്ടതായി കഥകളില്ല. വസ്ത്രം ധരിച്ച സർവാഭരണ ഭൂതയായ ഒരു പ്രേതത്തെ ശാസ്ത്ര സങ്കല്പത്തിനു ഉൾക്കൊള്ളാനാകുമോ? അപ്പോൾ വസ്ത്രത്തിനും ആഭരണത്തിനുകൂടി ഒരു പ്രേതരൂപത്തിലുള്ള അസ്തിത്വം ഉണ്ടാകുമല്ലോ? ജീവനില്ലാത്ത ഉടയാടകൾക്കും ഒരു പ്രേതമോ നഗ്നശരീരത്തോടെ മാതൃഗർഭത്തിൽ നിന്നും പിറവിയെടുക്കുന്ന ബാഹ്യശരീരം മരണ സമയത്ത് പ്രേതമാകുമ്പോൾ ധരിക്കാൻ വേണ്ടി വസ്ത്രത്തിന്റെയും ആഭരണത്തിന്റെയും സൂക്ഷ്മ പ്രേതരൂപങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് പോകുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവും കാണുന്നില്ല. പറയപ്പെടുന്ന പ്രേതരൂപികൾക്കെല്ലാം വസ്ത്രം പരുത്തിയും സിൽക്കും ടെറിലിനുമൊക്കെ എവിടെ നിന്നു കിട്ടുന്നു? പ്രേത ദർശനം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണെങ്കിൽ നഗ്നരൂപികളായിത്തന്നെയല്ലേ അവരെയും കാണേണ്ടത്.

അറിയപ്പെട്ട ഒട്ടേറെ പ്രേത ദർശനാനുഭവങ്ങളിൽ പ്രേതങ്ങളുമായി സംഭാഷണം

നടത്തുകയും ആശയങ്ങൾ കൈമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നത് തൊണ്ടയിലുള്ള സ്വന പേശികളാണല്ലോ. വായു കടന്നു പോകുമ്പോൾ അവയിലുണ്ടാകുന്ന പ്രകമ്പനങ്ങളാണ് ശബ്ദമായി മാറുന്നത്. വായുവിലെ തരംഗങ്ങളായാണ് ശബ്ദം സഞ്ചരിക്കുന്നത്. പ്രേതങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയിൽ വച്ച് ശബ്ദിക്കണമെങ്കിൽ ഭൂമിയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിലുള്ള വായുപടലത്തെ തന്നെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു തരംഗവ്യാപ്തി സൃഷ്ടിക്കാൻ പ്രേതത്തിനു കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക്, കുറഞ്ഞപക്ഷം മനുഷ്യൻ രൂപം കൊടുക്കുന്ന ഏറ്റവും ശക്തിയുള്ള ശബ്ദതരംഗ മാപിനികൾക്കോ അവയെ കണ്ടെത്താനും തിരിച്ചറിയാനും കഴിയേണ്ടതുണ്ട്. അപ്പോൾ വളരെക്കുറച്ചു പേർക്കുമാത്രം പ്രേതത്തിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന വാദത്തെ എങ്ങനെ സ്വീകരിക്കാനാവും.

ഇനി പ്രേതങ്ങളുടെ സഞ്ചാരങ്ങളിലേയ്ക്ക് കടക്കാം. മരണാശേഷം ഞൊടിനേരത്തിനകം പ്രേതങ്ങൾ അതിവിദൂര സ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നതായി അനുഭവ കഥകളിൽ കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ പ്രേതങ്ങൾക്ക് പ്രകൃത്യാതീത സഞ്ചാരശേഷി ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. അവയുടെ ചലനവും ശബ്ദത്തെപ്പോലെ പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്ക് ഉപരിതന്നെയായിരിക്കണം. ഇത്തരത്തിൽ പ്രകൃത്യാതീതശേഷിയുള്ള സഞ്ചാരവും ശബ്ദവും മനുഷ്യന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ കാണാനും കേൾക്കാനും ആവും. മനുഷ്യേന്ദ്രിയങ്ങളെല്ലാം തന്നെ പ്രകൃതിശക്തികൾക്ക് വിധേയമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവ മാത്രമാണ്. ഇവയിലൊന്നിലും തന്നെ ഇന്ദ്രിയാതീതമായ എന്തെങ്കിലും ശേഷികൾ ഉള്ളതായി തെളിയിക്കാനും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സഞ്ചാരത്തിന് ഊർജ്ജം വേണമല്ലോ. നിരന്തരം അതിദ്രുതം സഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഊർജ്ജം അതിനു ആനുപാതികമായി ശേഖരണം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രേതം ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഭക്ഷണം കഴിക്കാറുണ്ടോ? അപ്പോൾ വിസർജ്ജ്യവും അനിവാര്യമല്ലേ? ഊർജ്ജസംഭരണം ഉണ്ടെങ്കിൽ വളർച്ചയും വാർദ്ധക്യവും നാശവും ഉണ്ടായേ കഴിയു. അപ്പോൾ പിന്നെ പ്രേതങ്ങൾക്ക് മരണം ഉണ്ടാകണം?

അതുപോലെ ഭൂ ഉപരിതലത്തിലെ അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ ഏതു പദാർത്ഥവും ക്രമാതീതമായ വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചാൽ അവയുടെ താപനില വർദ്ധിക്കുകയും തീ പിടിക്കുകയും ചെയ്യും. ബാഹ്യാകാശത്തിൽ നിന്നും എരിഞ്ഞുവീഴുന്ന ഉൽക്കകളും നക്ഷത്രച്ചീളുകളും പോലും അന്തരീക്ഷത്തിലെത്തും മുൻപ് തന്നെ അഗ്നിക്കിരയാകുന്നു. അനിതരസാധാരണമായ വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന പ്രേതങ്ങൾക്ക് മാത്രം ഉഷ്ണത്തിന്റെ ബാധയും എരിഞ്ഞുവീഴലും ഒന്നും ഉണ്ടാകില്ലെന്ന് എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കാനാവും.? സഞ്ചരിക്കേണ്ടത് ഭൂമിയുടെ

ഈ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തന്നെയാണല്ലോ?

ഗ്രഹോപരിതലങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ വസ്തുക്കളുടെ നിലനില്പ്പിനും ഗുരുത്വാകർഷണശക്തിയാണ്. അണുവിനെക്കാൾ സൂക്ഷ്മമായ ഒന്നിന് ഗുരുത്വാകർഷണനിയമങ്ങൾക്കിടയിൽ നിലനില്ക്കാനോ സഞ്ചരിക്കാനോ ശക്തിയുണ്ടാകുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ യാതൊരു ന്യായവും കാണുന്നില്ല.ഭൂ ഉപരിതലത്തിൽ തങ്ങിനില്ക്കണമെങ്കിൽ വസ്തുക്കൾക്ക് പിണ്ഡഭാരം അനിവാര്യമാണ്, പിണ്ഡഭാരം കുറഞ്ഞ വാതകങ്ങൾപോലും ശൂന്യാകാശത്തിലേയ്ക്ക് ഒലിച്ചു പോകുന്നു. അപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്ന പ്രേതത്തിന് പിണ്ഡഭാരവും ഗുരുത്വാകർഷണപ്രതികരണവും ഉണ്ടാകണം. അങ്ങനെയുണ്ടെങ്കിൽ ഭൗതികശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളിലൂടെ അത് കണ്ടെത്താനും കഴിയും.

ഉറക്കത്തിൽ കാണുന്ന സ്വപ്നംപോലെ ഉറങ്ങാതിരിക്കുമ്പോൾ ചിലർ കാണുന്ന സ്വപ്നം മാത്രമാണ് ഈ പ്രേത ദർശനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ. ഒരു തരത്തിലുള്ള ആട്ടോ ഹിപ്പ്നോട്ടിക് നിലയിലെത്തിക്കൊണ്ട് മനസ്സിന്റെ അഗാധതലങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള ഭീതിനിറഞ്ഞ വിശ്വാസങ്ങളെ മായികദർശനമാക്കി മാറ്റുന്നതാണ് പ്രേതകഥകളുടെ അടിസ്ഥാന രഹസ്യം(മനഃശാസ്ത്രം മാസിക, 84 ഡിസംബർ)

(ഡോ. കൃഷ്ണൻ ഇളയത് കൺസൾട്ടന്റെ സൈക്യാട്രിസ്റ്റ് പെരിന്തൽമണ്ണ) പ്രേതങ്ങളെ കുറിച്ച് പറയുന്നത് നോക്കുക

പാരമ്പര്യം (Hereditary genetic factors) പരിതസ്ഥിതി (Environment) ചില പ്രത്യേക ശാരീരിക ക്രമക്കേടുകൾ (Biological or physiological factors) തുടങ്ങിയവ മനോരോഗങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നു. ജീവിത സമരത്തിൽ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ പലതരത്തിലുള്ള സമ്മർദ്ദങ്ങളേയും (pressurers) നേരിടേണ്ടിവരുന്നു. മാനസിക പ്രതിരോധ ശക്തികൾ (Psychological defences) ഒരളവോളം അവയെ നേരിടാനുള്ള കരുത്തു നല്കുന്നു. രോഗബീജങ്ങൾക്ക് പൊട്ടിമുളയ്ക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കാതെ വരുന്നു. ആഘാതത്തിന്റെ(Stress) ശക്തി പ്രതിരോധനിരകളെ തകർക്കുമ്പോൾ വിവിധ രൂപത്തിലുള്ള മനോരോഗലക്ഷണങ്ങൾ വ്യക്തി കാണിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഇവയിൽ പ്രേതബാധയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന മനോരോഗങ്ങൾ രണ്ടു വിഭാഗത്തിൽപെടുന്നു. 1 ഞരമ്പുരോഗങ്ങൾ(Neuroses) എന്ന വിഭാഗത്തിലെ ഹിസ്റ്റീരിയാ (Hysteria) 2 ഉന്മാദരോഗങ്ങൾ (psychoses) എന്ന വിഭാഗത്തിലെ സ്കിസോഫ്റേനിയ (Schizo Phrenia) വിഷാദ രോഗങ്ങൾ (M.D.P.- Depression) വിഭ്രാന്തികൾ (M.D.P. Mania) അപസ്മാരരോഗം (Epilephtic psychoses) എന്നിവ

പ്രകൃത്യാതന്നെ ഉപരിപ്ലവം (Shallow) അപക്വവും (Unimature) ആയ മനസ്സ്, അമിതമായ വൈകാരികാവേശം (Highly emotional) പ്രകടനപരത (dramatic) ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റാനുള്ള പ്രവണത (Attention Seeking) കൗശലം (Cunning) എന്നീ സ്വഭാവങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ പ്രകടമാക്കിക്കൊണ്ട് ഹിസ്റ്റീരിക്കാ്കുന്നു. ഇത്തരം സ്വഭാവവിശേഷമുള്ളവർക്ക് ഹിസ്റ്റീരിക് വ്യക്തിത്വം(Hysterical personality) ഉള്ളതായും കാണാം. ദുർബ്ബലവും അപക്വവുമായ മനസ്സിന്റെ ഉടമയ്ക്ക് ജീവിതപ്രശ്നങ്ങൾ എത്ര നിസ്സാരമായാലും ശരി, സങ്കീർണ്ണവും ഭീകരവുമായി തോന്നപ്പെടുന്നു. പ്രശ്നങ്ങളോട് ഏറ്റുമുട്ടി അവയെ അതിജീവിക്കുന്നതിനു പകരം അവയിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയാണ് ഇക്കൂട്ടരിൽ കൂടുതലും കണ്ടുവരുന്നത്. അഥവാ തനിച്ച് സംഘർഷങ്ങളേയും സമ്മർദ്ദങ്ങളേയും നേരിടേണ്ടിവരുമ്പോൾ പ്രതിരോധശക്തികൾ തകർന്ന് രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കാണിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ലക്ഷ്യം നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്ക് (Primary Gain) രോഗത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കുന്നു. തൽഫലമായി ലഭിക്കുന്ന ശ്രദ്ധയും പരിചരണങ്ങളും രോഗത്തെ തുടർന്നും നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നു . ആഗ്രഹപൂരണത്തിനും ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രമായി തുടരുന്നതിനും രോഗത്തിന്റെ മറ ആവശ്യമായതിനാൽ രോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രോഗി പലപ്പോഴും നിസ്സംഗനായിരിക്കും. രോഗം മാറേണ്ടത് ബന്ധുജനങ്ങളുടെയോ, ഡോക്ടറുടേയോ ആവശ്യമായി മാറുന്നു. പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടുന്നവനോ രോഗത്തിന്റെ മറ തന്റെ കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നവനോ ആയ രോഗി , തന്റെ ഭാവനാ വിലാസത്തിനനുസൃതമായ രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കാണിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. പ്രേതബാധ, മറവി, സ്വപ്നാടനം, തുടങ്ങിയ രോഗലക്ഷണങ്ങൾ(Hysterical psychoses) വക്കോളം എത്തി നില്ക്കുന്നു. ആഗ്രഹപൂരണത്തിനുള്ള ശ്രമത്തെ രോഗമായി മാറ്റുന്ന പ്രവണതയെ H.C.R (Hysterical Conversion Reaction) എന്ന ചുരുക്കപ്പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. സൗകര്യത്തിനു വേണ്ടി ഈ രോഗലക്ഷണങ്ങളെ താഴെകാണുന്ന വിധത്തിൽ വേർതിരിക്കാം.

ഉന്മാദാവസ്ഥകൾ (Hysterical Psychoses)

1 മറവി (Hy-ammnesia)

2 ഉൻമാദാവസ്ഥ (Hyfuge state)

3 സ്വപ്നാടനം (Somnambulism)

4,വിവിധ വ്യക്തിത്വം(Multiple personality)

5പ്രേതബാധ (Possession Syndrome)

എച്ച്.സി.ആർ.(Hy Conversion Reactions)

1 അപസ്മാരം (Hyfits)

2 അന്ധത (Hy Blindness)

3 ബധിരത(Hy deafness)

4 മൂകത (Hy aphonia)

5 തളർവാതം (Hy-- hemiplegia & para plegia monoplegia etc)

പ്രേതബാധിതനെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന രോഗി മേൽകാണിച്ച വിവിധ രോഗലക്ഷണങ്ങൾ തനിച്ചോ കൂടിക്കലർന്നോ കാണിച്ചുവെന്നു വരാം. ഒരേ രോഗലക്ഷണം തന്നെ തുടർച്ചയായി കാണിച്ചു വെന്നും വരാം . കുറെക്കാലം ഒരു പ്രത്യേക ലക്ഷണം മാത്രം കാണിച്ചിരുന്ന രോഗി പിന്നീട് കുറേക്കാലത്തേയ്ക്ക് മറ്റു ലക്ഷണങ്ങൾ മാത്രം കാണിച്ചുവെന്നും വരാം.

പ്രേതബാധയ്ക്ക് പണ്ടുമുതലുള്ള ചികിത്സ ഉഴിഞ്ഞുകളയലോ മന്ത്രവാദമോ ആവാഹനമോ, വഴിപാടുകളോ ആണ്. അത്ഭുതകരമായ ഫലപ്രാപ്തിയും ചിലർക്കനുഭവപ്പെട്ടുവരുന്നു. അന്ധന് കാഴ്ചലഭിച്ചതും ബധിരനു ശ്രവണശക്തി ലഭിച്ചതും തളർന്ന വാത രോഗി നടന്നതും മൂകൻ ദൈവസ്തോത്രങ്ങൾ ആലപിച്ചതുമായ കഥകൾ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. മുള്ളിനെ മുള്ളുകൊണ്ട് എടുക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു ചികിത്സാക്രമമാണ് ഇവയെല്ലാം. രോഗമറിയാത്ത ചികിത്സ. പിന്നെ എങ്ങനെ ഫലം ലഭിക്കുന്നുവെന്നല്ലേ? അപകവമനസ്സിനെ വികല്പം ബാധിക്കുമ്പോൾ, കൂടുതൽ മേധാശക്തിയും ആജ്ഞാശക്തിയുമുള്ള ഒരു മനസ്സിന് ആജ്ഞാവർത്തിയാക്കുവാൻ കഴിയുന്നു. സജഷൻ (Suggestion) ഹിപ്നോസിസ് -മോഹനിദ്ര (Hypnosis) എന്നെല്ലാമറിയപ്പെടുന്ന ചികിത്സാക്രമങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനം ഈ തത്വമാണ്. ശാസ്ത്രീയമായ ഉറച്ച അടിത്തറ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇത്തരം ചികിത്സാമുറകൾക്ക് ശാശ്വതമായ രോഗനിവാരണം സാദ്ധ്യമല്ല പലപ്പോഴും.

പ്രേതബാധയുടെ മൂടുപടമണിഞ്ഞ ഹിസ്റ്റീരിയ പോലുള്ള ഞരമ്പുരോഗങ്ങൾക്ക് (Neuroses) സൈക്കോ തെറാപ്പി എന്ന ചികിത്സാരീതിയാണ് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായി കണ്ടിട്ടുള്ളത്. അതിൽ പ്രധാനമായും മൂന്നു ഘടകങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

1 രോഗകാരണം അതായത് രോഗി മറക്കുവാനോ ഒളിച്ചോടുവാനോ ശ്രമിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.

2, പ്രശ്നത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കാനുള്ള കഴിവ് രോഗിയിൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ വികലമല്ലാത്ത മാനസിക പ്രതിരോധശക്തി (Normal Psychological Defence) സമ്പാദിക്കുന്നതിന് രോഗിയെ സഹായിക്കുക.

3 പ്രശ്നത്തെ സ്വയം അതിജീവിക്കുക. ഇവയാണ്.

രോഗിയുടെയും രോഗത്തിന്റെയും പ്രകൃതമനുസരിച്ച് അനുയോജ്യമായ ചികിത്സാരീതി തെറാപ്പിചികിത്സകൾ തെരെഞ്ഞെടുക്കുന്നു. പലപ്പോഴും വളരെക്കാലം തന്നെ നീണ്ടു നില്ക്കുന്ന ചികിത്സാ സമ്പ്രദായമായതിനാൽ അത്യന്തം ക്ഷമയും, അർപ്പണബോധവും ഇരുഭാഗത്തുനിന്നുമുണ്ടായാൽ വിജയം 100 ശതമാനമാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പലപ്പോഴും കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുകൂടി ചികിത്സിക്കേണ്ടിവരും

(Family therapy) സമൂഹത്തിൽ നടമാടുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കും എതിരായ സന്ധിയില്ലാത്ത സമരമാണ് അന്തിമചികിത്സ.

പ്രേതബാധിതരായവർ മറ്റു മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവെങ്കിൽ തക്കതായ മരുന്നുകൾ കൊടുക്കാവുന്നതാണ്. വിഷാദം. ഉൽക്കണ്ഠ,ഭയം, ഇവയ്ക്കെല്ലാം അനുയോജ്യമായ മരുന്നുകൾ (Antidepressants, minor tranguillizers) കൊടുക്കാം. വിഭ്രാന്തിM.D.P. depression) സ്കിസോഫ്രേനിയ (Schizophrenia) തുടങ്ങിയ രോഗങ്ങൾക്ക് അവയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന മരുന്നുകൾ ക്രമമായി കൊടുത്താൽ രോഗം പൂർണ്ണമായി ഭേദപ്പെടുന്നു. രോഗം മാറുമ്പോൾ രോഗലക്ഷണമായ പ്രേതബാധയും വിട്ടുമാറും.

(മനശ്ശാസ്ത്രം മാസിക 84 നവംബർ)

അറിഞ്ഞുകൊണ്ടോ അറിയാതെയോ സ്വയം അഭിനയിക്കുന്ന മനോനാടകമാണ് പ്രേതബാധ അഥവാ ബാധോപദ്രവം എന്നാണ് പ്രമുഖ മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെല്ലാം ഇന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

ഇത്തരം അനവധി മനോനാടകക്കാരായ മനോരോഗികളാണ് ചോറ്റാനിക്കരയിൽ പ്രേതബാധയുമായി ഇപ്പോൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അജ്ഞതമൂലം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ സാധാരണക്കാരെ ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കാവുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു ചികിത്സാ പദ്ധതിയല്ല ഇന്ന് ചോറ്റാനിക്കരയിലുള്ളത്. ചോറ്റാനിക്കര ദേവിയുടെ പേരിൽ ദേവസ്വം ബോർഡു അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നടത്തുന്ന

ഒരു പ്രേതനാടകമാണ് ഇവിടുത്തെ പ്രേതചികിത്സ.

പുസ്തകങ്ങളിലൂടെയും ലഘുനാടകങ്ങളിലൂടെയും മറ്റു പ്രചരണമാദ്ധ്യമങ്ങളിലൂടെയും മരിച്ചവരുടെ ആത്മാവാണ് മനുഷ്യശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതെന്നും അവരെ ഭദ്രകാളിയും അയ്യപ്പനും കീഴ്ക്കാവിലമ്മയും ചേർന്നു ബന്ധിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞ് ദുഷ്പ്രചരണം നടത്തി അജ്ഞരായ പ്രേതബാധക്കാരെ ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്ക് ആകർഷിച്ച് ചൂഷണം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ഇവർ. എന്നാൽ ഈ അശാസ്ത്രീയമായ ചികിത്സയിലൂടെ രോഗികൾക്ക് ഗുണമുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഒരു പക്ഷേ ആരംഭബാധകൾ ചിലർക്ക് മാറിയാലും നാളുകൾ പഴകിയ, വളർന്ന പ്രേതബാധകൾ മാറണമെന്നില്ല. ആരംഭബാധകൾ മാറുവാനുള്ള കാരണം ദൈവീകശക്തിയൊന്നുമല്ല. രോഗി സ്വയം നൽകുന്ന നിർദ്ദേശം (Auto- Suggestion) കൊണ്ടു മാത്രമാണ് . അതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ അപകടസാദ്ധ്യ തയുള്ള ഈ അശാസ്ത്രീയചികിത്സയിൽ പ്രേതബാധകർ കുരുങ്ങാതെ മനോരോഗവിദഗ്ദ്ധൻമാരെ സമീപിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

മണ്ണാറശാലയിലെ മനുഷ്യദൈവവും സർപ്പദൈവങ്ങളും

7

മണ്ണാറശാല മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ഐതീഹ്യമാലയിൽ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി പറയുന്ന കഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. എന്നാൽ അതിൽ നിന്നും കുറെ സ്വഭാവികത കൈവരുത്തിക്കൊണ്ടാണ് മണ്ണാറശ്ശാല ഇല്ലത്തിലെ ഒരംഗമായ ശ്രീ പരമേശ്വരൻ നമ്പൂതിരി മണ്ണാറശാലയുടെ ചരിത്രം ``മണ്ണാറശാല ശ്രീനാഗരാജക്ഷേത്രവും ഉത്ഭവവും ചിലവസ്തുതകളും" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്. ആ ചരിത്രം നമുക്കൊന്നു പരിശോധിക്കാം.

"....ഹരിപ്പാട് ബസ്സ്റ്റാൻഡിൽ നിന്നും ഏകദേശം മൂന്നു കിലോമീറ്റർ വടക്കു പടിഞ്ഞാറായി ഈ ക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു."

പരശുരാമനാൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ ശാന്തിക്കായി ഇരിങ്ങാലക്കുടയിലുള്ള എരിഞ്ഞാടപ്പള്ളി ഇല്ലത്ത് നിന്ന് ഇളമുറക്കാരനായ വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിയെ പരശുരാമൻ ചുമതലപ്പെടുത്തി. യഥാകാലം ഇല്ലത്ത് അമ്മ എന്ന സ്ഥാനം നിലവിലില്ലായിരുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിൽ ശാന്തി, ആദികാലത്ത് മണ്ണാറശാല എഴുന്നള്ളത്ത്, സർപ്പബലി, ആയില്യം, പൂജ എന്നിവ കഴിച്ചു വന്നത് കുടുംബനാഥന്മാരായിരുന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ, എരഞ്ഞാടപ്പള്ളി കുടുംബത്തിലും ചില അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ വന്നുകൂടി സന്താനസൗഭാഗ്യം ഇല്ലാതായി. ഗൃഹനാഥനായ വാസുദേവനും ശ്രീദേവി അന്തർജ്ജനവും മനംചുട്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടും കുട്ടികളുണ്ടായില്ല.

വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. വൃദ്ധനായ നമ്പൂതിരിവംശം നിലനിർത്താൻ രണ്ടാംവേളി കഴിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അത് ശ്രീദേവി അന്തർജ്ജനത്തെ കൂടുതൽ തപ്തഹൃദയയാക്കി.

കോട്ടയത്ത് മൂലയിൽ ഇല്ലത്ത് രാമൻനമ്പൂതിരി പല ചികിത്സകളും ഹോമയാഗാദികളും തന്റെ മകൾ പ്രസവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നടത്തി നോക്കി. അവസാനം അവർ നാഗരാജാവിങ്കൽതന്നെ അഭയംതേടി. നാഗരാജാവിന് പഞ്ചദേവാർച്ചനയും പൂജകളും നടത്തിവന്നു. കൂടാതെ ഇന്നത്തെ മണ്ണാറശാല ഇല്ലത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തിരുന്ന് അതീന്ദ്രിയധ്യാനവും നടത്തിവന്നു.

വർഷം ഒന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പർണ്ണശാലയ്ക്കു ചുറ്റിലുമുള്ള സർപ്പക്കാവ്പോലും തീപിടിച്ചു. ചൂടും പുകച്ചിലും കൊണ്ട് ചുറ്റിപ്പുളയുന്ന സർപ്പക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ കണ്ട് ശ്രീദേവി ഞെട്ടി സ്തബ്ധയായി. തീർത്ഥക്കുളത്തിലെ പച്ചവെള്ളവും പാലും ഇളനീരും കോരിയൊഴിച്ച് ആ സർപ്പശിശുക്കളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ അന്ന് ആ മണ്ണിന്റെ ചൂടാറിയതുകൊണ്ട് കാലാന്തരത്തിൽ ആ സ്ഥലത്തിന് മണ്ണാറശാല എന്നു പേരു കിട്ടി. ചൂടിന്റെ അസഹ്യത നീങ്ങിയപ്പോൾ ആ പിഞ്ചു പാമ്പിൻകുഞ്ഞുങ്ങൾ അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ ചുറ്റിലും മടിത്തട്ടിലും തത്തിക്കളിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആ കാഴ്ച കണ്ട് ആ അമ്മ തന്റെ ദൗർഭാഗ്യത്തെ ഓർത്തു കണ്ണീർ പൊഴിച്ചു.

നിമിഷങ്ങൾക്കകം ഇടവപ്പാതി ആരംഭിച്ചു. അമ്മയുടെ കണ്ണുനീരിനെവെല്ലുവിളിച്ചു കൊണ്ട് ഉഗ്രൻ മഴപെയ്തു കാട്ടുതീ കെട്ടടങ്ങി.

അന്നു രാത്രി ശ്രീദേവി സ്വപ്നം കണ്ടു. താൻ അഞ്ചു തലയുള്ള ഒരു സർപ്പശിശുവിനെയും ഒരു പുരുഷ പ്രജയേയും പ്രസവിച്ചു എന്ന്. ആ വിവരം അവർ ഭർത്താവിനെ അറിയിച്ചു. പക്ഷേ ഭർത്താവ് വിശ്വസിച്ചില്ല. എങ്കിലും ആ സ്വപ്നം യാഥാർത്ഥ്യമായി.

കുംഭമാസത്തിലെ ആയില്യത്തിന്റന്ന് ഒരു മനുഷ്യശിശുവിനെയും ഒപ്പം അഞ്ചു തലയുള്ള സർപ്പത്തിനെയും പ്രസവിച്ചു. അച്ഛന് മനുഷ്യശിശുവിനോടും അമ്മയ്ക്ക് സർപ്പശിശുവിനോടുമായിരുന്നു വാത്സല്യം.

സന്താനപ്രാപ്തിക്ക് ശേഷം ദേവപ്രസുവായതുകൊണ്ട് ഭഗവാനോട് സാദ്മ്യം പ്രാപിക്കാനായി അമ്മ ഒരു നിത്യസന്ന്യാസിനിയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു.

ഒരു കന്നിമാസത്തിലെ ആയില്യത്തിന് നമ്പൂതിരിക്കു ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാതെ വന്നു. തലേ ദിവസം ഉച്ചയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിനു അവിശുദ്ധി സംഭവിച്ചു. പിറ്റേദിവസവും അദ്ദേഹത്തിന് ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ കഴിയാതായി. സംഭവങ്ങളുടെ ദുർഗതിയിൽ പരവശയായ അമ്മ പെട്ടെന്ന് പർണ്ണശാലയിൽ നിന്നിറങ്ങി തീർത്ഥക്കുളത്തിൽ മുങ്ങി ഭഗവത് സന്നിധിയിലെത്തി അസ്തപ്രജ്ഞയായി ഇരിപ്പായി.

താമസിയാതെ ഭഗവാന്റെ അരുളപ്പാടുണ്ടായി. ഭർത്താവിന് പകരം അമ്മതന്നെ പൂജ മുഴുവനാക്കുവാനും നാളെ ഭഗവാന്റെ തിരുവാഭരണം അമ്മതന്നെ എഴുന്നള്ളിച്ചു പർണ്ണശാലയിലിരുത്തി നൂറും പാലും നിർവഹിക്കുവാനുമായിരുന്നു ആ മൊഴി. അമ്മ മേലിൽ ക്ഷേത്രവളപ്പിൽതന്നെ താമസമുറപ്പിക്കണമെന്നും ആ അശരീരി ശബ്ദം വീണ്ടും മുഴങ്ങി. അപ്രകാരം തുടർന്ന് അമ്മ പർണ്ണശാല വലുതാക്കി മണ്ണാർശാലയിൽ താമസമുറപ്പിച്ച്. പൂജനടത്തിപ്പോന്നു.

അന്നത്തെ അഞ്ചുതലസർപ്പം വലുതായെങ്കിലും കാവുകളിൽ പോകാതെ

ഇല്ലത്തും ക്ഷേത്രവളപ്പിലും അമ്മയുടെ ചുറ്റുവട്ടത്തിലുമായി കഴിഞ്ഞുവന്നു. സ്വർണ്ണനിറമുള്ള ആ സർപ്പത്തിന്റെ ശരീരത്തിലും രത്നം തിളങ്ങുന്ന മകുടത്തിലും ഇളംവെയിലേശുമ്പോൾ വളരെയധികം പ്രഭാപൂരം പൊഴിയും. ആ ശോഭ ദൃഷ്ടിഗോചരമാകുന്ന ഭക്തജനങ്ങൾ കണ്ണഞ്ചി തപ്പിത്തടമ്പോൾ ഈ ബാലസർപ്പം അവരെ അമ്പരപ്പിക്കത്തക്കവിധം മനപൂർവം തമാശയായി ചില ശബ്ദങ്ങൾ കേൾപ്പിക്കുക, ചീറ്റുക. വാൽ നിലത്തടിക്കുക തുടങ്ങിയ ബാലചാപല്യങ്ങൾ കാട്ടാൻ തുടങ്ങി. ഇതു പലർക്കും അമ്മയുടെയടുക്കൽ പരാതിപ്പെടാനും പരിഭവം പറയാനും കാരണമായി. അമ്മ അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ച് കുഴഞ്ഞു.

ഒരു ദിവസം ശിവരാത്രിയായിരുന്നു. ശിവരാത്രിദിവസം മാത്രമേ വൈകിട്ട് ക്ഷേത്രത്തിൽ പൂജയും സർപ്പ ബലിയും നടത്തൂ. അന്ന് വൃശ്ചികമാസത്തിലെപോലെ നവകം പൂജയും കലശമാടലും കുംഭാഭിഷേകവും ധാരയുമുണ്ടായിരുന്നു.

അന്ന് ധാരാളം ഭക്തജനങ്ങൾ ക്ഷേത്രത്തിൽ വന്നിരുന്നു കുസൃതിയായ സർപ്പബാലനും ഒരു ഉത്സവത്തിമിർപ്പോടെ ഓടിനടന്നു. അന്നു വളരെയധികം പരാതികൾ അമ്മയ്ക്ക് ലഭിച്ചു. ഒരു ദുർബല നിമിഷത്തിൽ അമ്മ സർപ്പ ബാലനോട് പറഞ്ഞു. നിനക്ക് വല്ല ഇരുട്ടത്തോ നിലവറയുടെ മൂലയിലെങ്ങാനുമോ പോയിരിക്കരുതോ? എന്തിനാ ഇങ്ങനെ ആളുകളെ ശല്യം ചെയ്യുന്നത്.

പെട്ടെന്ന് പാമ്പ് തലയുയർത്തി അമ്മയെ നോക്കി. വേഗം നിലവറയിലേയ്ക്ക് ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങി. പരിസരബോധംവന്ന അമ്മ അയ്യോ എന്റെ കുഞ്ഞേ, നീ പോവ്വാണോ, അമ്മ അറിയാതെ പറഞ്ഞതല്ലേ എന്ന് അലമുറയിട്ട് പിന്നാലെ ഓടി.

അമ്മയ്ക്കിനി എന്നെ കാണണമെങ്കിൽ നിലവറയിൽ വന്നേക്കു.

എന്റെ കുടുംബത്തെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും അങ്ങോട്ട് വിടുകയും അരുത്. എന്ന ശബ്ദം അകത്തു നിന്ന് മുഴങ്ങുകയും നിലവറയുടെ വാതിൽ താനേ അടയുകയും ചെയ്തു.

കതകടഞ്ഞതു കൊണ്ട് അമ്മ അകത്തു കയറിയില്ല. പോരെങ്കിൽ ഭയങ്കര ഇരുട്ടും. അന്നു മുഴുവൻ അമ്മ അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നു കരഞ്ഞു. അന്നു രാത്രി നിലവറയുടെ തൊട്ടടുത്ത മുറിയായ കോമ്പരയിൽ കിടന്നു.(ഇന്നും ഇല്ലത്തെ വലിയ അമ്മമാർ ഇവിടെയാണന്തിയുറങ്ങുന്നത് എന്നു പറയുന്നു)

പിറ്റേദിവസം തന്റെ കുഞ്ഞിനു നൂറും പാലും ഒരുക്കി അമ്മ ഒരു നിലവിളക്കുമേന്തി നിലവറയ്ക്കുള്ളിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചു. കാത്തിരുന്നു കുഞ്ഞിനെ കാണാതെ അമ്മ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു. പെട്ടെന്നൊരു അശരീരി മുറിക്കുള്ളിൽ കേട്ടു.

അമ്മ എനിക്കുള്ളതെല്ലാം അവിടെ വെച്ചിട്ട് കതകടച്ചു പൊയ്ക്കൊള്ളു. നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞു കതകു തുറന്നാൽ എന്തെങ്കിലും ബാക്കി വന്നാൽ കുട്ടികൾക്ക് കൊടുത്തേക്കു. മേലിൽ ഒരാണ്ടിൽ ഈ ഒരു ദിവസം മാത്രം എനിക്ക് ആഹാരം തന്നാൽ മതി. ബാക്കി ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ നിത്യബ്രഹ്മചാരിയായി ഈശ്വരസേവയിൽ മുഴുകി ധ്യാനനിരതനായി ഇരിക്കുന്നതാണ്. ഈ ദിവസവും നാലാം ദിവസവും എനിക്ക് എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കാണുകയും വേണം. കണ്ണുനീരോടെ അമ്മ അതെല്ലാം അവിടെ വെച്ചിട്ടു കതകടച്ചു പോന്നു. അഞ്ചാം ദിവസം ചെന്നു മകൻ കഴിച്ചതിന്റെ ബാക്കി അമ്മയും മററ് കുടുംബാംഗങ്ങളും ഭുജിച്ച് ബാക്കി വന്നത് തീർത്ഥക്കുളത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു.(ഇന്നും ഈ കീഴ് പതിവ് തുടർന്നു പോരുന്നു.) ഇവിടെ നൂറും പാലും കഴിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളും അരി ഇടിക്കലും മറ്റും പുറത്തുള്ള മറ്റാരെക്കൊണ്ടും ചെയ്യിക്കാതെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ മാത്രം നിർവഹിച്ചു പോരുന്നു. അതുപോലെ നാലാം ദിവസത്തെ പ്രസാദം കുടംബാംഗങ്ങൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും കൊടുക്കുകയില്ല. ഇതിനു പല ഔഷധ ഗുണങ്ങളും അത്ഭുത സിദ്ധികളും ഉള്ളതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. നിലവറയിൽ നൂറുംപാലുമുള്ള ശിവരാത്രിയുടെ പിറ്റേദിവസവും നാലാം ദിവസവും കുടുംബാംഗങ്ങളെല്ലാവരും നിലവറവാതുക്കൽ കൂടി നില്ക്കും. വലിയമ്മ പ്രസാദമെടുത്തു കൊടുക്കും. അതു കഴിച്ചതിനു ശേഷമേ അന്നാരും ആഹാരം കഴിക്കുകയുള്ളു. അന്നു മാത്രമേ ഇന്നത്തെ മണ്ണാറശാല കുടുംബാംഗങ്ങളെ ഒന്നിച്ചു കാണാൻ പറ്റുകയുള്ളു.

കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സർപ്പശിശുവിന്റെ സഹോദരനായ മനുഷ്യബാലനു ചേട്ടനെ കാണണമെന്ന മോഹം ജനിച്ചു. അമ്മ ആദ്യമൊക്കെ തടഞ്ഞിട്ടും ബാലൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. അവസാനം അമ്മ പറഞ്ഞു എന്നാൽ നിലവറയിൽ കേറി ഇടത്തേ കണ്ണടച്ചു വലത്തേ കണ്ണുകൊണ്ട് വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ മൂലയിലേക്ക് നോക്കു. ആ ബാലൻ ആ വിധം ചെയ്തു. അപ്പോൾ അമിതമായ പ്രഭാപൂരം നിമിത്തം ദർശനം ലഭിച്ച കണ്ണിനു കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. (ഇന്നും ഇല്ലത്തെ ആണുങ്ങളും അവരുടെ വേളിമാരുമല്ലാതെ മറ്റാരും നിലവറയിൽ പ്രവേശിക്കാറില്ല. നിലവറയിൽ കേറിയാലും അവർ ആ ഭാഗത്തേയ്ക്ക് നോക്കില്ല. ശിവരാത്രിയുടെ പിറ്റേദിവസമല്ലാതെ മറ്റുദിവസങ്ങളിൽ നിലവറയ്ക്കുള്ളിൽ വിളക്കു കൊളുത്താറുമില്ല. അടഞ്ഞു കിടക്കുന്ന നിലവറയുടെ വാതുക്കൽ മാത്രം വിളക്കു കത്തിക്കും.)

മണ്ണാറശാല നിലകൊള്ളുന്ന അത്ഭുതകരമായ അടിസ്ഥാന കഥ ഇതാണ്. ഈ കഥയിൽ എത്രമാത്രം സത്യമുണ്ടെന്ന് വായിക്കുന്ന ആർക്കും മനസ്സിലാകും. സാങ്കല്പികവും യാഥാർത്ഥ്യവും കലർന്ന സാഹിത്യാവിഷ്കാരമാണ് ഈ കഥയുടെ

പിന്നിലുള്ളത്. ശ്രീദേവി സ്വപ്നം കണ്ടതുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യമാകാം. എന്നാൽ അതിനു ശേഷമുള്ള അഞ്ചുതലയുള്ള സർപ്പ പ്രസവവും തുടർന്നുള്ള സർപ്പത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകളും കെട്ടുകഥകളാണ്. ഈ കെട്ടുകഥകൾക്കാധാരം ഈ സ്വപ്നവുമാണ്. ഈ ലേഖകൻ എഴുന്നള്ളത്തു ദിവസം എല്ലാവരും പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ അറപ്പുറയ്ക്കകത്തു കയറി അഞ്ചു തല സർപ്പത്തെ നോക്കിയതാണ് . എന്നാൽ അതിനകത്ത് അങ്ങനെയൊന്നില്ലെന്ന് ബോധ്യമായി. ഈ കെട്ടുകഥയുടെ പ്രചാരണത്തിൽ നിന്നും ധാരാളം സർപ്പാരാധകർ മണ്ണാറശാലയിൽ വരുവാൻ തുടങ്ങുകയും ധാരാളം പണം മണ്ണാറശാലയിലേയ്ക്ക് കുന്നു കൂടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മണ്ണാറശാല ഇല്ലക്കാർ ധാരാളം പണം കുറുക്കു വഴിയിലൂടെ സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു മനസ്സിലാക്കി. അതുകൊണ്ട് അവർ അഞ്ചുതല സർപ്പത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള കഥകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിപ്രചാരം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ അഞ്ചുതല സർപ്പത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കള്ളക്കഥയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ അഞ്ചുതല സർപ്പത്തെ ആർക്കും പ്രവേശനമില്ലാത്ത അറപ്പുരയിലേയ്ക്ക് കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ രഹസ്യം എന്നും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് അറപ്പുര ആണ്ടിലൊരുദിവസം മാത്രം ഇല്ലക്കാർക്ക് തുറക്കാവു എന്ന് സർപ്പവചനത്തിലൂടെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

അൽഭുതകരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ

മണ്ണാറശാലയിലെ ഉരുളി കമിഴ്ത്തൽ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. നിരവധി ഭക്ത ജനങ്ങൾ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉരുളി സമർപ്പിച്ച് സന്താനലബ്ധി കൈവരിച്ചിട്ടുള്ള കഥകൾ ഇവിടെ പറയുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ഉത്ഭവകഥ ഇങ്ങനെയാണ്.

ഇവിടുത്തെ അമ്മയും വളരെ പ്രായം ചെന്നിട്ടാണ് പ്രസവിച്ചതെന്നും, അത് നാഗരാജാവിന്റെ അനുഗ്രഹം മൂലമാണെന്നും സന്താനഭാഗ്യമില്ലാത്ത നിത്യദു:ഖിതയായ കാഞ്ഞിരംപള്ളിക്കാരി കുഞ്ഞുലക്ഷ്മി ക്ഷേത്ര ദർശനത്തിനു വന്നപ്പോൾ ആരോ പറഞ്ഞു. ആസ്ത്രീ അങ്ങനെ അമ്മയെകണ്ട് ദു:ഖം ബോധിപ്പിച്ചു. അമ്മ ഒന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു കുറെ ഭസ്മം പ്രസാദമായി കുഞ്ഞു ലക്ഷ്മിക്ക് കൊടുത്തു. ദാനശീലയായ അമ്മ അവർക്ക് ഉച്ചഭക്ഷണവും നൽകി. അന്ന് ചോറ്കൊണ്ടുവന്ന ഉരുളി അല്പം വക്ക് പൊട്ടിയതായിരുന്നു. ആ സ്ത്രീ വീട്ടിൽ പോയി ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കകം ഒരു ഉരുളിയുമായി വന്ന് അമ്മയ്ക്ക് കാഴ്ചവച്ചു. വളരെ കമനീയമായ ആ ഉരുളി തന്റെ അരുമ മകന് കളിക്കാനായി വേണ്ടിവന്നാൽ നൂറും പാലിനും ഉപയോഗിക്കാം. എന്നുദ്ദേശിച്ച് തീർത്ഥക്കുളത്തിൽ മുക്കി നിലവറയിൽ കമഴ്ത്തിവെച്ചു. ആ മുത്തശ്ശിക്ക് ആര് എന്ത് കാഴ്ച വെച്ചാലും അതു തന്റെ മകന് എന്നു സങ്കല്പിച്ച് നിലവറയിൽ വച്ചശേഷമേ എടുക്കുകയുള്ളു.

അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ, ആ സ്ത്രീ വീട്ടിലെത്തി നാളുകൾക്കുശേഷം ഗർഭം ധരിച്ചു. അരുമയായ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടുകൂട്ടർക്കും ഉരുളിയിൽ വിശ്വാസം ജനിച്ചു.

ഉരുളി മുത്തശ്ശിയെടുത്ത് നിലവറയിൽ കമിഴ്ത്തിയിരുന്നു. ആറാം മാസം കുട്ടിയുമായി വന്ന് ഉരുളി നിവർത്തിച്ചു. മറ്റു വഴിപാടുകൾ കഴിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉരുളി കമിഴ്ത്തു വഴിപാടുണ്ടായത്. ഈ സംഭവം യാഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കാം. പക്ഷേ അത് മണ്ണാറശാല അമ്മ ഭസ്മം ജപിച്ചുകൊടുത്തതുകൊണ്ടോ ഉരുളി കമിഴ്ത്തിയതുകൊണ്ടോ അല്ല. പുരുഷന്റെ ബീജം സംബന്ധമായും സ്ത്രീയുടെ ഗർഭാശയസംബന്ധമായുമുള്ള കുഴപ്പങ്ങൾ മാറുന്നതുകൊണ്ടാണ് വന്ധ്യത മാറുന്നത്. വന്ധ്യത മാറ്റുവാൻ ഒരു ദൈവങ്ങൾക്കും ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.

സർപ്പങ്ങളുടെ സ്വൈരവിഹാരം

ക്ഷേത്രവളപ്പുകളിലും സർപ്പക്കാവുകളിലും ഇല്ലത്തും മറ്റുമായി നിരവധി സർപ്പങ്ങൾ സ്വൈരവിഹാരം നടത്താറുണ്ടെന്നും, പലപ്പോഴും ഇല്ലത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ കിടക്കയിലും തലയിണക്കിടയിലും സർപ്പങ്ങളെ കണ്ടുവരാറുണ്ടെന്നും കുടുംബത്തിലെ ആരെങ്കിലും അസുഖമായി കിടപ്പായാൽ സ്വർണ്ണ നിറമുള്ള സർപ്പങ്ങൾ കട്ടിലിനു സമീപം വന്നു തലയുയർത്തി നോക്കുന്നതും രോഗി എഴുന്നേറ്റാൽ സ്വച്ഛന്ദം സ്ഥലം വിടുന്നതും നിത്യസംഭവങ്ങളാണെന്നും ക്ഷേത്രഭാരവാഹികൾ പറയുന്നു. ഇതൊരത്ഭുതമായി കാണാൻ കഴിയില്ല കാരണം ഇതും കുടുംബത്തിലുള്ളവരല്ലാതെ മറ്റാരും കണ്ടതായി സാക്ഷികളില്ല.

അമ്മ എന്ന മനുഷ്യദൈവം

മണ്ണാറശാലയിൽ ഒരു മനുഷ്യദൈവമുണ്ട്. മണ്ണാറശാലയമ്മ എന്ന മനുഷ്യദൈവം. ഇവരെ എല്ലാവരും ദിവ്യമാതാവായിട്ടാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. മണ്ണാറശാലയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ ദിവ്യമാതാവിന് 83 വയസ്സുണ്ട്. അഞ്ചുതല സർപ്പത്തിന്റെ മാതാവിന്റെ സ്ഥാനവും ദിവ്യശ്ക്തിയുമാണ് ഇവർക്കുള്ളതെന്നവകാശപ്പെടുന്നു. ഈ സിദ്ധി ലഭിക്കുന്നതിന് ഐതീഹ്യത്തിൽ ഒരു കഥപറയുന്നു. അഞ്ചുതല സർപ്പത്തെ പ്രസവിച്ചയുടൻ മനുഷ്യസ്ത്രീയായ തന്റെ മാതാവിനോട് പറഞ്ഞു.

അല്ലയോ മാതാവേ, ഇവിടെയുള്ള സർപ്പങ്ങളെയെല്ലാം അഗ്നിബാധയിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചത് ഈ കുടുംബത്തിലുള്ള സ്ത്രീകളാണല്ലോ. അതു കൊണ്ട് ഈ കുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീകളോട് അതിയായ സന്തോഷവും കൃതജ്ഞതയുമുണ്ട്. അതിനാൽ ഇവിടെ സർപ്പങ്ങളുടെ പൂജയും മറ്റും ഓരോ തലമുറതോറും

അമ്മമാരിൽ അന്നു മൂത്തയാൾ നടത്തണം. അങ്ങനെയാകുന്നതാണ് സർപ്പങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ സന്തോഷകരമായിരിക്കുന്നത്.

അഞ്ചുതല സർപ്പത്തിന്റെ ശക്തിയിൽനിന്നാണ് ദിവ്യമാതാവിന്റെ ജനനം. അഞ്ചുതല സർപ്പത്തിന്റെ കഥ നമ്മൾ പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. അഞ്ചുതല സർപ്പത്തിന്റെ കഥ ഒരു കെട്ടു കഥയായിരിക്കെ അവിടുത്തെ ദിവ്യമാതാവിന് പിന്നെന്തു ദിവ്യതയാണുള്ളത്.?

സർപ്പാരാധനയുടെ ആരംഭം

നാഗങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്ന സ്വഭാവം ഇന്നും ഇന്നലെയും തുടങ്ങിയതല്ല. പ്രാചീനകാലത്ത് ഭാരതത്തിലും ഈജിപ്തിലും മൊസപ്പൊട്ടോമിയയിലുമൊക്കെ സർപ്പത്തെ ആരാധിക്കൽ നിലനിന്നിരുന്നു. ആരാധന തുടങ്ങുന്നതെപ്പോഴും ഭയത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ. ഇടി, മിന്നൽ, തീയ്, കടൽക്ഷോഭം തുടങ്ങിയവയുടെ ആക്രമണം മൂലം ഭയന്ന പ്രാകൃത മനുഷ്യൻ അവയെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു പോലെ, വിഷമുള്ള പാമ്പുകളുടെ ദംശനമേറ്റ് മനുഷ്യൻ മരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോഴാണ് സർപ്പങ്ങളെ ആരാധിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്.

ലൈംഗികദാഹമുള്ള ഭൂരിഭാഗം സ്ത്രീകളും സർപ്പങ്ങളെ സ്വപ്നം കാണുമെന്ന് പ്രമുഖ മനഃശാസ്ത്രജ്ഞനായ സിഗ്മണ്ട് ഫ്രോയ്ഡ് പറയുന്നു. ഇത്തരം സ്വപ്നങ്ങളും സർപ്പാരാധനയ്ക്ക് കാരണമാണ്.

കേരളത്തിലെ ഭൂരിഭാഗം ക്ഷേത്രങ്ങളിലും സർപ്പാരാധനയുണ്ട്. കണ്ണൂരിലെ പെരളശ്ശേരി ക്ഷേത്രം, തൃശൂരിലെ പാമ്പിൻമെയ്ക്കാട്ടില്ലം, ആമേടമംഗലം, തൃപ്പാറ, കരിപ്പാൽനാഗക്കാവ്, മാവേലിക്കരയിലുള്ള വെട്ടിക്കോട്, മണ്ണാറശാല തുടങ്ങിയവയാണ് ഇവയിൽ പ്രമുഖമായവ.

സർപ്പം തുള്ളൽ

കേരളത്തിലെ സർപ്പക്കാവുകളിൽ ഇന്നും നിലവിലുള്ളതാണ് സർപ്പം തുള്ളൽ. സർപ്പം തുള്ളുന്നവരിൽ സന്നിവേശിക്കുന്നതെന്നു പറയുന്ന ദൈവങ്ങൾ നാഗരാജാവും നാഗയക്ഷിയും നാഗകന്യകയുമാണ്. ഈ ദൈവങ്ങൾ കൂടുതലും വരുന്നത് സ്ത്രീകളിലാണ്. സ്ത്രീകളിൽ തന്നെ കൗമാരപ്രായം കഴിഞ്ഞ പെൺകുട്ടികളിലാണ് കൂടുതൽ കാണുന്നത്. സർപ്പാരാധനയുള്ള കാവുകളിലും ക്ഷേത്രങ്ങളിലും നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പോകുന്നതുമൂലമാണ് ഇതുണ്ടാകുന്നത്. അതുമൂലം മുൻകാലങ്ങളിൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സർപ്പദൈവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കഥകളും മുത്തശ്ശിക്കഥകളും ഇവരുടെ ഉപബോധമനസ്സിൽ ഉടലെടുക്കുകയും അതുണ്ടാക്കിയ ഭയത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിനായി സർപ്പദൈവത്തിന്റെ കൃപയ്ക്കുവേണ്ടി എല്ലാ നേരവും അവയെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ആരാധന എന്നു പറയുന്നത് ഒരു

സർപ്പത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയാണ്. ഈ ചിന്ത സ്വയം നിർദ്ദേശ(Suggestion)മായി മാറുന്നു. ഇവ പൂർണ്ണമാകുന്നതോടുകൂടി ബോധമനസ്സ് നിർവീര്യമാകുകയും നിയന്ത്രണം പൂർണ്ണമായി ഉപബോധമനസ്സിലുള്ള ഈ മിഥ്യാബോധം ഏറ്റെടുക്കുകയും ആ ദ്വിതീയവ്യക്തിത്വം ശരീരത്തെ പിന്നെ പൂർണ്ണമായി നയിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ നേരങ്ങളിൽ ദ്വിതീയ വ്യക്തിത്വത്തിന് എന്തു സ്വഭാവമാണോ ഉള്ളത് ആ സ്വഭാവം ബോധവും ശരീരവും പ്രകടിപ്പിക്കും. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ താളമേളങ്ങളും പാട്ടും ഈ ദ്വിതീയവ്യക്തിത്വത്തെ ഉണർത്തുവാൻ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടിയാണ് തുള്ളലുകൾക്ക് എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും മേളം ഒഴിവാക്കാത്തത്.

കളമെഴുത്തും പാട്ടും സർപ്പം തുള്ളലും പതിനായിരങ്ങൾ ചെലവാക്കിയാണ് പഴയ ആൾക്കാർ ചെയ്തിരുന്നത്. ഇന്നു പല തറവാട്ടുകാരും ആഢ്യതയ്ക്കും പൊങ്ങച്ചത്തിനും വേണ്ടിയാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ ക്ഷേത്രങ്ങളും കാവുകളും മതപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ വളർത്തുന്നതിനും അതുവഴി ക്ഷേത്രവിശ്വാസങ്ങൾ സജീവമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇന്നു നടത്തുന്നത്.

ചില സമുദായക്കാർ ഒരു തൊഴിലായി സർപ്പം തുള്ളലും കളമെഴുത്തുപാട്ടും നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. കണിയാന്മാരും മണ്ണാന്മാരും, വണ്ണാന്മാരും വേലന്മാരും മലയന്മാരും ഗണികന്മാരും പുള്ളുവന്മാരുമാണ് ഇവരിൽ പ്രമാണിമാർ.

പാമ്പിനെ തിന്നുന്നവർ

പാമ്പിനെ കേരളത്തിലെ ഭൂരിഭാഗം ആൾക്കാരും യാതനകളിൽ നിന്നുള്ള മോക്ഷത്തിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾതന്നെ കേരളത്തിൽ ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ ഇഞ്ചിയാനി,വെട്ടിമറ്റം, ഇളംദേശം, കലയന്താനി തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർ പാമ്പിനെ തിന്നുന്ന വസ്തുത നമുക്ക് നിഷേധിക്കാനാവുന്നതല്ല. ഇവരിൽ പ്രമുഖ സർപ്പഭോജി ഫാദർ കാട്ടാങ്കോട്ടിലാണ്. കർഷകനായ പതിക്കാട്ട് കൊച്ചനും കലയന്താനി പള്ളിയിലെ കപ്യാർ ഐപ്പും കലയന്താനി ഹൈസ്കൂളിലെ ചില അദ്ധ്യാപകരും പഴയിടത്തിൽ ദേവസ്യാച്ചൻ ജോർജ്ജ് ജോസഫ് പിണക്കാട്ടിൽ കൊച്ചു പാറയ്ക്കൽ തൊമ്മൻ, കാടങ്കാവിൽ തോമസ്, പേഴമറ്റം ജോൺ, കാഞ്ഞിരംപാറ തൊമ്മച്ചൻ, വെട്ടിമറ്റം സ്ക്കൂളിനടുത്തുള്ള വിമുക്തഭടനായ കെ.വി.ജോൺ, ഫാ:തോമസ് കാട്ടാങ്കോട് തുടങ്ങിയ അനവധി പേർ സർപ്പഭോജികളാണ്.

(കലാകൗമുദി ലക്കം 524)

സർപ്പത്തെ എങ്ങനെയാണ് പാകം ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് സർപ്പഭോജിയായ പതിക്കാട്ട് മാത്യുവിന്റെ പത്നി പറയുന്നു.

ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത് തൊലി പൊളിച്ചു കളയുകയാണ്. വിഷമുള്ള ഇനങ്ങളാണെങ്കിൽ വിഷ സഞ്ചിയുടെ താഴെവച്ച് തല വെട്ടിക്കളയണം. നട്ടെല്ലിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള ഇറച്ചി ഉരിഞ്ഞെടുക്കുക. വട്ടത്തിൽ കഷണിക്കാം. കുഴപ്പമില്ല. പക്ഷേ പാമ്പിൻ മുള്ള് ഇറച്ചിയിൽ കാണുന്നത് ചിലർക്ക് അരോചകമായ ഓർമ്മകളുണ്ടാക്കും. ആവശ്യമുള്ള വലിപ്പത്തിൽ കഷണങ്ങളാക്കുക. എണ്ണ ലേശം കൂടുതൽ വേണ്ടിവരും. ഇളം ചുവപ്പ് നിറം വരുന്നതുവരെ ഇറച്ചി മൂപ്പിക്കണം. അപ്പോഴേയ്ക്കും ആസ്വാദ്യമായ ആ ഗന്ധം അടുക്കള നിറഞ്ഞു കഴിയും. ഇളം ചൂടോടെ കഴിക്കുവാൻ ഇത്രയും സ്വാദിഷ്ടമായ മറ്റൊരു ഡിഷ് ഇല്ല.

(കലാകൗമുദി, സെപ്തംബർ 29'85)

ഇടുക്കിയിൽ മാത്രമല്ല സർപ്പോഭോജികളായ മനുഷ്യൻ ഇന്നുള്ളത്. വിയറ്റ്നാമിലെ മനുഷ്യർ പാമ്പുമദ്യം കഴിക്കുന്നവരാണ്.

അടുത്തകാലത്ത് വിയറ്റ്നാം സന്ദർശിച്ച പത്രപ്രവർത്തകനായ ഇടമറുക് പറയുന്നത് നോക്കുക.

മദ്യത്തിന്റെ കാര്യം പറയുമ്പോൾ വിയറ്റ്നാംകാരുടെ ചില പ്രത്യേക മദ്യങ്ങളുടെ കാര്യം ഓർമ്മവരുന്നു. പാമ്പിൻ മദ്യമാണ് അതിൽ ഒന്ന്. ഒരു പ്രത്യേകതരം മദ്യമുണ്ടാക്കിയിട്ട് അതിൽ ജീവനുള്ള പാമ്പിനെ പിടിച്ചിടും. മൂന്നും നാലും വർഷം പാമ്പ് അതിൽ കിടക്കുമ്പോൾ ചത്തപാമ്പിന്റെ ഉടലിൽ നിന്നും പലതും മദ്യത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേരും ഈ മദ്യം വളരെ വിലപ്പെട്ടതാണ് ഇവിടെ. വലിയ വിലയും. വലിയ കടകളിൽ ഈ മദ്യം ലഭിക്കും. ഇതു കഴിച്ചാൽ വാതം, നാഡീക്ഷീണം തുടങ്ങിയവ പോകുമെന്ന് ഇവിടത്തുകാർ കരുതുന്നു. പാമ്പിൻമദ്യം പോലെ തന്നെ പല്ലിമദ്യവും കിട്ടും. പാമ്പിനു പകരം പല്ലിയെയാണ് ഇട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു മാത്രം.

(കേരള ശബ്ദം'86 ഫെബ്രുവരി2)

മനുഷ്യർ പാമ്പിനെ ആഹാരമായി കഴിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത് സർപ്പാരാധനയ്ക്ക് എന്തു വിലയാണുള്ളത്?

മലയാലപ്പുഴയിലെ മാടനും ശിവലിംഗവും

8

ശബരിമല കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവുമധികം ഭക്തജനങ്ങൾ വരുന്ന പത്തനംതിട്ട ജില്ലയിലെ ക്ഷേത്രമാണ് മലയാലപ്പുഴ ഭഗവതീക്ഷേത്രം. ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രധാന പ്രതിഷ്ഠയ്ക്ക് പുറമേ ഒന്നിലേറെ ഉപദേവതകളുടെ പ്രതിഷ്ഠകളുമുണ്ട്. ഗണപതി,ശിവൻ,പാർവതി, ശാസ്താവ്,വിഷ്ണു മൂർത്തി, നാഗരാജാവ്,നാഗ യക്ഷി തുടങ്ങിയവർ. കൂടാതെ ശിവക്ഷേത്രവും യക്ഷിയമ്പലവുമുണ്ട്. ശിവക്ഷേത്രത്തിലെ ശിവലിംഗം സ്വയംഭൂവാണെന്നാണ് ഭക്തജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

പ്രശസ്ത സ്വയംഭൂ വിഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു വിശ്വാസമുണ്ട്. പൊതുവെ മഴയില്ലാതെ വരുമ്പോൾ നാട്ടുകാർ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്ന് കരിക്കടിച്ച് ഇളംനീർ ശിവലിംഗത്തിലഭിഷേകം ചെയ്താൽ ആകാശം കാർമേഘം കൊണ്ട് മൂടിക്കെട്ടി മഴ ലഭിക്കുകയും കുടിനീർ ലഭ്യമാകുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതാണ് വിശ്വാസം, അതുപോലെ ക്ഷേത്രത്തിനു വെളിയിൽ ഒരു പടുകൂറ്റൻ ആൽവൃക്ഷം നിൽപുണ്ട്. ഈ വൃക്ഷത്തിൽ ഒരു ഇരുമ്പുവടി ചാരിവച്ചിട്ടുണ്ട്

മാടസ്വാമിയുടെ പ്രതീകമാണ് ഈ ഇരുമ്പ്വടി എന്നാണ് പറയുനത്. പടയണി തുള്ളിവരുന്ന വേലൻ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉറഞ്ഞു തുള്ളിവന്ന് ഈ ഇരുമ്പുവടി എടുത്തു വളയ്ക്കുമത്രെ.

മലയാലപ്പുഴ ഇടത്തിട്ട ഭഗവതി ക്ഷേത്രമാഹാത്മ്യം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്ന ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങളാണ് ഈ കഥകൾ. അതേ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ ധനാഗമനമാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും പറയുന്നു.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ പകർന്നാണ് അവർ ഈ ധനാഗമമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

അതായ്ത അഭീഷ്ടസിദ്ധിക്കും അനുഗ്രഹ ലബ്ധിക്കുമായി കദളിപ്പഴം നേർച്ചപ്പാവാട, നെയ്യ്, വെളിച്ചെണ്ണ, കർപ്പൂരം, കരിങ്കച്ച തുടങ്ങിയ നേർച്ചകളും ചാവിറക്ക് ശതാശതം പടയണി തുടങ്ങിയ വഴിപാടുകളും നെയ്യപ്പം ശർക്കര

തുടങ്ങിയ നിവേദ്യങ്ങളും ശ്രീവിദ്യ, അഷ്ടോക്ഷരശതം, ലളിതാസഹസ്രനാമവും തുടങ്ങിയ അർച്ചനകളും കന്നുകാലികളുടെ രോഗശമനത്തിനും വംശവർദ്ധനവിനും കിഴക്കേ നടയിലുള്ള മാടസ്വാമിക്ക് വഴിപാട് കഴിപ്പിക്കൽ എന്നിവയും നടത്തുന്നുണ്ട്. വേലന്മാർ കരിക്കടിച്ച് പടയണി തുള്ളി ഫലം പറയുകയും ആ കല്പനകൾ അനുസരിച്ച് ഭക്തന്മാർ നേർച്ചകൾ നടത്തുകയും ശത്രുപ്രാർത്ഥനകൊണ്ട് മരിച്ച് ദേവിയിങ്കൽ ചെന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ള ചാവുകളെ വേലൻ പടയണി തുള്ളി പറഞ്ഞു ഇറക്കി കൊണ്ടുപോയി പിതൃപീഡ ഒഴിവാക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും നിലവിലുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്ന ഈ അത്ഭുതങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഞാൻ ഈ ക്ഷേത്രം പോയി പരിശോധിച്ചു. അപ്പോൾ അതിൽ അവകാശപ്പെടുന്ന ഈ അത്ഭുതങ്ങളെല്ലാം വെറും കെട്ടുകഥകളാണെന്ന് ബോദ്ധ്യമായി.

സ്വയംഭൂ ആണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ശിവലിംഗത്തിന്റെ കഥ നമുക്ക് നോക്കാം. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ചുറ്റുമതിലിനുള്ളിൽ ഇടതുമാറി കിഴക്കേമൂലയിൽ ചുടുകട്ടകൊണ്ട് കെട്ടിയ അറയിലാണ് ശിവലിംഗമിരിക്കുന്നത്. പൂർണ്ണരൂപഭാവങ്ങളുമുള്ള ദേവസങ്കല്പമാണല്ലോ സ്വയംഭൂവിഗ്രഹം, എന്നാൽ സ്വയംഭൂവായി ജനിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സ്വഭാവവും ഈ ശിവലിംഗത്തിനില്ല. മാത്രമല്ല കുഴവിക്കല്ലിന്റെ പകുതിപോലൊരു കറുത്ത കൽക്കഷണം കമഴ്ത്തിവച്ചിരിക്കുകയാണെന്നുള്ളത് ആർക്കുകണ്ടാലും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും, അതിന്റെ മുകളിൽ കുറേ ഭാഗം അടർന്നു പോയതും കാണാവുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ ജനനവും വളർച്ചയും അതുകൊണ്ട് വ്യക്തമല്ല. ആ ഭാഗം ഒളിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ശിവലിംഗം സ്വയംഭൂ അല്ലെന്നുള്ളത് വ്യക്തമാണ്.

ഇതുപോലെയാണ് പടയണി തുള്ളിവരുന്ന വേലൻ കഴുത്തിലിട്ടു വളയ്ക്കുന്ന ഉരുക്കുദണ്ഡിന്റെ കാര്യവും. ഉദ്ദേശം രണ്ടു മീറ്റർ നീളവും മൂന്നര സെന്റീമീറ്റർ കനവുമുള്ള ഈ ഉരുക്കുദണ്ഡ് ആൽത്തറയിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ മാടന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ചാരിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി മാടൻ തുള്ളിവരുന്ന മലയാലപ്പുഴയിലെ കുഞ്ഞിരാമനെ ഞാൻ കണ്ടു സംസാരിച്ചു. നിങ്ങൾ മാടൻ തുള്ളിവരുന്ന ദിവസം ഒന്നറിഞ്ഞാൽക്കൊള്ളാമെന്നും ഉരുക്കുദണ്ഡ് കഴുത്തിലിട്ട് വളയ്ക്കുന്നതൊന്ന് കാണുന്നതിനു വേണ്ടിയാണെന്നും ഞാൻ കുഞ്ഞിരാമനോട് പറഞ്ഞു. അഞ്ചു വർഷത്തിനു മുമ്പ് വരെ ഞാനിതു ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും പ്രായാധിക്യമായതിനെത്തുടർന്ന് ഇപ്പോൾ ചെയ്യാറില്ലെന്നുമായിരുന്നു കുഞ്ഞിരാമനിൽ നിന്നും എനിക്കു കിട്ടിയ മറുപടി.

ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻകഴിയുന്ന രസകരമായൊരു കാര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ഉരുക്കുദണ്ഡ് അഞ്ചുവർഷത്തിനു മുമ്പ് വളച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് കുഞ്ഞിരാമന്റെ ആരോഗ്യം കൊണ്ട് മാത്രമായിരുന്നു. മറിച്ച് മാടന്റെ ശക്തികൊണ്ടായിരുന്നില്ല. മാടന്റെ ശക്തിയാണെങ്കിൽ അന്നും ഇന്നും കുഞ്ഞിരാമൻ അത് വളയ്ക്കണമല്ലോ. പ്രായാധിക്യം പ്രശ്നമാവില്ലല്ലോ. ഇതിൽ നിന്നും ഈ കഥയും യുക്തമല്ലെന്നുള്ളത് വ്യക്തമാണ്.

പല അത്ഭുതശക്തികളുമുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന മലയാലപ്പുഴ ഭഗവതിയുടെ ശക്തിയെ ചോദ്യംചെയ്യുന്ന ഒരു സംഭവം 15 വർഷം മുൻപ് ഉണ്ടായി. പ്രസിദ്ധമായ കുമ്പഴ ബസ്സപകടമാണിത്. കോമോസ് എന്ന ബസ് ക്ഷേത്രത്തിന് ഏകദേശം മൂന്നു ഫർലോംഗിനുള്ളിൽവച്ച് ഇടതുവശത്തെ കുഴിയിലേയ്ക്കു മറിയുകയും ഭൂരിഭാഗംപേർ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്ഷേത്ര ദർശനം കഴിഞ്ഞുവന്ന നിരവധി ഭക്തജനങ്ങളും ബസ്സിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. നിരപരാധികളായ ആ മനുഷ്യർ മരണപ്പെടുമ്പോൾ അത്ഭുതശക്തിയുള്ള മലയാലപ്പുഴ ഭഗവതി എവിടെയായിരുന്നു? മനുഷ്യരെപ്പറ്റിക്കുന്ന ഈ ഭഗവതിമാർക്ക് ഒരു ശക്തിയുമില്ലെന്നുള്ളത് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

നാരായണഗുരു ദൈവാവതാരമോ?

9

എട്ടുവീട്ടിൽ പിള്ളമാരുടെ ക്ഷേത്രമായിരുന്നു ആദ്യകാലത്ത് ചെമ്പഴന്തി ശ്രീഭദ്രകാളിക്ഷേത്രം. പിന്നീട് ആ ക്ഷേത്രം നാട്ടിലെ നായന്മാരുടെയും ഈഴവരുടേതുമായി മാറി. ഇരുവരും ചേർന്നാണ് ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഭരണം നടത്തിപ്പോന്നത്. ഇരുവർക്കും അന്ന് രണ്ടു തളമുണ്ടായിരുന്നു. ശ്രീദേവിയും ഭദ്രകാളിയുമായിരുന്നു ഓരോ തളത്തിലേയും വിഗ്രഹങ്ങൾ. രണ്ടു ക്ഷേത്രവും ഒരുമിച്ചായതുകൊണ്ട് ഇരുവരും ചേർന്നാണ് പൂജ നടത്തിയതും. രണ്ടു ഭാഗത്തുനിന്നും കൂകിവിളിച്ചാണ് കാര്യങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നതും. തുടർന്ന് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇവർ തമ്മിലുണ്ടാകുകയും അവസാനം ക്ഷേത്രം ഈഴവർക്ക് നായന്മാർ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ ഈഴവരും പൂജയിൽ മന്ദീഭാവമായി. ഇരുകൂട്ടർക്കും പൂജ അറിയില്ലായിരുന്നതാണ് കാരണം.

അക്കാലത്ത് എല്ലാ ക്ഷേത്രത്തിലേയും ഉത്സവത്തിന് ഗുരുവിനെ വിളിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ചെമ്പഴന്തിയിലും ഉത്സവത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹം വന്നു. എന്നാൽ പൂജയിൽ അദ്ദേഹം അസംതൃപ്തനായിരുന്നു. ഗുരുവിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ക്ഷേത്രം നടത്തുവാൻ പ്രമാണിമാരെല്ലാം ചേർന്ന് സമ്മതിച്ചു. അപ്രകാരം ക്ഷേത്രം കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം അഞ്ചാറുപേർ ചേർന്ന് ഒരാട്ടിനെയും നാലഞ്ചു കോഴികളെയുമായി അവിടെ വന്നു. ഗുരുവിനോട് അവർ ബലിക്കാരാണെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. നിങ്ങൾ എന്തിനാണിവയെ ബലികഴിക്കുന്നത്.?

``ഭദ്രകാളിയെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ" എല്ലാപേരും ചേർന്നു പറഞ്ഞു. ഉടൻ ഗുരു തിരിച്ചു ചോദിച്ചു.

നിങ്ങളുടെ ഒരു തുള്ളി രക്തം പോലും നഷ്ടപ്പെടാതെ അല്പം വേദനപോലുമറിയാതെ നിരുപദ്രവകാരികളായ ഈ മൃഗങ്ങളെ നിങ്ങൾ കൊന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങിനെയാണ് ഭദ്രകാളിയെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നത്?.

അത് ഗുരു ഞങ്ങളോട് തട്ടാമുട്ടു പറയുകയാണ്. ഞങ്ങളെ ഇതിനു അനുവദിക്കണം. എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ബലിനടന്നു. തുടർന്ന് അവർ പോയി. അന്നു മുതൽ ഗുരു മ്ലാനവദനനായി കാണപ്പെട്ടു. ആരോടും മിണ്ടാട്ടവും ഉരിയാട്ടവും ഇല്ലാതായി. എല്ലാ ശിഷ്യന്മാരും ഗുരുവിന്റെ അപ്രതീക്ഷിതമായ മൗനം കണ്ട് അവരും മൗനത്തിലായി. ഒരു ദിവസം ഗുരു എല്ലാ ശിഷ്യന്മാരോടും പറഞ്ഞു. ഇന്നത്തെ ദിവസം രാത്രി നിങ്ങളെല്ലാവരും നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള ഓരോ വീടുകളിൽ പോയി മുറ്റത്ത് കാവൽ നിൽക്കണം. ഒട്ടും ഉറങ്ങരുത്. അതുപോലെ ഇവിടെ എന്തു സംഭവിച്ചാലും തിരിച്ചു വരികയും ചെയ്യരുത്. ഇത്രയും പറഞ്ഞശേഷം ഗുരു അവരെ നാലു ഭാഗത്തേയ്ക്കും പറഞ്ഞയച്ചു. ഗുരുവിന് അന്നുവരെ ഇല്ലാത്ത പ്രത്യേകതയിൽ എല്ലാവരും ദു:ഖിച്ചു.രാവേറെ കഴിഞ്ഞിട്ടും ശിഷ്യന്മാർ ഉറങ്ങാതെ എല്ലാ വീട്ടുകാരുടെയും വീട്ടുപറമ്പിൽ കാത്തുനിന്നു. എല്ലാവരുടേയും ശ്രദ്ധ ഗുരുവിലേയ്ക്കായിരുന്നു അർദ്ധരാത്രിയായപ്പോൾ എല്ലാപേരും ഒരു കാഴ്ച കണ്ടു. ക്ഷേത്രത്തിന് മുന്നിലെ പനയിൽ ഒരു കൂട്ടം തീയ് മുകളിലോട്ടു കീഴോട്ടും ഒരു ചംക്രമണം പോലെ തീപ്പൊരി പൊട്ടിച്ചുകൊണ്ട് ആളിക്കത്തുന്നു. ഒരു കൂട്ടംപന്തങ്ങൾ ആരോ മുകളിലോട്ട് വലിച്ചെറിയുന്നതുപോലെ അവർക്കു തോന്നി. ഇതോടുകൂടി ഗുരുവിനെന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചു കാണുമെന്ന് അവർ വിധിയെഴുതി. എല്ലാവർക്കും പോയി ഗുരുവിനെ അന്വേഷിക്കണമെന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ഗുരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്തു സംഭവിച്ചാലും വരരുതെന്നാണ്. അഥവാ ഗുരുവിനെ തേടിച്ചെന്നാൽ ഗുരു കോപിച്ചാലോ എന്നും അവർ ഭയപ്പെട്ടു.

നേരം വെളുത്തു. എല്ലാവരും ഗുരുവിനെത്തേടി അവിടെച്ചെന്നു. അത്ഭുതം! ഗുരു മുൻവശത്തു തന്നെ ഇരിപ്പുണ്ട്. ഗുരുവിന് യാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. തലേദിവസം അവർ കണ്ട കാഴ്ച എല്ലാവരും ഗുരുവിനോട് പറഞ്ഞു . പക്ഷേ ഗുരു ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നും ഗുരു അകത്തായിരുന്നുവെന്നും മറുപടി പറഞ്ഞു. ഗുരു ദർശനം കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിലേയ്ക്ക് നോക്കി. എല്ലാവരും ഞെട്ടിപ്പോയി! ശ്രീ ഭദ്രകാളിയുടെ വിഗ്രഹം കാണാനില്ല. എല്ലാവരും ചുറ്റും നോക്കി. അപ്പോഴുണ്ട് വിഗ്രഹം അവിടെനിന്നും ഇളക്കി മുറ്റത്തെ പടിഞ്ഞാറെ മൂലയിൽ എടുത്തു മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു. അപ്പോഴാണ് അവർക്കു മനസ്സിലായത് ഗുരു അകത്തായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. അതിൽ നിന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കി ഗുരു ഭദ്രകാളിയെ എടുത്തു മാറ്റിയ നേരത്താണ്

അത്ഭുതകരമായ തീയ് പനയിൽ കണ്ടത് എന്നവർ വിശ്വസിച്ചു.

ഇതുപോലെ മറ്റൊരു കഥയുണ്ട് ഒരു ദിവസം ഗുരു അടുത്ത് വേടർ താമസിക്കുന്ന ഭാഗത്തേക്കു പോയി. അവിടെ പോകുവാൻ കാരണം, അവിടെയുള്ള കുട്ടികളെ എഴുത്തു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആയിരുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ അവിടെ വസൂരി പടർന്നു പിടിക്കുകയുണ്ടായി. വസൂരി രോഗബാധിതരെ ചികിത്സിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ഓടിനടന്നു. അങ്ങനെ ഗുരുവിനും വസൂരി പിടിച്ചു. മുഖവും ശരീരവും വ്രണം കൊണ്ടു ചുവന്നു . വസൂരി തനിക്കും ബാധിച്ചപ്പോൾ ഭദ്രകാളിയെ അദ്ദേഹം മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ചു. അർദ്ധരാത്രി ഉറങ്ങവേ ഒരു ശബ്ദപ്രവാഹം കേട്ടു. ഗുരു ഞെട്ടിയുണർന്നു നോക്കിയപ്പോൾ പകൽപോലും കൂരിരുളായി കിടക്കുന്ന കാട്ടിൽ ഒരു വെള്ളി വെളിച്ചം. ശുഭ്രവസ്ത്രധാരിയായ ഒരു വൃദ്ധ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്നു. ഗുരുവിന് അതു കണ്ടപ്പോഴേ മനസ്സിലായി. ഗുരു ഉടൻ പറഞ്ഞു ``വിഷ്ണുഭക്തനാണെങ്കിലും ഞാൻ അവിടുത്തെ ആരാധകനുമാണല്ലോ........"

ഉടൻ വൃദ്ധയുടെ മറുപടി: "കുളിച്ചു വരൂ."

അത്രയും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതോടെ ആ ശുഭ്രവസ്ത്രധാരിയായ വൃദ്ധ അപ്രത്യക്ഷയായി.

വൃദ്ധ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഗുരു കുളത്തിലിറങ്ങി മൂന്നു പ്രാവശ്യം മുങ്ങി എഴുന്നേറ്റു.

നേരം വെളുത്തു. ഗുരുവിനെ എല്ലാപേരും കണ്ടു. ഗുരു വളരെ പ്രസന്നവദനനായി കാണുന്നു. വസൂരിക്കലയുടെ ഒരു പാടുപോലുമില്ല (ചെമ്പഴന്തി മഠത്തിലെ സ്വാമി അമൃതാനന്ദൻ ലേഖകനോട് പറഞ്ഞ കഥകൾ)

ഭദ്രകാളി വിഗ്രഹം ആരെടുത്തു മാറ്റിവച്ചാലും ഒന്നും സംഭവിക്കാറില്ല.

നാരായണ ഗുരു സമാധിയായതാണെന്ന ഒരഭിപ്രായം പരക്കെയുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നാരായണ ഗുരുവിനെ ദൈവമാക്കുകയെന്നുള്ളതാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി നാരായണ ശിഷ്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ണാടിക്കൂട്ടിലടച്ച് നാട്ടിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ഇന്ന് സ്ഥാപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. നാരായണ ഗുരു വിഗ്രഹത്തിനു പകരം നിലക്കണ്ണാടി പ്രതിഷ്ഠിച്ചത് അവനവൻ സ്വയം മനസ്സിലാക്കി സംസ്ക്കരിക്കുന്നതിനാണ് പക്ഷേ. ഗുരുവിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ കാറ്റിൽ പറത്തിക്കൊണ്ട് കണ്ണാടിക്കു പകരം ഗുരുവിനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണ് ഇന്നു ശ്രീനാരായണ ശിഷ്യന്മാർ. ഇതിന്റെ ഫലമോ നാരായണഗുരു നിർത്തിയ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും പുനരാവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. തന്റെ ഗുരു

എന്തെന്ന് പഠിക്കാത്തതാണ് അവരെ ഈ വഴിക്ക് നയിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം.

ഗുരു ദൈവമോ അമാനുഷനോ ഒന്നുമല്ല. വെറുമൊരു സാംസ്ക്കാരിക പ്രവർത്തകൻ മാത്രമായിരുന്നു. ഗുരുവിന്റെ മരണം തന്നെ അതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഗുരു സമാധിയായതാണെന്ന് പ്രചാരകർ പറയുമ്പോൾ ഗുരുവിന്റെ അന്ത്യത്തെക്കുറിച്ച് പഠിച്ച ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നത് യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു നിരക്കുന്ന വിധമാണ്. കേരളസാംസ്ക്കാരിക ചരിത്രത്തിൽ ശ്രീ പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ പറയുന്നത് നോക്കുക. 1928 ൽ 73 ാമത്തെ വയസ്സിൽ രോഗബാധിതനായി ശ്രീനാരായണ ഗുരു ചരമഗതി പ്രാപിച്ചു.

(പേജ് 549) അതുപോലെ കോട്ടൂക്കോയിക്കൽ വേലായുധൻ പദ്യരൂപത്തിൽ എഴുതിയ ഗുരുവിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലും അത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

"ആയുസ്സ് നീട്ടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല പിന്നെന്നായ്
അസ്വസ്ഥതയ്ക്ക് ദേഹം വഴങ്ങി.
മൂത്രാശയത്തിനു ഹീനിവന്നെന്നപോൽ
എത്രയോ നാളുകൾ വിശ്രമിച്ചു.
രോഗശമനാർത്ഥം ചെയ്തോരു കർമ്മങ്ങൾ
രോഗം വളരുവാൻ ഹേതുവായോ?"

ചെങ്ങന്നൂർ ഭഗവവതിയുടെ ആർത്തവം

10

ദേവീ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഭക്തജനങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറയാറില്ല. കാരണം അവർ ക്ഷിപ്ര പ്രസാദികളാണ്. അത്തരത്തിൽ ക്ഷിപ്ര പ്രസാദിയായ ദേവിമാരിൽ ഒരാളാണ് ആലപ്പുഴ ജില്ലയിലെ ചെങ്ങന്നൂർ ഭഗവതി.

കേരളത്തിലെ മറ്റ് ഏതൊരു ദേവീ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ചില വിശ്വാസങ്ങൾ ഈ ക്ഷേത്രത്തിനെചുറ്റിപ്പറ്റി നിലനില്ക്കുന്നു. പഞ്ചലോഹത്തിൽ തീർത്ത ഈ ദേവീവിഗ്രഹത്തിന്റെ യോനിയിൽ നിന്ന് മനുഷ്യസ്ത്രീകളിലെന്നപോലെ ആർത്തവസ്രവം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഈ വിശ്വാസത്തിന് നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പഴക്കമുണ്ട്. ഇത്തരത്തിൽ ദേവീവിഗ്രത്തിൽ നിന്നും ആർത്തവം പ്രവഹിക്കുന്നതിനെ തൃപ്പൂത്ത് എന്നാണ് പറയുന്നത്.

ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറം വരെ ദേവീവിഗ്രഹം കൃഷ്ണാശിലയിലായിരുന്നു. അഗ്നിബാധയുണ്ടായതിനെതുടർന്ന് തകർന്നു പോയ ശിലാവിഗ്രഹത്തിനു പകരം പഞ്ചലോഹപ്രതിമ സ്ഥാപിച്ചു. ആദ്യകാലം മുതൽ പുതിയ വിഗ്രഹം സ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെ പൂർണ്ണ ആരോഗ്യവതികളായ സ്ത്രീകളിലെന്നപോലെ മാസമുറകൃത്യമായി വന്നുപോയി. ഓരോ ഇരുപത്തിയെട്ടാമത്തെ ദിവസവും വിഗ്രഹത്തിൽ തീണ്ടാരി കാണപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നു.

എന്നാൽ പുതിയ വിഗ്രഹം സ്ഥാപിച്ചതോടെ ആർത്തവ ചക്രത്തിന്റെ ഗതി പിഴച്ചു. അതു വല്ലപ്പോഴും എന്ന നിലവന്നു. വർഷത്തിൽ നാലു തവണായിലധികം ഇപ്പോൾ മെൻസസ് ഉണ്ടാകാറില്ലെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

നിർമ്മാല്യത്തിനായി ക്ഷേത്രനട തുറക്കുന്നത് മേൽശാന്തിയാണ്. കീഴ്ശാന്തിക്കാരനും ഒപ്പമുണ്ടാകണം. രണ്ടാളുംകൂടി ചേർന്ന് തലേ ദിവസത്തെ പൂക്കളും പട്ടുടയാടകളും അഴിച്ചു മാറ്റും. അഴിച്ചെടുത്തയാടകൾ ഒന്നോന്നായി കീഴ്ശാന്തിക്കാരൻ പരിശോധിക്കും. ഈ സമയം മേൽശാന്തി കണ്ണുമടച്ച് ധ്യാനനിമഗ്നനായി ഇരുന്നുകൊണ്ട് മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുവിടും. പരിശോധനയിൽ വസ്ത്രത്തിൽ രക്തക്കറ പുരണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ വസ്ത്രം മുഖ്യ തന്ത്രിയുടെ

ഭവനത്തിലേയ്ക്ക് മാറ്റുകയാണ് പതിവ്. ഇല്ലത്തിൽ വച്ച് അന്തർജനം അതു പരിശോധിച്ച് രക്തക്കറ തീണ്ടാരിയുടേതാണൊന്ന് തെളിയുകയാണെങ്കിൽ ഭഗവതിക്ക് മെൻസസ് ഘട്ടമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കും.

ഭഗവതിക്ക് മെൻസസ് കാലഘട്ടമായാൽ ക്ഷേത്രം മൂന്നു ദിവസം അടച്ചിടുകയാണ് പതിവ്. ആ മൂന്നു ദിവസവും ശ്രീകോവിൽ തുറക്കാതെ നാലമ്പലത്തിനു വെളിയിലെ മുറിയിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ചെറിയ വിഗ്രഹത്തിൽ പൂജ നടത്തും.

നാലാം ദിവസം വിഗ്രഹത്തെ വെള്ളത്തിൽ കുളിപ്പിച്ച് അതിനു ശേഷം ഈ വിഗ്രഹം പിടിയാനയുടെ പുറത്തിരുത്തി വാദ്യമേളങ്ങളോടെ താലപ്പൊലിയുടെ അകമ്പടിയോടെ അടുത്തുള്ള പമ്പയാറ്റിൽ കൊണ്ടുപോയി സ്നാനം നടത്തും. ഇഷ്ട വിവാഹം കാംക്ഷിക്കുന്നവരും സന്താനാവശ്യക്കാരുമാണ് ഈ ചടങ്ങിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത്. ആനപ്പുറത്തിരിക്കുന്ന ശിവവിഗ്രഹത്തോടൊപ്പം സ്നാനം കഴിഞ്ഞ ദേവീ വിഗ്രഹവും ചേർത്ത് ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നു. പതിവിൻപടി പൂജകൾ ആരംഭിക്കുന്നു. ഈ വിശേഷാൽ ചടങ്ങിന് ചെങ്ങന്നൂർഭഗവതിയുടടെ തൃപ്പൂത്താറാട്ട് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

തൃപ്പൂത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രധാനമായും രണ്ട് കഥകളാണുള്ളത്.

കൈലാസത്തിൽ ശിവപാർവതിമാരുടെ വിവാഹം നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. എല്ലാ ദേവീ ദേവന്മാരെയും വിവാഹത്തിനു ക്ഷണിച്ചു. ക്ഷണപ്രകാരം എല്ലാവരും കൈലാസത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ഭാരക്കൂടുതൽകൊണ്ട് കൈലാസ പർവതം വടക്കോട്ടൊന്നു ചരിഞ്ഞു. സംഗതി കുഴപ്പത്തിലാകുമെന്നറിഞ്ഞ് ശിവൻ അഗസ്ത്യമുനിയെ വിളിച്ചു വിവരം സൂചിപ്പിച്ചു. മാത്രമല്ല അഗസ്ത്യൻ തെക്കേയറ്റത്ത് പോകണമെന്നും ശിവൻ അപേക്ഷിച്ചു. ഇതു കേട്ട അഗസ്ത്യൻ വല്ലാതെ വിഷമത്തിലായി. ശിവപാർവതിമാരുടെ വിവാഹംകാണാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നതിലാണ് അഗസ്ത്യന് ദുഃഖം. അതിന് പരിഹാരമായി ശിവൻ അഗസ്ത്യനോട് പറഞ്ഞു. "വിവാഹശേഷം ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ വന്ന് കണ്ട് വണങ്ങി അനുഗ്രഹം വാങ്ങിക്കൊള്ളാം." ആ വ്യവസ്ഥയിൽ അഗസ്ത്യമുനി തെക്കോട്ട് യാത്രയായി.

അപ്രകാരം വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ദമ്പതികൾ അഗസ്ത്യനെ ചെന്നു ദർശനം നൽകി. പക്ഷേ അന്ന് പാർവതിക്ക് മാസമുറ ഉണ്ടായതിനെത്തുടർന്നു ഇരുപത്തെട്ട് ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു. അതാണ് ചെങ്ങന്നൂർ ഭഗവതിക്ക്

മാസമുറ ഉണ്ടാകാൻ കാരണമെന്ന് പറയുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ കഥ ഇതിലും രസകരമാണ്.

പാർവതീപിതാവായ ദക്ഷൻ തന്റെ പ്രസിദ്ധിക്കുവേണ്ടിയും ദപ്പം ശിവനെ അപമാനിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും ഒരു യാഗം നടത്തുവാൻ തീരുമ ിച്ചു. പക്ഷേ ദക്ഷ പുത്രിയായ സതി പിതാവിന്റെ ക്ഷണം ഇല്ലാതെ യാ ശാലയിലെത്തി. തന്നെയും ഭർത്താവിനെയും അപമാനിക്കുന്നതിനായി നടത്തുന്ന ദക്ഷയാഗത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ അവൾ തീരുമാനിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി ദക്ഷനൊരുക്കിയ യാഗാഗ്നിയിൽ സതി ചാടി മരിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞ ശിവൻ കോപാന്ധകനാവുകയും കരിഞ്ഞ സതിയുടെ മൃതദേഹമെടുത്തു താണ്ഡവമാടുവാനും തുടങ്ങി.

അപ്പോൾ കാര്യഗൗരവം മനസ്സിലാക്കിയ മഹാവിഷ്ണു തന്റെ ചക്രായുധമെടുത്ത് ശിവന്റെ കൈയിലിരുന്ന മൃതശരീരം വെട്ടിവീഴ്ത്തുകയുണ്ടായി. എവിടെയെല്ലാം സതിയുടെ കഷ്ണിച്ച മൃതശരീരങ്ങൾ വീണുവോ അവിടെയെല്ലാം ശിവശക്തിയും സന്നിവേശിച്ചു. സതിയുടെ തല തളിപ്പറമ്പിലും യോനി ചെങ്ങന്നൂരിലും വീണു. അതിനാലാണ് ചെങ്ങന്നൂർ ഭഗവതിക്ക് തീണ്ടാരിയുണ്ടായതെന്നും പറയുന്നു.

ഈ അത്ഭുതത്തെപ്പറ്റി പ്രമുഖ യുക്തിവാദിയായിരുന്ന വി.ടി.ഭട്ടതിരിപ്പാട് ഒരിക്കൽ ചെങ്ങന്നൂരിൽ വച്ച് പറയുകയുണ്ടായി." ഈ വിഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും തീണ്ടാരി ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറ ്ഞാൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കില്ല. അഥവാ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന കറ തീണ്ടാരിയുടെ രക്ത കറയാണെങ്കിൽ അത് ക്ഷേത്രത്തിലെ ശാന്തിക്കാരന്റെ ഭാര്യയുടെ തീണ്ടാരിത്തുണിയാവണം. അത് അയാൾ തന്നെ കൊണ്ടു വന്ന് വിഗ്രഹത്തെ ഉടുപ്പിച്ച ശേഷം പിറ്റേന്ന് അഴിച്ചെടുക്കുകയാണ്. ഇതാണ് ഇതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം. ഇതല്ല എന്നാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായമെങ്കിൽ ഒരു സംഘം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പരിശോധനയ്ക്ക് ഈ തീണ്ടാരി വിധേയമാക്കാൻ തയ്യാറാണോ.

വി.ടി.ഭട്ടതിരിപ്പാടിന്റെ വെല്ലുവിളി ഇതുവരെ സ്വീകരിക്കാൻ ദേവസ്വംബോർഡോ ബന്ധപ്പെട്ടവരോ തയ്യാറായിട്ടില്ല.

ശരീരശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് പ്രായപൂർത്തിയായ സ്ത്രീകളിൽ പ്രത്യുൽപാദനത്തിനാവശ്യമായ അണ്ഡാണു അണ്ഡാശയത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു പെൺകുട്ടി ശിശുവായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഗർഭാശയത്തിൽ അണ്ഡോത്പാദനം ഉണ്ടായിരിക്കും. കാലാവസ്ഥ, ശരീരപ്രകൃതി, പാരമ്പര്യം എന്നിവയനുസരിച്ച് പത്തു വയസ്സാകുമ്പോഴേയ്ക്കും സ്ത്രീകളിൽ നിന്ന്

അണ്ഡാണു പുറത്ത് വന്നു തുടങ്ങും. ഇതോടൊപ്പം ഗർഭാശയത്തിനുള്ളിൽ ഒരു ശ്ലേഷ്മസ്തരം ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ സമയം ലൈംഗികബന്ധം നടക്കാതെ വന്നാൽ ശ്ലേഷ്മസ്തരം കുറച്ച് രക്തത്തോടൊപ്പം യോനിവഴി പുറന്തള്ളപ്പെടുകയാണ് പതിവ്. ഇതിനെയാണ് ആർത്തവം അഥവാ തീണ്ടാരി എന്നു പറയുന്നത്.

ഇതൊരു ശാരീരിക പ്രക്രിയയാണ്. എല്ലാ സ്ത്രീ ശരീരത്തിലും ഇതു സംഭവിക്കുക പതിവാണ്. മജ്ജയും,മാംസവുമില്ലാത്ത ഭഗവതിയുടെ ലോഹ പ്രതിമയിൽ ആർത്തവപ്രവർത്തനം നടക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നത് ശുദ്ധനുണയാണ്. ഇതിനു പിന്നിൽ കച്ചവടക്കണ്ണാണ് ലക്ഷ്യം. തീണ്ടാരിക്കറ പുരണ്ട തുണി ദേവസ്വം ബോർഡ് ലേലം ചെയ്തു കൊടുക്കാറുണ്ട്. ഇതിന് ഒരു നിശ്ചിത വിലയിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ പതിൻമടങ്ങ് വില കരിഞ്ചന്തയിൽ കൊടുത്താണ് പലരും തീണ്ടാരിത്തുണി വാങ്ങുന്നത്. ആർത്തവ രക്തം പുരണ്ട തുണിയുടെ വില്പന വഴി സാമ്പത്തിക നേട്ടം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ യുക്തിവാദികളുടെ വെല്ലുവിളി സ്വീകരിക്കുകയോ തുണി ശാസ്ത്രീയ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കാനോ തയ്യാറാകുന്നില്ല.

ഗണപതി പാൽകുടിച്ചതെങ്ങനെ?

11

ഗണപതിയുടെ പാൽ കുടി ആദ്യം ഡൽഹിയിലാണ് പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടത്. പിന്നീടത് ലോകത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലെന്നപോലെ കേരളത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചു.

ആദ്യം ഗണപതി വിഗ്രഹങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു പാൽ കുടിച്ചു തുടങ്ങിയതെങ്കിലും അത് ക്രമേണ ശിവവിഗ്രഹങ്ങളും പാർവതിയുടെ വിഗ്രഹങ്ങളും ഹനുമാന്റെയും നന്ദിയുടെയും വിഗ്രഹങ്ങളും അനുകരിച്ചതായി വാർത്ത പരന്നു.

ഡൽഹിയിൽ വാർത്ത പരന്നയുടൻ തന്നെ മുഖ്യമന്ത്രി ഖുരാനയും ബിജെപി നേതാക്കളും ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവഹിക്കാൻ തുടങ്ങി. തുടർന്ന് മറ്റു നേതാക്കന്മാരും. അതോടെ വാർത്തയ്ക്ക് പ്രാധാന്യമേറി. സംഭവം അറിഞ്ഞ ഉടൻ തന്നെ വിശ്വാസികൾ പല കഥകളുമായി രംഗത്തുവന്നു

" എനിക്കു വിശക്കുന്നു" എന്ന് ഗണപതി തലേ ദിവസം സ്വപ്നത്തിൽ പറഞ്ഞു എന്നായിരുന്നു അതിലൊരു കഥ. ചന്ദ്രസ്വാമി മറ്റൊരു കഥയുമായി രംഗത്തുവന്നു: ചെറുപ്പം മുതൽ ഞാൻ ആരാധിച്ചു വരുന്ന ദേവനാണ് ഗണപതി. കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഞാൻ ഗണപതി പൂജ നടത്തുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ ഫലമായാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്." ഇതൊരത്ഭുതമാണെന്നാണ് ബി.ജെ.പി നേതാവ് കിഷൻലാൽ ശർമ്മയുടെ അഭിപ്രായം. ഹിന്ദു നൂറ്റാണ്ട് ആരംഭിക്കുന്നതിന്റെയും ഹൈന്ദവ നവോത്ഥാനത്തിന്റെയും അടയാളമാണ് ദേവന്മാരുടെ പാല് കുടിയെന്ന് വിശ്വഹിന്ദു പരിഷത്ത് നേതാവ് ഗിരിരാജ് കിഷോർ അവകാശപ്പെട്ടു. മാത്രമല്ല, നാസ്തികത്വത്തിന്റെ മുഖത്തേറ്റ അടിയാണെന്നും അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

ഡൽഹിയിലെ ബി.ജെ.പി ഓഫീസ് പരിസരത്തുള്ള ക്ഷേത്രത്തിലെ ഗണപതിയും പാൽ കുടിച്ചതായി പാർട്ടി പ്രസിഡന്റ് എൽ.കെ. അദ്വാനി പ്രസ്താവനയിറക്കി. വിഗ്രഹത്തിന് താൻ തന്നെയാണ്പാൽ കൊടുത്തതെന്ന്

അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടു. വിഗ്രഹങ്ങളിൽ ദൈവം വസിക്കുന്നതിന്റെ തെളിവാണ് ഗണപതിയുടെ പാൽകുടിയെന്ന് ആർഎസ്എസ് നേതാവ് ശിവപ്രസാദ് പറഞ്ഞു. ആറ്സ്പൂൺ പാൽ വരെ ഗണപതി കുടിക്കുന്നതു താൻ നേരിൽ കണ്ടതായി കർണാടകാ നിയമസഭയിലെ അംഗം നാഗഗൗഡ വാദിച്ചു.

കൊല്ലത്തും ഗണപതി പാൽ കുടിച്ചു.

ബോംബെയിലെ മാട്ടാംഗലിലെ ഗണപതി ക്ഷേത്രത്തിലെ ഗണപതി വിഗ്രഹം പാൽ കുടിക്കുന്നത് നേരിട്ട് കണ്ട ഒരാളാണ് കൊല്ലത്തേയ്ക്ക് ഫോൺ ചെയ്തത്. വിവരം അറിഞ്ഞതിനെത്തുടർന്ന് താമരക്കുളം ഗണപതി ക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു ഭക്തൻ ഗണപതിക്ക് കൊടുക്കുവാൻ പാലുമായി എത്തി. ക്ഷേത്രത്തിലെ പൂജാരിയോട് കേട്ടകഥ പറഞ്ഞു. തുടർന്നു പരീക്ഷണം നടത്തിയപ്പോൾ പാൽ അപ്രത്യക്ഷ്യമായി. അങ്ങനെ ഭക്തർ കൊണ്ടുവന്ന രണ്ട് ലിറ്റർ പാൽ ഗണപതി കുടിച്ചു. കൂടാതെ കൊല്ലത്തെ പ്രമുഖമായ ഒരു സിനിമാ നിർമ്മാണ കമ്പനിയുടെ മാനേജരുടെ വീട്ടിലെ വിഗ്രഹവും പാൽ കുടിച്ചു. അതിനു ശേഷം മറ്റൊരു മത വിഭാഗത്തിൽപെട്ട വ്യക്തി നയിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയുടെ ഹിന്ദുമതത്തിൽപെട്ട ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുടെ നേതാവിന്റെ വീട്ടിലെ വിഗ്രഹവും പാൽ കുടിച്ചതായി അദ്ദേഹം പത്രം ഓഫീസുകളിലേക്കും വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. തുടർന്ന് അനവധി സമ്പന്നരുടെ വീടുകളിലും ഇതേ പ്രക്രീയ ആവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ നിരീക്ഷിച്ചു. എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ ഇതിന്റെ രഹസ്യം വളരെ ലളിതമാണ്. ചെല്ലുന്നിടത്തെല്ലാം ലഭിച്ച പാൽ ഗണപതിയുടെ തുമ്പികൈയിൽ തട്ടത്തക്കവിധം നേരെ പിടിച്ചു. അപ്പോൾ ഗണപതി പാൽ കുടിക്കുന്നില്ലെന്ന് മനസ്സിലായി. ഗണപതി പാൽ കുടിക്കുന്നില്ലല്ലോ എന്ന് ഞങ്ങൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ വിഗ്രഹത്തിനുടമകൾക്ക് സംഭ്രമം ഉണ്ടാകുന്നതായി കണ്ടു. ഇത്രയും നേരം പാൽ കുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് മറുപടിയും തന്നു. തുമ്പിക്കൈയിൽ തട്ടാത്തതു കൊണ്ടാണ് പാൽ കുടിക്കാത്തത്. തുമ്പിക്കൈയിൽ മുട്ടിച്ചു വച്ചാൽ ഗണപതി ഭഗവാൻ പാൽ കുടിക്കുന്നതായിരിക്കും. അവരുടെ വാക്കുകളിൽ ഭക്തി കലർത്താൻ ശ്രമിച്ചു. തുമ്പിക്കൈയിൽ മുട്ടിച്ചു തന്നെയായിരുന്നു പാൽ വച്ചിരുന്നത്. തുടർന്ന് അവരുടെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം വിഗ്രഹത്തിന്റെ വായിൽ സ്പൂണിൽ കോരിയെടുത്ത പാൽ അല്പം ചരിച്ചു നൽകി. ഉടൻതന്നെ പാൽ വറ്റുന്നുവെന്ന് എല്ലാവരും

ഒന്നടങ്കം പറഞ്ഞു. അതു ശരിയായിരുന്നു. സ്പൂണിൽ നിന്നും വളരെ വേഗത്തിൽ പാൽ അപ്രത്യക്ഷമായി. ഞാൻ ഉടൻതന്നെ അടുത്ത സ്പൂൺ കോരി വീണ്ടും വിഗ്രഹത്തിന്റെ വായിലേയ്ക്ക് വച്ചു അപ്പോൾ പഴയതുപോലെ പാൽ അപ്രത്യക്ഷമായി. എവിടേയ്ക്കാണ് പാൽ പോകുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ഞാൻ സ്പൂൺ ഉടൻതന്നെ പൊക്കിയിട്ട് ചോദിച്ചു. ഈ പാലുമുഴുവൻ വിഗ്രഹത്തിന്റെ മാറിലൂടെ ഒഴുകി വെളിയിലേയ്ക്ക് പോകുന്നത് കണ്ടില്ലേ പെട്ടെന്ന് അവരുടെ മുഖം വിളറി വെളുത്തു. ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു. ഇതു ശുദ്ധ തട്ടിപ്പാണ്. ഉടൻ തന്നെ മറ്റൊരാൾ പ്രതികരിച്ചു. ഇതുകണ്ടോ ഈ മൊന്തയിൽ ഇരിക്കുന്ന പാൽ ഗണപതി ഇരിക്കുന്ന പാത്രത്തിലേയ്ക്ക് വീണതാണ്. പാലെല്ലാം ഗണപതികുടിക്കുന്നെന്നല്ലേ പറഞ്ഞത് പിന്നെങ്ങനെ ഇത്രയും അധികം വന്നു. ഇതിൽ പല ഗണപതിമാരും പ്ലാസ്റ്റർ ഓഫ് പാരീസിൽ നിർമ്മിച്ചതായതിനാൽ കുറെപാൽ വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ സത്യാവസ്ഥ വേഗം ഞങ്ങൾ പ്രമുഖ പത്രക്കാരെ അറിയിച്ചു. അവർ വളരെ പ്രാധാന്യം നൽകി. പിറ്റേന്നത്തെ പത്രത്തിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

പ്ലാസ്റ്റർ ഓഫ്പാരീസിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഗണപതിമാർ പാൽ ആഗീരണം ചെയ്യുമെങ്കിൽ ലോഹങ്ങളിലും കരിങ്കല്ലിലും മാർബിളിലും ഉണ്ടാക്കിയ വിഗ്രഹങ്ങളിൽ പാൽ ഒഴുകുകയോ ആഗീരണം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് കണ്ടില്ലേയെന്ന് ഭക്തരോട് ചോദിച്ചു. പ്ലാസ്റ്റർ ഓഫ്പാരീസിലും മാർബിളിലും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഗണപതി വിഗ്രഹത്തിലൂടെ ഒഴുകുന്ന പാൽ പെട്ടെന്നൊരാൾക്ക് കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. സൂക്ഷ്മമായി നോക്കിയാലേ വ്യക്തമാകൂ, അതേ സമയം കൽവിഗ്രഹങ്ങളിലും ലോഹവിഗ്രഹങ്ങളിലും പട്ടുമാലയും പൂമാലയും അണിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ അതിനുള്ളിലൂടെ പാൽ ഒഴുകി പോകുന്നത് കാണാനും സാധിക്കുകയില്ല. പല ക്ഷേത്രങ്ങളിലും വിഗ്രഹം അകത്തായതിനാൽ പൂജാരിയുടെ കൈയിലേയ്ക്ക് ഭക്തൻ വെളിയിൽ നിന്നും നിവേദ്യം നൽകുകയാണ് ചെയ്തത്. വെളിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഭക്തൻ കാണുന്നത് ഗണപതിയുടെ തുമ്പിക്കയ്യിൽ സ്പൂൺ അടുപ്പിച്ചു പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു മാത്രമാണ്. പൂജാരി പറയുന്നത് മാത്രം വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇക്കൂട്ടർ പോയിട്ടുള്ളത്. പൂജാരി ഒഴുകിയ പാൽ മറ്റു പാത്രത്തിലേയ്ക്ക് മാറ്റിയോ അതോ ക്ഷേത്രത്തിലെ പിൻ ദ്വാരത്തിലൂടെ വെളിയലേയ്ക്കു പോയിട്ടുണ്ടാകുമെന്നോ ഭക്തൻ അറിഞ്ഞില്ല. ഇത്തരത്തിൽ ശേഖരിച്ച തൊട്ടിക്കണക്കിനു പാൽ വെച്ചിരിക്കുന്നത് ടൈംസ്

ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ഫോട്ടോഗ്രാഫർ പകർത്തിയത് ഇതിനു ഉദാഹരണമാണ്. അത്ഭുതം നടന്നുവെന്നറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ അതു നേരിൽ കാണാനുള്ള ജിജ്ഞാസയാണ് മനുഷ്യനിൽ വർദ്ധിച്ചു വരിക. ഭക്തി മൂത്ത് വെരളി പിടിച്ച മനസ്സുമായി ദിവ്യാത്ഭുതം നേരിൽ കണ്ട് സായൂജ്യമടയാനാണ് അവൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ആൾക്കൂട്ടത്തിലൂടെ നടത്തുന്നുവെന്ന് പറയുന്ന അത്ഭുതദൃശ്യം ഒരു മിന്നൽപിണർപോലെ കാണുന്നു. ഗണപതി പാൽ കുടിക്കുന്നതായി വ്യക്തമായി കാണാനുള്ള സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല മറിച്ച് സ്പൂൺ ചുണ്ടോടുചേർത്തു പിടിച്ചിരിക്കുന്നത് കണ്ട്. സംതൃപ്തി നേടുന്നു. അതിനു ശേഷം അത്ഭുതം താനും നേരിൽ കണ്ടതായി പുറത്തെല്ലാവരോടും പറയുന്നു. യഥാർത്ഥ്യത്തിൽ ഗണപതി ഭക്തരുടെ വാക്കുകളിലൂടെ മാത്രമേ ഈശ്വരൻ പാൽ കുടിച്ചിട്ടുള്ളു.

ഗണപതിക്ക് സ്പൂണിലോ ചെറിയ മൺപാത്രത്തിലോ മാത്രമാണ് പാൽ നൽകിയത് മറിച്ച് ഒരു കണ്ണാടിഗ്ലാസിൽ കൊടുക്കാൻ ആരും ശ്രമിച്ചില്ല ചിലരെങ്കിലും അത്തരം ശ്രമം നടത്തിയപ്പോൾ ഭഗവാൻ പിണങ്ങി പാൽ കുടിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഗ്ലാസ് ചരിച്ചപ്പോൾ പാൽ വെളിയിലേയ്ക്ക് പോകുകയുംചെയ്തു. ഉടൻ തന്നെ കോപിഷ്ഠനായ ഗണപതിക്ക് സ്പൂൺ കൊണ്ട് പാൽ നൽകി തൃപ്തിപ്പെടുത്തി. ഗ്ലാസിലെ വായ്ത്തലയേക്കാൾ കൂടുതൽ അരിക് സ്പൂണിനായതിനാൽ തുമ്പിക്കൈയോട് ചേർത്തു പിടിക്കുമ്പോൾ പാൽ ചോർന്ന് പോകുന്നത് കാണുന്നില്ല സ്പൂണിൽ നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ ഭക്തന്റെ ശ്രദ്ധ മറ്റൊരു വഴിയ്ക്ക് തിരിയുന്നതുമില്ല. മറുവശത്തുകൂടെ ചോർന്നു പോകുമെന്നോ ഊഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുമില്ല. സ്പൂണിൽ നടക്കുന്ന മാറ്റം മാത്രമാണ് കാണുന്നത്. അതു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഗണപതിയുടെ ഉദരത്തിലൂടെ പാൽ ഒഴുകാതെ കുടിപ്പിക്കാമോ എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർക്ക് മറുപടി ഉണ്ടായില്ല

എന്താണ് ശാസ്ത്ര രഹസ്യം

ഗണപതിയുടെ പാൽ കുടിയുടെ രഹസ്യം എന്താണെന്ന് ഡൽഹിയിലെ നാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സയൻസ് ടെക്നോളജി ആന്റ് ഡവലപ്മെന്റ് സ്റ്റഡീസിന്റെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരായ ധ്രുവറൈനെയും ദിനേശ് അബ്ബോളും വിശദീകരിച്ചു. പാൽ പോലെ കൊഴുപ്പുള്ള ദ്രാവകം വിഗ്രഹം നിർമ്മിക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന കളിമണ്ണ് മാർബിൾ കൃഷ്ണശില തുടങ്ങിയ സാമഗ്രികളുമായി പ്രതിപ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ദ്രാവകം ഒരു പരിധിവരെ

അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു എന്ന് അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. വിഗ്രഹങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചെറു സുഷിരങ്ങളുണ്ട് പാൽപോലുള്ള ദ്രാവകങ്ങൾ ഒഴിക്കുമ്പോൾ അവ വലിച്ചെടുക്കുന്നു(ക്യാപ്പിറ്റല്ലറി ഫോഴ്സ്). ദ്രവ വസ്തുവിന്റെ തന്മാത്രകളെ ഖരവസ്തു ആകർഷിക്കുന്നുവെന്ന ശാസ്ത്ര സത്യമാണിതിനുള്ളിൽ ഒരു റാന്തൽ വിളക്കിൽ തിരിയിലൂടെ മണ്ണെണ്ണ ഗുരുത്വാകർഷണത്തിനെതിരെ മുകളിലോട്ട് കയറുന്നതും ഉദാഹരണം. ഒരു കരണ്ടി പാൽ എടുത്താൽ ഉപരിതലം സർഫസ് ടെൻഷൻമൂലം വക്രമായിരിക്കും. വിഗ്രഹത്തിന്റെ തുമ്പിക്കൈ ഈ ഉപരിതലത്തിൽ തൊടുമ്പോൾ ഉപരിതല മർദ്ദം ഭേദിക്കപ്പെടുകയും ക്യാപ്പിറ്റലറി ഫോഴ്സ് മൂലം പാൽ വലിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ഇതാണ് ഗണപതി ഭഗവാൻ പാൽ കുടിക്കുന്നു എന്ന ധാരണ പരത്തിയത്.

പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചതാര്?

ഇതൊരു ആസൂത്രിത സംഭവമായിരുന്നെന്നും ഇതിന്റെ പിന്നിൽ ബിജെപിയും വിശ്വഹിന്ദു പരിഷത്തും സംഘപരിവാറും ആണെന്നും ആരോപണമുണ്ട് എന്നാൽ എല്ലാറ്റിനും കാരണം ചന്ദ്രസ്വാമിയാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു ബി.ജെ.പി യുടെ നേതാക്കൾ ഈ സംഭവത്തിനു കൂടുതൽ പ്രചാരം നൽകാൻ ബോധപൂർവമായ ശ്രമം നടത്തിയെന്നു ആഭ്യന്തരമന്ത്രാലയം വിലയിരുത്തി. വർഗ്ഗീയ വികാരം ഇളക്കിവിടുക എന്നുള്ളതാണ് ഈ സംഭവസൃഷ്ടിയുടെ പിന്നിലെ രഹസ്യമെന്ന് ഇന്റലിജൻസ് വിഭാഗം അന്വേഷണത്തിൽ കണ്ടെത്തി. ഡി.ജി.പി കൃഷ്ണമൂർത്തിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സംഘമാണ് അന്വേഷണം നടത്തിയത്.

അത്ഭുതങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാൻതക്ക ഒന്ന് ഇന്ത്യക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടെന്നും ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അത് അപ്പടി വിശ്വസിക്കുന്ന ശീലം ഭാരതീയന് കൂടപ്പിറപ്പാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിയ ആരോ ആണ് ഈ പ്രവർത്തനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയതെന്ന് നാഷണൽ കൗൺസിൽ ഓഫ് സയൻസ് ആന്റ് ടെക്നോളജി കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻസിലെ പ്രമുഖ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ജഗദേശ് ചന്ദ്ര തേജ് പതാരിയാ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തിൽ അന്ധവിശ്വാസം എങ്ങനെ രൂഢമൂലമായിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഇതു തെളിയിക്കുന്നത്. രാജ്യത്തെമ്പാടും കൂട്ട ഹിസ്റ്റീരിയ ഇളക്കിവിടുകയല്ലേ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ സംഭവത്തോടെ നടന്നത്.

ചെട്ടിക്കുളങ്ങരയിലെ കുത്തിയോട്ടം

12

കേരളത്തിലെ പല ഭഗവതി ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ള ഒരു ദിവവ്യാത്ഭുതമാണ്. കുത്തിയോട്ടം. ഇതിൽ പ്രമുഖമായ ഒരു ക്ഷേത്രമാണ് ചെട്ടികുളങ്ങര ഭഗവതി ക്ഷേത്രം

ഭദ്രകാളിയെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനും അഭീഷ്ട സിദ്ധിക്കുമായി നരബലി നൽകുന്നതിന് പകരമാണ് ദേവീ സന്നിധിയിൽ ഇന്ന് രക്തം നൽകുന്ന ഈ വഴിപാട് നടത്തുന്നത്.

ചെട്ടികുളങ്ങര ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉല്പത്തി മുതൽ ഈ കത്തിയോട്ട നടത്തി വരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു.

കുത്തിയോട്ടം ആരംഭിക്കുന്നത് വഴിപാടുകാരന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നുമാണ്. നെറ്റിപ്പട്ടം കെട്ടിയ ഗജവീരന്മാർ, പഞ്ചവാദ്യം, നാദസ്വരം, പമ്പമേളം, കാവടി, കരകം, താലപ്പൊലി തുടങ്ങിയവയുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടിയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്

കുത്തിയോട്ടം ഒരുക്കിയെടുത്ത ആശാന്മാർ അപ്പോൾ താളത്തിനൊത്ത് കുത്തിയോട്ടപ്പാട്ട് പാടിത്തുടങ്ങും.

``പാർത്തലമൊക്കെ പ്രസിദ്ധിയേറുന്ന
ചെട്ടിക്കുളങ്ങര വാഴുമമ്മേ
ആർത്തപരായണി ഭദ്രകാളി ജഗ_
ദീശ്വരി ശങ്കരീ ലോകമായേ !
ശ്രീ ഗുരുഭൂതകാരുണ്യാൽ തുടങ്ങുവാനീ
സഭവന്ദനം ചെയ്തിടുന്നേൻ
തന്നാരേ തന തന്നാരേ
തന്നാരേ തന തന്നാരേ......"

താളത്തിനൊത്ത് പാടി കുട്ടികളെ താളത്തിനൊത്തു ചുവടുവയ്പിച്ചാണ് കൊണ്ടുവരുന്നത്. കൈകൊട്ടി കൈകൊട്ടി കുട്ടികളുടെ ചെവിയിലേയ്ക്ക് ചേർന്നു നിന്നാണ് ആശാന്മാർ പാടിക്കൊടുക്കുന്നത്. എട്ടു വയസ്സിനു മുകളിൽ പന്ത്രണ്ട് വയസ്സിന് താഴെ പ്രായമുള്ള കുട്ടികളാണിവർ.

കുത്തിയോട്ടം നടത്തുമ്പോൾ കുട്ടികളുടെ വേഷം താറുംപാച്ചി മുണ്ടുടുത്തശേഷം പൂമാലകൾ അണിഞ്ഞതാണ്. വീതിയിൽ കണ്ണെഴുതി, വർണ്ണങ്ങളുള്ള തൊപ്പി തുടങ്ങി പരമാവധി ഇവർ കുട്ടികളെ അണിയിച്ചൊരുക്കിയിരിക്കും.

കുത്തിയോട്ടക്കാരന്റെ ഇരു കരങ്ങളും മുകളിലോട്ട് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് ആ കൈകളിൽ ഒരു കത്തിയും ആ കത്തിയിൽ ഒരു അടയ്ക്കായും കുത്തി നിർത്തിയിട്ടുണ്ടാവും.

കുത്തിയോട്ടം ക്ഷേത്രത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ക്ഷേത്രപ്രദക്ഷിണമാണ് അടുത്ത പരിപാടി. മൂന്നു പ്രാവശ്യം ക്ഷേത്ര പ്രദക്ഷിണം നടത്തി ബലിക്കൽപുരയിൽ ചെന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പ്രദക്ഷിണം നിറുത്തുകയായി. നിറുത്തിക്കഴിഞ്ഞ് ദേവിയുടെ അനുഗ്രഹാശിസുകൾ വാങ്ങും. അതു കഴിയുന്നതോടുകൂടി കുട്ടികളുടെ മുതുകിൽ നട്ടെല്ലിന് ഇരു വശങ്ങളിൽ, വാരിയെല്ലിന് കീഴ്ഭാഗത്തായി തൊലിയിൽ വളരെ ചെറുതായി കൊരുത്തിരിക്കുന്ന ചൂരൽ (ചൂരലെന്നു പറയുന്നത് വെള്ളിയിലുള്ള നൂലാണ്) ആശാന്മാർ ഊരിയെടുത്തു ദേവിക്ക് അർപ്പിക്കും.

ഉടൻതന്നെ ദേവിക്ക് സമർപ്പിച്ച പ്രസാദം ശാന്തിക്കാരൻ പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവരും. അതേറ്റുവാങ്ങി (ഭസ്മം) വെറ്റിലയിൽ തേച്ച ശേഷം മുറിവുള്ള ഭാഗത്ത് വെച്ചു കെട്ടുന്നു. ഇതോടുകൂടി മുറിവുകൾ ദിവ്യശക്തികൊണ്ട് അപ്രത്യക്ഷമായി പോകുമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ചെട്ടികുളങ്ങരയിൽ ഭരണി നാളിലാണ് കുത്തിയോട്ടം നടത്തുന്നത്. രാവിലെ 8 മണിമുതൽ കുത്തിയോട്ടങ്ങൾ ക്ഷേത്രത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഇതോടുകൂടി കുത്തിയോട്ടത്തിന്റെ ചടങ്ങുകൾ പൂർത്തിയാകും. വളരെയധികം പണം ചെലവാക്കിയാണ് ഈ വഴിപാട് നേർച്ചക്കാർ നടത്തുന്നത്.

കുത്തിയോട്ടങ്ങൾ പരിശീലിപ്പിക്കാനായി ഒരു വലിയസംഘം ആശാന്മാർ ഈക്ഷേത്രത്തിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുണ്ട്. ഒരു സംഘത്തിൽ 18 ആശാന്മാർവരെ കാണും. കുത്തിയോട്ടം പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന കുട്ടിക്ക് ചുവടുകൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതും പാട്ടുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതും ഇവരാണ്.

കുത്തിയോട്ടക്കാരായ ബാലന്മാർ എട്ടുദിവസത്തെ കഠിന വ്രതം (പരിശീലനം നേടുക) അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ശിവരാത്രി ആരംഭിക്കുന്ന വ്രതം ഭരണി നാൾവരെ തുടരും.

ശിവരാത്രിനാൾ ചെട്ടികുളങ്ങര അമ്പലത്തിൽ അത്താഴപൂജ കഴിഞ്ഞ് നട അടച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ കുത്തിയോട്ടക്കാരുടെ പരിശീലനം ആരംഭിക്കുകയാണ് പതിവ്.

സന്ധ്യയ്ക്ക് ആരംഭിക്കുന്ന ഈ പരിശീലനം എന്നും രാത്രി 11 മണിവരെ നീണ്ടു നില്ക്കും. കുത്തിയോട്ടം പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന ആ സ്ഥലത്ത് അപ്പോൾ ദേവീ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണ് വിശ്വാസം.

കുത്തിയോട്ടത്തിന്റെ ചുവടുകൾ പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങുന്ന ആദ്യ ദിവസം മുതൽ കുത്തിയോട്ടം നടത്തുന്ന മീനഭരണിനാൾ വരെ വഴിപാടുകാരന്റെ വീട്ടിൽ ഉത്സവപ്രതീതിയാണ്. ആ വീട്ടിൽ ചെല്ലുന്ന ആർക്കും മൃഷ്ടാന്നഭോജനം നൽകണമെന്നാണ് വയ്പ്.

ചുവടുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ സമാപന ദിവസം കരക്കാർക്ക് സദ്യയും പൊലിവു പാട്ടും നടത്തണം.

പിറ്റേന്ന് കുത്തിയോട്ടക്കാർ വിശ്രമിക്കുകയും ഭരണിനാൾ രാവിലെ മുഹൂർത്തം നോക്കി ചൂരൽമുറിക്കുക.(നൂൽകുത്തുക)യും ചെയ്യും.

എന്താണിവയുടെ രഹസ്യം?

വ്രതമനുഷ്ഠിക്കൽ എന്നു പറയുന്നത് ചുവട്‌വയ്ക്കാനുള്ള പരിശീലനം മാത്രമാണ് . ദേവീസാന്നിദ്ധ്യം പരിശീലനകാലത്തുണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നത് വെറുതേയാണ്. കാരണം ദേവിയില്ലാതെങ്ങനെയാണ് ദേവീസാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടാവുക.

ചൂരൽ എന്നു പറയുന്ന വെള്ളി നൂൽ ശരീരത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തുള്ള ത്വക്കിലും കൊരുക്കാവുന്നതാണ്. ത്വക്ക് പഴുക്കില്ല കാരണം വെള്ളിനൂലിന് സെപ്റ്റിക്കു പറ്റില്ല. വെറ്റിലയ്ക്ക് ഔഷധഗുണമുണ്ട്. പ്രസാദമായി കൊടുക്കുന്ന ഭസ്മം വെറ്റിലയിൽ പുരട്ടിയ ശേഷമാണ് കുത്തിയ സ്ഥലത്ത് പൊതിഞ്ഞു വയ്ക്കുക. ഭസ്മം ബാക്ടീരിയാനാശിനി കൂടിയാണല്ലോ? അതുകൊണ്ട് മുറിവ് ഉടൻ തന്നെ ഉണങ്ങുമെന്നതിനു സംശയമില്ല. ഇതിനു വ്രതമെടുക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ഇതു ദേവിയുടെ ദിവ്യ ശക്തികൊണ്ടല്ല. ഇപ്പോൾ കുത്തുന്നവർ വെള്ളിനൂൽ സ്റ്ററിലൈസ് ചെയ്ത ശേഷം സ്പിരിറ്റിൽ മുക്കിയാണ് ത്വക്കിൽ കൊരുക്കുക. നൂൽ ഊരിയ ശേഷം വീണ്ടും സ്പിരിറ്റ് തുടയ്ക്കുന്നതോടുകൂടി തൊലി പഴുക്കാതിരിക്കുകയും പെട്ടെന്ന് ഉണങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്താണ് ചെട്ടികുളങ്ങര ഭഗവതി?

ചെട്ടികുളങ്ങര ക്ഷേത്രത്തിന് ഏതാണ്ട് 650 ൽ പരം വർഷത്തെ പഴക്കമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതിയാണ് ചെട്ടിക്കുളങ്ങര ഭഗവതിയെന്ന് പഴമക്കാർ പറയുന്നു. അതിനാധാരമായി ഒരു കഥയുമുണ്ട്.

ഒരിക്കൽ ചെട്ടിക്കുളങ്ങരയിലുള്ള ചില കരപ്രമാണിമാർ സമീപത്തുള്ള ഒരു കരയിലെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ദർശനത്തിനായി പോയി. അന്നവിടെ ഉത്സവമായിരുന്നു. ചെട്ടിക്കുളങ്ങരക്കാർ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ആ കരക്കാർ അവരെ അപമാനിച്ചു.

സ്വന്തമായി ക്ഷേത്രവും ദേവീ സാന്നിദ്ധ്യവും ഇല്ലാത്തതിനാലാണല്ലോ അപമാനിതരായതെന്ന ദുഃഖം മൂലം അവർകൊടുങ്ങല്ലൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി ദേവി പ്രസാദിക്കുന്നതിനായി ഭജനമിരുന്നു.

അവസാനം ദേവി പ്രസാദിച്ചു പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ പൊയ്ക്കോളളു. ഇന്നു മുതൽ അവിടെ എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടാകും.

അങ്ങനെ അവർ മടങ്ങി.

ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞ്, ഒരു രാത്രിയിൽ കരീപ്പുഴ ഭാഗത്ത് കടത്തുകാരനായ വൃദ്ധന്റെ മുമ്പിൽ അതി സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു ``എന്നെ അക്കരെ എത്തിക്കണം."

വൃദ്ധൻ അപ്രകാരം ചെയ്തു.

കരയ്ക്കിറങ്ങിയ യുവതി പറഞ്ഞു. ഈ രാത്രി ഒറ്റയ്ക്ക് പോകാൻ എനിക്കു ഭയമാണ്. രാത്രി താമസിക്കുവാൻ ഒരിടം വേണം.

തമ്പുരാട്ടിക്ക് വിരോധമില്ലെങ്കിൽ അടിയന്റെ കുടിലിൽ അന്തിയുറങ്ങാം

യുവതി അനുസരിച്ചു.

വൃദ്ധൻ വീട്ടിൽ ചെന്നയുടനെ യുവതിക്ക് ആഹാരമായി ഉണ്ടായിരുന്ന കഞ്ഞിയും, കൊഞ്ചുകറിയും കൊടുത്തു.

യുവതി സ്വാദോടെ കഴിച്ച് കീറപ്പായിൽ കിടന്നുറങ്ങി.

പുലർച്ചക്ക് വൃദ്ധൻ ഉണർന്നു നോക്കിയപ്പോൾ യുവതിയെ കണ്ടില്ല.

അന്ന് ചെട്ടികുളങ്ങരയിൽ ഇപ്പോഴത്തെ ക്ഷേത്രം നില്ക്കുന്നിതിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തായി ഒരില്ലം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ആ ഇല്ലത്ത് പുര മേച്ചിൽ നടക്കുകയായിരുന്നു. പുരമേച്ചിൽക്കാർക്കു കഞ്ഞിയും മുതിരയും പർപ്പടകവുമായിരുന്നു ആഹാരം . കഞ്ഞി കുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ

അസാമാന്യ തേജസ്സുള്ള ഒരു യുവതി അവിടെ ചെല്ലുകയും തനിക്ക് ആഹാരം വേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ആഹാരം കഴിഞ്ഞ് ഇല്ലത്തിന്റെ പിറകുവശത്തുള്ള കുളക്കരയിലേക്ക് അവർ നടന്നു. പെട്ടെന്ന് യുവതി അപ്രത്യക്ഷയായി. തൽക്ഷണം ഇല്ലത്തെ ഒരു അന്തർജനം ബോധംകെട്ട് വീഴുകയും ചെയ്തു.

എല്ലാവരും യുവതിയെ അന്വേഷിച്ചു.

ഈ സമയത്ത് ഭജനമിരിക്കാൻ പോയ കര പ്രമാണിമാർക്കും ദേവിയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായി.

ഞാൻ നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം എന്നുമിവിടെയുണ്ടാകും.

ദേവി മറഞ്ഞ കുളക്കരയ്ക്കടുത്തായി കരപ്രമാണിമാർ ഒരു താത്ക്കാലിക ക്ഷേത്രം പണിതു. ദേവി വിഗ്രഹം പ്രതിഷ്ഠിച്ച് ആരാധന തുടങ്ങി.

ചെട്ടികുളങ്ങര ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ഇങ്ങനെയാണെന്നു പഴമക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അതുപോലെ മറ്റൊരു കഥയുണ്ട്.

ഈ സ്ഥലത്തിന് ചെട്ടിക്കുളങ്ങരയെന്ന് പേര് കിട്ടാൻ കാരണം അന്ന് ഇന്നത്തെ ക്ഷേത്രക്കുളം നില്ക്കുന്ന ഭാഗത്ത് കുശവന്മാർ, ചെട്ടികൾ തുടങ്ങിയവരായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്. ഇല്ലത്ത് ദേവി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദിവസം വൈകുന്നേരം അവിടെയുള്ള ഒരുചെട്ടിയുടെ ഭവനത്തിൽ ചെല്ലുകയും രാത്രിയായിപ്പോയതിനാൽ തനിക്കവിടെ കഴിയുവാൻ അനുവാദം നൽകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ വീട്ടുടമ അതു സമ്മതിച്ചില്ല. മാത്രമല്ല യുവതിയെ ചൂലുകൊണ്ടടിച്ച് പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു. യുവതിയെ ആട്ടിപ്പുറത്താക്കുന്നതു കണ്ട അവിടെയുള്ളവർ മുഴുവൻ ആർത്തു ചിരിച്ചു.

എന്നെ അപമാനിച്ചതിനുള്ള ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും

എന്നു പറഞ്ഞു യുവതി അപ്രത്യക്ഷയായി, ചുരുക്കം ദിവസങ്ങൾക്കകം അവിടെ മസൂരി പടർന്നു പിടിക്കുകയും അവിടെയുള്ളവർ മുഴുവൻ ചത്തൊടുങ്ങുകയും ചെയ്തു. അന്ന് ആട്ടിപ്പുറത്താക്കിയ വീട്ടുകാരുടെ വീടിരുന്ന സ്ഥലം കുളമായതിനാൽ ചെട്ടിക്കുളമായിട്ടും കുളക്കര ചെട്ടിക്കുളങ്ങരയായും മാറിയെന്നാണ് കഥ.

ക്ഷേത്രപ്പിറവി

ചെട്ടിക്കുളങ്ങര ഭഗവതിയെക്കുറിച്ച് മുകളിൽപറഞ്ഞ ചില ഐതീഹ്യങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും ചരിത്രകാരന്മാർ ഈ അത്ഭുത കഥകളൊന്നും അംഗീകരിക്കുന്നില്ല.

മാവേലിക്കര താലൂക്കിൽ ചെട്ടിക്കുളങ്ങര ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉത്സവത്തിന് പതിവുള്ള കുതിര കെട്ട്, ശിവരാത്രി കാലത്ത് തെക്കൻ ദിക്കിൽ നടന്നുവരുന്ന ശാലയോട്ടം പല ക്ഷേത്രങ്ങളിലും നിലനിൽക്കുന്ന താലപ്പൊലി,കുത്തിയോട്ടം, അന്നം കെട്ട്, ആദിയായവ ബൗദ്ധാചാരങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണ്. ബർമ്മയിൽ ഇന്നും ഉത്സവങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ ഉള്ളതുപോലെ അന്നം കെട്ടുണ്ട്.

(കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ചരിത്രം. പി.കെ.ഗോപാലകൃഷ്ണൻ പേജ് 255/56)

സംസാക്കാരത്തിന്റെ നാഴികക്കല്ലുകൾ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇളംകുളം കുഞ്ഞൻപിള്ളയും അത് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ചിറയൻകീഴ് മുതൽ അമ്പലപ്പുഴവരെ നടപ്പുള്ള കുതിരകെട്ട് തുടങ്ങിയ കെട്ടുകാഴ്ചകൾ ബുദ്ധ മത ഉത്സവത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണ്. പകൽകുറി,വെളിനല്ലൂർ, ചിറക്കര, ഊഴാക്കോട്, ചാത്തന്നൂർ, ചെട്ടിക്കുളങ്ങര മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ഒരു പ്രധാന ചടങ്ങാണ്. ഈ മാതിരിയുള്ള കുതിരകെട്ട് ഫാഹിയാൻ പട്നായിൽ കണ്ടെത്തിയതായി വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് ഉത്തര ഭാരതത്തിലും ബുദ്ധമതത്തിന് പ്രാബല്യമുണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് കെട്ടുകാഴ്ച നിലനിന്നിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്ന് ചെട്ടികുളങ്ങര ക്ഷേത്രം ഒരു ബുദ്ധമത കേന്ദ്രമായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതിയാണ് ചെട്ടികുളങ്ങരയിലെ ദേവി എന്നു പറയുന്നതിൽ നിന്നും ബുദ്ധമത കേന്ദ്രമായിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂരിന് അക്കാലത്ത് ചെട്ടിക്കുളങ്ങരയുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അനുമാനിക്കാം. അതുകൊണ്ടാണ് ബുദ്ധമതാചാരമായ കുത്തിയോട്ടം ഇന്നും ചെട്ടിക്കുളങ്ങരയിൽ നിലവിലുള്ളത് . ഇക്കാരണങ്ങളാൽ ചെട്ടിക്കുളങ്ങര ഭഗവതിയുടെ മാതൃത്വം ബുദ്ധനിൽ നിന്നാണൊന്ന് പറയാം. പരിസര പ്രദേശത്ത് നിന്ന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ബുദ്ധവിഗ്രഹങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ തെളിവുകളാണ്.

കേരളത്തിൽ ജൈനമതത്തേക്കാൾ ബുദ്ധമതത്തിനായിരുന്നു പ്രചാരം. കരുമാടി,മാവേലിക്കര,ഭരണിക്കാവ് ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നു ബുദ്ധ വിഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ നാഴികക്കല്ലുകർ ഇളംകുളം കുഞ്ഞൽ പിള്ള)

ആററുകാൽ പൊങ്കാലയും അത്ഭുത കഥയും

13

ആറ്റുകാലുള്ള ഒരു വൃദ്ധയായ അമ്മയുടെ ശവമാടത്തിൽ നിന്നും ഉയർന്നതാണ് ആറ്റുകാൽ ഭഗവതി ക്ഷേത്രമെന്ന് പഴമക്കാർ പറയുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ ശബരിമലയെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രധാന നിവേദ്യം പൊങ്കാലയാണ്. ഇഷ്ടകാര്യ പ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ വർഷം തോറും ഇവിടെ വന്നു പൊങ്കാലയിട്ടു മടങ്ങുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ അടുത്ത കാലത്ത് ഒരു അത്ഭുതം നടന്നു. വട്ടിയൂർക്കാവ് സ്വദേശിയായ വിജയൻ പുതിയൊരു വീട് വച്ചു. വീടിന്റെ മുൻവശത്തെ കതകിൽ തന്റെ ആരാധനാ മൂർത്തിയായ ആറ്റുകാലമ്മയുടെ രൂപവും കൊത്തിവച്ചു. ഗൃഹപ്രവേശ സമയത്ത് പൂജാവിധികളോടെ കതക് ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ അന്നുമുതൽ വിജയന്റെ വീട്ടിൽ പ്രശ്നങ്ങളായി രാത്രി കിടന്നുറങ്ങുന്നവരെ ആരോ പിടിച്ചുണർത്തുന്നതുപോലെ തോന്നുക. ദേവീരൂപം കൊത്തിയ കതകിന് ആരോ മുട്ടുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുക, കതക് താനേ തുറക്കുക തുടങ്ങിയ അത്ഭുതങ്ങളും സംഭവിച്ചു.

കാര്യങ്ങളുടെ കുഴപ്പം മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ അതെന്താണെന്നറിയാൻ വിജയൻ ജ്യോത്സ്യം വച്ചു. ജ്യോത്സ്യത്തിൽ കതകിലെ രൂപത്തിന് ദേവീ ശക്തിയുണ്ടെന്നും കതകിളക്കി ആറ്റുകാൽ ദേവീ ക്ഷേത്രത്തിൽ വയ്ക്കണമെന്നുംതെളിഞ്ഞു.

അന്നു രാത്രി ക്ഷേത്രം ട്രസ്റ്റ് സെക്രട്ടറി അരവിന്ദാക്ഷൻനായർക്കും സ്റ്റോർ ഓഫീസർക്കും വിജയന്റെ അനുഭവം തന്നെയുണ്ടായി. ഒടുവിൽ അവർ മേൽശാന്തിയുടെ സഹായം തേടി. സ്റ്റോർ റൂമിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന കതക്. യഥാസ്ഥാനത്ത് ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുവരെ ആർക്കും സമാധാനം കിട്ടില്ലെന്നു മേൽശാന്തി പറഞ്ഞു. തൽക്കാലം ശ്രീകോവിലിന്റെ മുന്നിലായി കതക് സ്ഥാപിച്ചു. സംഭവമറിഞ്ഞു ഭക്തജനങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു പ്രവാഹമായി.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ പ്രശ്നം സംഭവിച്ചത് രണ്ടു വഴികളിലൂടെയാണ്. ഒരു വഴിയെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്. വിജയൻ വീട് പണി കഴിപ്പിച്ചത്

വാടകയ്ക്ക് കൊടുക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യം വച്ചു കൊണ്ടായിരുന്നു. പാലു കാച്ച് കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം വീട് വാടകയ്ക്ക് എടുക്കാൻ വന്നവരെല്ലാം മുസ്ലീം സമുദായത്തിൽപെട്ടവരായിരുന്നു. വീടിന്റെ വാതിലിൽ ആറ്റുകാലമ്മയുടെ രൂപം കൊത്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ വന്നവരെല്ലാം തിരിച്ചുപോയി. ഈ പോക്കു ശരിയല്ലാത്തതിനാൽ കതകിളക്കി മാറ്റുവാൻ വിജയൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിനു വേണ്ടി വിജയൻ ഒരു നാടകം കളിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നാണ് നാട്ടുകാരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞത്. മറ്റൊരു വഴിയെന്നും പറയുന്നത് മാനസികമാണ്. വിജയനും മറ്റും ആറ്റുകാലമ്മയെ ഭയമുണ്ടെങ്കിൽ അതൊരു രോഗാവസ്ഥയായി മാറുകയും ഉറക്കത്തിലും ഇങ്ങിനെയൊക്കെ സംഭവിക്കാമെന്നുമാണ്.

കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ തെറിപ്പാട്ട്

14

ഇന്നും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ക്ഷേത്രം തെറിപ്പാട്ടുകൊണ്ട് പ്രസിദ്ധമാണ്. തെറിപ്പാട്ടിൻെറ ഉല്പത്തിയെപ്പറ്റി ഇവിടെ ഒരു പുരാണ കഥയുണ്ട്..

ദാരികാസുര വധത്തിനു ശേഷം കോപം കൊണ്ട് ജ്വലിച്ച കന്യകയായ ദേവിയെ ഒന്നു ശാന്തമാക്കുന്നതിന് ഭക്തന്മാർ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചു. അവസാനം ഭക്തന്മാർ ഒരാശയം കണ്ടെത്തി. തെറി പറയുക. എത്രയൊക്കെയായാലും പെണ്ണല്ലേ. പെണ്ണിനെ തെറി പറഞ്ഞാൽ കുറ്ച്ചൊക്കെ അടങ്ങുമല്ലോ? അങ്ങനെ അവർ തെറി പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. തുടർന്ന് അതൊരു പതിവായിത്തീർന്നു.

എന്നാൽ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റൊരു കഥയുണ്ട്. പണ്ട് ഈ ക്ഷേത്രം ഒരു ബുദ്ധ വിഹാരമായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണാധിപത്യം ശക്തി പ്രാപിച്ചപ്പോൾ ഈ ബുദ്ധ വിഹാരത്തിലെ ബുദ്ധ ഭിക്ഷുക്കളെയും ഭിക്ഷുകിമാരേയും ഓടിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി കോഴിയെ അറുത്ത് രക്തമൊഴിക്കുകയും തെറിപ്പാട്ടു നടത്തുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് പറയുന്നത്.

കേരളത്തിൻെറ സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തിൻ ചരിത്രകാരനായ പി.കെ.ബാല്കൃഷണൻ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

``താന്ത്രിക മതപ്രകാരം ആരാധന നടന്നിരുന്ന ബുദ്ധവിഹാരങ്ങളെ ഹൈന്ദവക്ഷേത്രങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ എളുപ്പമായിരുന്നു. പല

കാളിക്ഷേത്രങ്ങളും ഇങ്ങനെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടതായി കരുതപ്പെടുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കാളീക്ഷേത്രം ആദിയിൽ ഒരു ബുദ്ധക്ഷേത്രമായിരുന്നുവെന്ന്

പല ചരിത്രകാരൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവിടെ ബലിക്കല്ലായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വൃത്താകാരത്തിലുളള ശിലയിന്മേൽ കാണുന്ന പത്മദളങ്ങൾ ഒരു ബൗദ്ധസ്തൂപത്തിൻെറ ഭാഗമായിരുന്നു ഈ ശിലയെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ബൗദ്ധരെ ഓടിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ

ക്ഷേത്രത്തിൽ കോഴി വെട്ടും തെറിപ്പാട്ടും ആരംഭിച്ചതെന്ന ഐതിഹത്തിൽ എന്തെങ്കിലും സത്യമുണ്ടായിരിക്കാമെന്ന് ഈ ബലിക്കല്ല് സൂചന നൽകുന്നു."

(പേജ് 255 -56)

ഇന്നും നിലവിലിരിക്കുന്ന ഈ പ്രാകൃതാചാരം ഹരിദ്വാറിലും ചന്ദ്രഗുഡിയിലും നടക്കുന്ന നഗ്നതാ പ്രദർശന നേർച്ചക്ക് സമാനമാണ്. ഈ വൈകൃതം നിരോധിക്കുവാൻ ഇവിടുത്തെ സർക്കാരിന് കഴിയുന്നില്ല. അശ്ലീല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മറ്റും നിരോധിക്കുന്ന സർക്കാർ ഇവിടെ രണ്ടു കൈയ്യും കെട്ടി നോക്കി നിൽക്കുകയാണ്.

ഈ പൂരപ്പാട്ടിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന ഭൂരിഭാഗം പേരും മനപൂർവ്വം പാടുന്നവരാണ്.എന്നാൽ കുറേപ്പേർ ആട്ടോ ഹിപ്നോട്ടിക് അവസ്ഥയിൽ തെറിപ്പാട്ട് പാടുന്നവരാണ്.

ഈ പൂരപ്പാട്ടിന് വർഷങ്ങളായി നേതൃത്വം കൊടുത്തിരുന്നത് ഒരു പ്രൊഫസർ തമ്പുരാനാണ്.

ഇതു പോലെ മറ്റൊരൽഭുതമാണ് ഇവിടുത്തെതന്നെ വസൂരിമാല.

വസൂരിമാല

``മേൽഭാഗം മൂടിയിട്ടില്ലാത്ത അനാർഭാടമായ ഒരു ചതുരക്കെട്ടിനുള്ളിലാണ് വസൂരിമാലയുടെ കരിങ്കൽ വിഗ്രഹം. അഞ്ച് അടിയോളം ഉയരം വരും. കാലത്തിൻെറ തേയ്മാനം കൊണ്ട് മുഖഭാഗങ്ങൾ വ്യക്തമല്ലാതായിക്കഴിഞ്ഞു. വലതുകാല് മടക്കി ഇടതുകാല് തൂക്കിയിട്ടുള്ള ലളിതാസനത്തിലാണ് വസൂരിമാല ഇരിക്കുന്നത്. രണ്ട് കൈകളിലൊന്നായ വലംകൈ അഭയമുദ്ര കാണിക്കുമ്പോൾ ഇടം കൈപ്പത്തിയിൽ അർദ്ധവൃത്താകൃതിയിലുള്ള ഒരു പാത്രം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. വിതതമായ ജട ശിരസ്സിൻെറ അലങ്കാരമായി മാറുന്നു. ഇടത്തേ തോളിൽ തുടങ്ങി ഉദരരോഗത്തിൻെറ വലതുവശത്തുകൂടി കടന്ന് ദേഹം ചുറ്റുന്നു. തലയോട്ടികൾ കോർത്തുള്ള മാല വസൂരിമാലയ്ക്ക് ഭയാനകഭംഗി നൽകുന്നു.

മഞ്ഞളും കുരുമുളകുമാണ് വസൂരിമാലയ്ക്കുള്ള വഴിപാട്. 25 പൈസയാണ് ഈ വഴിപാടിന് നിരക്ക്. കൊടുങ്ങല്ലൂരമ്മയുടെ തോഴിയാണ് വസൂരിമാലയെന്നു പറയുന്നു. പോരിൽ ഭദ്രകാളി പരാജയപ്പെടുത്തിയ ദാരികൻെറ പത്നിയായ മഹോദരി പിന്നീട് ഭഗവതിയെ ആശ്രയിച്ചുവെന്നും തോഴിയായിത്തീർന്നുവെന്നും അവരുടെ പ്രതിമയാണിതെന്നും ഐതീഹ്യം പറയുന്നു. വസൂരി, വിഷൂചിക മുതലായ പകർച്ചവ്യാധികളുടെ നിവാരണത്തിനും പ്രതിരോധത്തിനും വസൂരിമാലയുടെ പ്രീതി കൂടിയേ തീരൂ എന്നാണ് വിശ്വാസം. ഭഗവതി കോപിക്കുമ്പോൾ വസൂരിയുടെ

വിത്തുകൾ നാട്ടിലെമ്പാടും വിതയ്കുന്നത് ഈ വസൂരിമാലയാണൊന്ന് ഭക്തജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുപോകുന്നു.

(1985 മാർച്ച് 31 മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപതിപ്പിൽ നിന്ന്

താന്ത്രിക ബുദ്ധ മതത്തിലെ മാരീചിയാണ് വസൂരിമാലയെന്ന് മറ്റൊരഭിപ്രായമുണ്ട്. (1980 മാർച്ച് 23, മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപതിപ്പ്)

അതല്ല ഒരു കാലത്ത് ഭാരതത്തിൽ എല്ലായിടത്തുമുണ്ടായിരുന്ന. ശാക്തേയ മതത്തിലെ ചാമുണ്ഡിവിഗ്രഹമാണ് വസൂരിമാലയെന്നും

ഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇത്തരം വിഗ്രഹങ്ങൾ ഇന്നും ഒറീസ്സ, ആന്ധ്ര തമിഴ്നാട് മഹാരാഷ്ട്ര തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. കൊടുങ്ങല്ലൂരെ വസൂരിമാലയുടെ വിഗ്രഹവുമായി വളരെ സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു ചെറിയ കൽവിഗ്രഹം പഴയ ചെങ്ങമനാട് ഗ്രാമത്തിലെ ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ കാണാം. വലതുകാൽ മടക്കി ഇടതുകാൽ തൂക്കിയിട്ട് ലളിതാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഈ ചാമുണ്ഡി വിഗ്രഹത്തിന്റെ ശിരസ്സിലെ അലങ്കാരം വസൂരിമാലയുടെ ശിരോലങ്കാരത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കും. (മാതൃഭൂമി 1985 മാർച്ച് 31)

അതുപോലെ ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ഭഗവതിമാരുടെ ഉൽപ്പത്തിയും ബുദ്ധജൈനമതങ്ങളിൽ നിന്നാണ്.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതി ക്ഷേത്രം ബുദ്ധക്ഷേത്രമായിരുന്നതിന് അനവധി തെളിവുകളിണ്ട്.

കേരളത്തിലെ ഉത്സവങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പി.ഐ.എ. കരീം പറയുന്നത് നോക്കുക.

``ചരിത്രാതീതകാലം മുതൽ വിദേശ രാജ്യങ്ങളുമായി ബന്ധം പുലർത്തിവന്ന ചുരുക്കം ചില കേരള തുറമുഖങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട കൊടുങ്ങല്ലൂർ, ഫിനീഷ്യക്കാർ ഈജിപ്റ്റുകാർ മെസപ്പൊട്ടോമിയക്കാർ ഗ്രീക്കുകാർ,റോമാക്കാർ അറേബ്യക്കാർ,ചൈനക്കാർ തുടങ്ങിയ വിവിധ ജനവർഗ്ഗങ്ങൾ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വാണിജ്യാർത്ഥം എത്തിച്ചേർന്നിരുന്നു. പ്ളീനി,ടോളമി തുടങ്ങിയ പല പ്രാചീന പണ്ഡിതന്മാർ ഈ നഗരത്തിന്റെ വാണിജ്യപ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്ന് ഈ നഗരം മുസ്സരീസ് എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. സംഘകാലകൃതികളിലും ഇൻഡ്യൻ ഇതിഹാസങ്ങളിലും ഈ നഗരത്തെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുരചിപത്തനം, മുചിറി, മാകോതൈ, മഹോദയപുരം, മഹോദയപട്ടണം, തിരുവഞ്ചിപുരം, മുതിരിക്കോട് ആദിയായ പേരുകളിൽ ഈ

പട്ടണം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. അശോകചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തിനടുത്ത് മുസ്സിരീസിൽ ബുദ്ധമതക്ഷേത്രവും നിലവിലിരുന്നു. ഈ നഗരം ഒരു പ്രധാന ബുദ്ധമത കേന്ദ്രമായിരുന്നുവെന്നാണ് ചരിത്രകാരൻമാരുടെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ പിൽക്കാലത്ത് ബുദ്ധമതം ക്ഷയിക്കുകയും ഹിന്ദുമതം പ്രബലപ്പെടുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി മുസ്സിരിസ് കൊടുങ്ങല്ലൂരായിത്തീർന്നു.

കൊടുകാളിയൂരും കോടിലിംഗപുരവും, കൊടുംകോളിയൂരും,കൊടുംകൊലയൂരം കൊടുംദേവി വാഴുംകോടും ഈ സ്ഥലത്തിനു ലഭിച്ച പേരുകളാണ്. ബുദ്ധമതത്തിന്റെ അധ:പതനകാലത്ത് ബ്രാഹ്മണർ ഹൈന്ദവ ഭരണാധികാരികളുടെ സഹായത്തോടെ ഇവിടെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ബുദ്ധക്ഷേത്രം കൈയ്യടക്കുകയും അവിടെ കാളിയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ച് ക്ഷേത്രം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തതാണെന്ന് ചരിത്രകാരൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ ബുദ്ധമതകേന്ദ്രം ഹിന്ദുമതസ്ഥർ കീഴടക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുൻപ് നടത്തിയ സായുധ സംഘട്ടനത്തിന്റെ സ്മരണയാണ് ഇവിടെ ആഘോഷിക്കുന്ന ഭരണി ഉൽസവത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള കാവുതീണ്ടലും പൂരപ്പാട്ടും. ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ പ്രതീതി തന്നെയാണ് ഇവിടുത്തെ ഭരണിയുത്സവത്തിന്റെ പരിപാടികൾക്കുള്ളത്.

പ്രാചീന ലിഖിതങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശ്രീ.വി.ആർ.പരമേശ്വരൻപിള്ള പറയുന്നത് നോക്കുക.

``പള്ളിച്ചന്തമെന്നും പള്ളിപ്പുറമെന്നും പഴയ രേഖകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാം ഇന്ന് ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളായി മാറികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ജൈനരുടെ പത്മാദേവിയും, ബൗദ്ധരുടെ പ്രജ്ഞാപാരമിതയും പിൽക്കാലത്ത് ഹിന്ദുക്കളുടെ ഭഗവതിയായിത്തീർന്നു."

ഈ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതി ബൗദ്ധരുടെ പ്രജ്ഞാപാരമിതയാണെന്ന് അനുമാനിക്കാം.

പൊങ്കാല വിളയാട്ടവും കരകം തുള്ളലും

15

കേരളത്തിലെ പല അമ്മൻ കോവിലുകളിലും കാണുന്ന ഒരു ദിവ്യാത്ഭുതമാണ് പൊങ്കാലവിളയാട്ടം അഥവാ തിളച്ച പായസം കോരി ശരീരത്തിൽ ഒഴിക്കൽ. ആയിരക്കണക്കിനു ഭക്തജനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്ന തിളച്ച പൊങ്കൽ വെളിച്ചപ്പാടന്മാർ ശരീരത്തിൽ കോരി ഒഴിച്ച് ദൈവീകശക്തി ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ളതാണ് ഈ അത്ഭുതം. അമ്മൻ, മുത്താരമ്മൻ, ഭദ്രകാളി, മാടൻ, ചുടലമാടൻ തുടങ്ങിയ ദൈവങ്ങളാണ് ഈ വെളിച്ചപ്പാടന്മാരുടെ ദേഹത്ത് വരുന്നെന്നു പറയുന്നത്.

ദൈവം ശരീരത്തിൽ കുടിയിരുപ്പുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു തിളച്ച് പായസം കോരി ഒഴിക്കുന്നത് ഒരു കബളിപ്പിക്കലിലൂടെയാണ്. കബളിപ്പിക്കലിന്റെ രഹസ്യം എന്താണൊന്നു നമുക്കു നോക്കാം.

തിളച്ചു മറിയുന്ന പായസം ശരീരത്തിൽ കോറി ഒഴിച്ചാൽ പൊള്ളാതിരിക്കാനുള്ള കാരണം ഈ ചൂടേറിയ പായസം ശരീരത്തിൽ കോരി ഒഴിക്കുവാൻ ഒരു പ്രത്യേക മാദ്ധ്യമം ഉപയോഗിക്രുന്നതു കൊണ്ടാണ്.

വളരെ കിളുന്നായ കവുങ്ങിൻ പൂക്കുലയാണ് ആ മാദ്ധ്യമം. കവുങ്ങിൻ പൂക്കുല തിളച്ച പായസത്തിൽ മുക്കി ശരീരത്തിൽ കോരി ഒഴിച്ചാൽ ശരീരം പൊള്ളുകയില്ല. കാരണം കവുങ്ങിൻ പൂക്കുലയ്ക്ക് താപത്തെ നല്ലതുപോലെ ആഗീരണം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതാണ്. താപം ആഗീരണം ചെയ്ത ശേഷം ബഹിർഗ്ഗമിക്കുന്ന പായസത്തിന് ഇളം ചൂട് മാത്രമേ കാണുകയുള്ളു. ഭക്തജനങ്ങൾ തിളപ്പിക്കുന്ന പായസം അടുപ്പിലിരിക്കുമ്പോൾ നൂറു ഡിഗ്രി സെന്റീഗ്രേഡിലായിരിക്കും തിളച്ചു മറിയുന്നത്. ഈ അവസ്ഥയിൽ പായസം ശരീരത്തിൽ വീഴുകയോ കൈവിരൽ മുക്കുകയോ ചെയ്താൽ തീർച്ചയായും പൊള്ളൽ അനുഭവപ്പെടും. എന്നാൽ അവ പൂക്കുല എന്ന മാദ്ധ്യമത്തിലൂടെ

പകരുമ്പോൾ ഇതിന്റെ താപനില നഷ്ടപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ മാദ്ധ്യമത്തെക്കുറിച്ച് ഭക്തജനങ്ങൾ ആരും ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇതൊരു കൺകെട്ട് വിദ്യയാണൊന്ന് നിസംശയം പറയാം. അല്ലെങ്കിൽ കവുങ്ങിൻ പൂക്കുല ഉപയോഗിക്കാതെ ഇവർ തിളച്ചു മറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പായസം കലത്തോടുകൂടി ശരീരത്തിൽ എടുത്തൊഴുക്കട്ടെ. അവരുടെ ദിവ്യത് നമുക്ക് അംഗീകരിക്കാം.

കവുങ്ങിൻ പൂക്കുല ഉപയോഗിച്ച് ആർക്കു വേണമെങ്കിലും ശരീരത്തിൽ കോരിയൊഴിക്കാം. ആരു തിളപ്പിക്കുന്ന ഏത് പായസവും എത്രകലങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും ഈ ദിവ്യന്മാർ കോരിയൊഴിക്കുന്നതു പോലെ പൂക്കുല ഉപയോഗിച്ച് ശരീരത്തിൽ ഒരു ദിവ്യതയും അവവകാശപ്പെടാതെ ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് കോരിയൊഴിക്കാൻ തയ്യാറാണ്.

പായസം കൈകൊണ്ട് വാരുന്നതെങ്ങനെ?

ഈ ദിവ്യന്മാർ തിളച്ച പായസം കൈകൊണ്ട് വാരാരുണ്ട് ഇതും എല്ലാവരെയും സ്തബ്ദരാക്കാറുണ്ട്. ഇതിലും ഒരു കപട മാർഗ്ഗം ഉണ്ട്.ഋ എന്താണവയുടെ രഹസ്യമെന്ന് നോക്കാം.

എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ നൂറ് ഡിഗ്രി സെന്റീഗ്രേഡിലുള്ള തിളച്ച പായസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയാണുള്ളത്. നൂറ് ഡിഗ്രി സെന്റീഗ്രേഡിലുള്ള പായസത്തിൽ കൈ വീണാലോ അവ തെറിച്ചു വീണാലോ പൊള്ളുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. നൂറ് ഡിഗ്രി സെന്റീഗ്രേഡ് വരെ പായസം തിളപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് യാഥാർത്ഥവുമാണ്. എന്നാൽ ഇവർ കൈകൊണ്ട് വാരാൻ വരുന്നത് ആദ്യറൗണ്ടിൽ പൂക്കുലകൊണ്ട് പായസം കോരിപോയതിന്(ഏകദേശം ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ്) ശേഷമാണ്. ഈ നേരം പായസത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ തീ കാണുകയില്ല. മാത്രമല്ല ഇവയുടെ ആവി മുഴുവൻ (നൂറ് ഡിഗ്രി സെന്റീഗ്രേഡ്) നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വേളയിലാണ് ഇവർ കൈകൊണ്ട് പായസം വാരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് കൈ പൊള്ളാതിരിക്കുന്നത്. സദ്യ വട്ടം തയ്യാറാക്കുന്നവർ തടപിടിക്കാതെ അടുപ്പിൽ നിന്നു ചൂടുള്ള പാത്രങ്ങൾ ഇറക്കി വയ്ക്കുന്നതുപോലെ.

കരകം എഴുന്നള്ളത്ത്.

അമ്മൻ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ സാധാരണ കാണുന്ന മറ്റൊരു അത്ഭുതമാണ് കരകമെഴുന്നള്ളത്ത്. 41 ദിവസം വ്രതം നിന്ന ശേഷം അമ്മൻ ശരീരത്തിൽ വന്നെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്ന പ്രധാന ദിവ്യനാണ് കരകമെടുക്കുന്നത്. വെള്ളം നിറച്ച വെൺകല കുടത്തിലേയ്ക്ക് പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ പുഷ്പ മകുടം വെച്ചുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനെയാണ് കരകം എന്നും അമ്മൻ കുടയെന്നും പറയുന്നത്.

കരകം ചുമ്മുമ്പോൾ ചുമ്മുന്ന ദിവ്യന്റെ ശരീരത്തിൽ ആമ്മ അഥവാ അമ്മൻ ദേവി ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണ് ഇവരുടെ അഭിപ്രായം. അമ്മൻ ദിവ്യന്റെ ശരീരത്തിൽ ദിവ്യന് കൈകൊണ്ട് തൊടാതെ തന്നെ കരകം തലയിൽ വച്ചുകൊണ്ട് പോകാൻ കഴിയുമെന്നാണ് ഇവർ പറയുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ അതിനു കഴിയുകയില്ലെന്നും.

നാട്ടിലെ പ്രജകളെ കാണാൻ അമ്മ എഴുന്നള്ളുന്നതാണ് കരകം എഴുന്നള്ളത്തെന്നാണ് ഐതീഹം. അമ്മനോടൊപ്പം മറ്റു ദൈവങ്ങളുടെ വെളിച്ചപ്പാടും ഉണ്ടാകും. നെയ്യാണ്ടി മേളം, ചെണ്ടമേളം തുടങ്ങിയ താളമേളങ്ങളോടെ താലപ്പൊലിയുമേന്തി നാടും നഗരവും ചുറ്റി പ്രജകളുടെ പേടിസ്വപ്നങ്ങളായ പ്രേതങ്ങളെ ശ്മശാനത്തിൽ ഓടിച്ചശേഷം കുരുതിയും കഴിഞ്ഞ് പ്രഭാതത്തിൽ അമ്മൻ കരകം ക്ഷേത്രത്തിൽ എത്തിച്ചേരും

ഈ അവസരത്തിൽ കൈകൾ തൊടാതെയോ ഒരു കൈകൊണ്ട് തൊട്ടുകൊണ്ടോ മാത്രമാണ് പ്രധാന ദിവ്യന്റെ ശിരസ്സിൽ കരകം ഇരിക്കുന്നത് . ഇരിക്കുമ്പോൾ കരകം മറിയുകയില്ല ഇതിലും അല്പം തട്ടിപ്പുണ്ട് അതെന്താണൊന്ന് വ്യക്തമാക്കാം. ആറ്റിൽ നിന്ന് കരകം ശിരസ്സിൽ കൊള്ളുന്നത് മുങ്ങിപ്പൊങ്ങിവരുമ്പോഴാണ്. ഒന്നു രണ്ട് പേരുടെ സഹായത്തോടെയാണ് അവ ശിരസ്സിൽ കൊള്ളുന്നത്.

ശിരസ്സിൽ കൊള്ളുമ്പോൾ വീഴാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമുണ്ട് .ശിരസ്സിൽ നേരെ വയ്ക്കരുത്. തല ഇടത്തോട്ടു ചരിച്ചതിനു ശേഷം ശിരസ്സിന്റെ വലതു പകുതിയിലായിരിക്കണം കരകം കൊള്ളേണ്ടത്. കരകം നേരെവച്ചാൽ ശിരസ്സിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം ഉയർന്നിരിക്കുന്നതു കൊണ്ട് കുടത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കുവാൻ പരന്ന പ്രതലം ലഭിക്കാത്തതിനാൽ ഉരുണ്ടുപോകും.

സാധാരണ ഇവർ കരകം ആറ്റിൽ നിന്നും ശിരസ്സിൽ കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞാൽ മറ്റു രണ്ടുമൂന്നു പേർ വന്ന് ശിരസ്സിൽ ഇരിക്കുന്ന കുടത്തിന്റെ ചുവട്ടിലേയ്ക്ക്

പത്തിരുപത് മിന്നിറ്റ് നേരം വലിയ മൂന്നു നാല് കൂട് ഭസ്മം വാരി അടിക്കുക പതിവാണ്. ഭസ്മം ഇങ്ങനെ വാരി അടിക്കുന്നത് കുടവും ശിരസും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടാക്കുക എന്ന ലക്ഷത്തോടെയാണ് ചുരുക്കത്തിൽ കുടം ഇരിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ഒരു തിരിക ഭസ്മം കൊണ്ട് കുടത്തിന് ചുവട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കുക എന്നതാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം.

41ം. കരകമെടുക്കുന്നതിന് കുറെ പരിശീലനം കൂടി ഉണ്ടെങ്കിൽ നല്ലതുപോലെ ബാലൻസ് ചെയ്തു പോകാവുന്നതാണ്. പൂർണമായും ബാലൻസിലാണ് ഇതു കൊണ്ട് പോകുന്നത് ഇക്കാര്യം ദിവ്യൻ എപ്പോഴും ഓർക്കുന്നതിനായി ഒന്നു രണ്ട് ഡെമ്മി കരകമെടുക്കുകാർ കൂടി ഒപ്പം കാണുന്നത് പതിവാണ്.

കേരളത്തിലെ മഹാക്ഷേത്രങ്ങളും ദിവ്യാത്ഭുത രഹസ്യങ്ങളും

ശ്രീനി പട്ടത്താനം

അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കുമൊപ്പം നിരവധി ദിവ്യാത്ഭുതരഹസ്യങ്ങളും കേരളത്തിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളെ ചുറ്റിപ്പറ്റി നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. അവയ്ക്ക് നേരേ ശാസ്ത്രീയ സമീപനത്തോടെ ആക്രമണം അഴിച്ചു വിടുകയും ഉള്ളുകള്ളികൾ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരുകയുമാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താവ്. ധീരവും അന്വേഷണാത്മകവുമായ ഈ കൃതി കേരളത്തിലെ അനവധി ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഇന്നു നടമാടുന്ന ദിവ്യാത്ഭുത രഹസ്യങ്ങളുടെ തട്ടിപ്പ് വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. യുക്തിവാദികളെ എന്നും ആവേശം കൊള്ളിക്കുന്ന ഉജ്ജ്വല ഗ്രന്ഥം.

അവതാരിക : കെ. ജി. അജിത്കുമാർ

സൈന്ധവ ബുക്സ്

പുന്തലത്താഴം

കൊല്ലം 691004

ശ്രീനി പട്ടത്താനം

കേരളത്തിലെ മഹാക്ഷേത്രങ്ങളും ദിവ്യാത്ഭുത രഹസ്യങ്ങളും

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org